

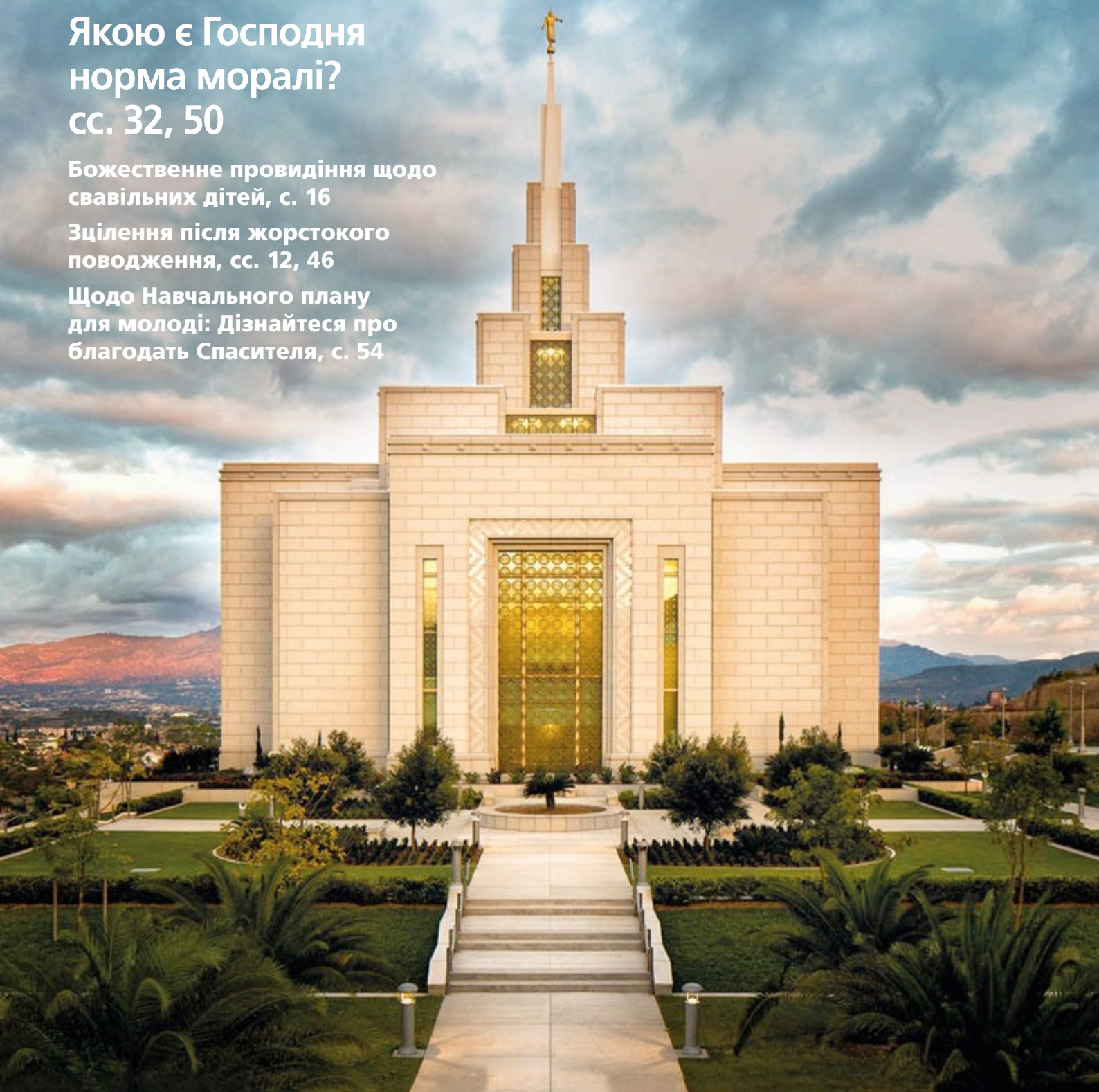
Ліягона

**Якою є Господня
норма моралі?
сс. 32, 50**

**Божественне провидіння щодо
свавільних дітей, с. 16**

**Зцілення після жорстокого
поводження, сс. 12, 46**

**Щодо Навчального плану
для молоді: Дізнайтеся про
благодать Спасителя, с. 54**

*“Материнство—
це не хобі, це
покликання. ...
[Це] не є чимось,
чим ви можете
займатися, якщо
буде час. Саме
на ... [дітей] Бог
дав вам час”.*

Rachel Jankovic, в Ніл Л.
Андерсен, “Діти”, *Лягана*,
лист. 2011, с. 28.

ПОСЛАННЯ

- 4** **Послання Першого Президентства: Служіння і вічне життя**
Президент Генрі Б. Айрінг
- 7** **Послання візитного вчителювання: Божественна місія Ісуса Христа: Світло для світу**

СТАТТІ

- 16** **Вірні батьки і діти, які збились з путі: зберігати надію, долаючи хибне розуміння доктрини**
Старійшина Девід А. Беднар
Старійшина Беднар допомагає батькам отримати вірне доктринальне розуміння істин, що стосуються свавільних дітей.

- 22** **Піонери в кожній країні: Зімбабве—земля краси, народ віри**
Ці стійкі піонери в Зімбабве можуть бути прикладом для членів Церкви в кожній країні.

- 28** **Непохитні**
Рейд Татеока
Після землетрусу й цунамі в Японії, які сталися у 2011 році, ці місіонери не забули звернутися до Господа.

- 32** **Господня норма моралі**
Старійшина Тед Р. Каллістер
Небесному Батькові потрібно сказати лише один раз про Свою норму моралі, і тоді Його голос стає вищим за всі голоси, які можуть звучати у цьому світі.

РУБРИКИ

- 8** **Блокнот жовтневої конференції, 2013 р.**
- 10** **Старозавітні пророки: Авраам**
- 11** **Як навчати з брошури Заради зміцнення молоді: Статева чистота**
- 12** **Ми говоримо про Христа: Тягар було знято**
Ім'я не вказується
- 14** **Служіння в Церкві: Служіння чужинцю**
Йонг Джил Парк
- 38** **Голоси святих останніх днів**
- 80** **До нових зустрічей: Чекання у фойє**
Лорі Фуллер

НА ОБКЛАДИНЦІ

Перша сторінка обкладинки: фотографія Коуді Белла храму у Тегусігальпо, Гондурас. Друга сторінка обкладинки: фотоілюстрація Бредлі Слейда.

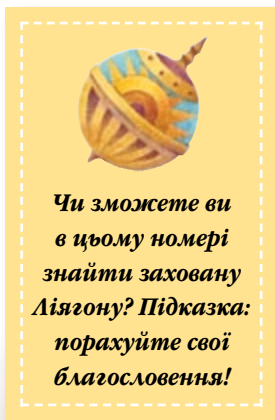

42

42 Запрошення досягти успіху

Річард М. Ромні

Ви можете знаходити можливості ділитися євангелією у повсякденному житті саме так, як це робили ці молоді люди.

Чи зможете ви в цьому номері знайти заховану Ліягону? Підказка: порашуйте свої благословення!

46 Зцілення від жадливих шрамів жорстокого поводження

Старійшина Річард Г. Скотт
Злочестивий вибір інших людей може завдати вам болю й страждань, але вони не можуть знищити ваших вічних можливостей.

50 Заради зміцнення молоді: Чисті серця і чисті тіла

Ніл Ф. Мерріотт

52 Пильнуй!

Ім'я не вказується
Мені потрібно було півтора року, щоб поговорити зі своїм єпископом про мою проблему з порнографією. Не відкладайте цього так довго!

53 Як вибрати хороших друзів

Президент Томас С. Монсон

54 Благодать і Спокута Ісуса Христа

Джошуа Дж. Перкі
Завжди пам'ятайте про те, що Господь Ісус Христос робить Свою благодать доступною для вас.

57 Плакат: гігантська допомога

58 Це добре ... ? Чи можу я ... ?

Хейді Мак-Конкі
Не намагайтеся пристосувати євангелію до свого життя. Натомість намагайтеся пристосувати своє життя до євангелії.

61 По суті

62 Віртуальні друзі по листуванню

Стефені Асерсон
Ви можете використовувати Facebook та інші медіа, щоб вже зараз стати місіонером.

64 Не пропусти телефонний дзвінок

Девід Діксон
Що ви можете пропустити, якщо не послухаєте виступи на генеральній конференції, яка невдовзі відбудеться?

66

66 Хтось мене чує?

Лукас Ф. і Сьюзен Берретт
Як я міг поділитися своїм свідченням про молитву, будучи не впевненим, чи чує мої молитви Небесний Батько?

68 Блискуча ідея

69 Наша сторінка

70 Друзі зі всього світу: Я—Тендай із Зімбабве

Емі Джейн Левітт

72 Ігри з паперовими фігурками: Мудіва із Зімбабве

73 Я відчувала Духа

Лінда К. Бертон
Благословення священства і пісня з Початкового товариства допомогли мені відчувати Святого Духа.

74 Початкове товариство вдома: Ісус Христос—наш Спаситель

76 Для молодших дітей: Город, повний благословень

Лінда Пратт

81 Портрет пророка: Езра Тефт Бенсон

Ідеї для домашнього сімейного вечора

У цьому номері є статті та вправи, якими можна скористатися на домашньому сімейному вечорі. Ось дві ідеї:

ФОТОІЛЮСТРАЦІЯ КРЕЙГА ДІМЮНДА

“Як вибрати хороших друзів”, с. 53:
Виріжте з журналів кілька фотографій
молодих чоловіків і молодих жінок і
коротко опишіть людину на кожній
фотографії. Наприклад, ви можете
взяти фотографію молодого чоловіка і
сказати: “Це—Аарон. Він не є членом
Церкви, однак він регулярно ходить з
сім'єю в синагогу. Йому подобаються
спортивні ігри і його мова є чистою”.
За цим принципом опишіть кожну
фотографію. Запитайте своїх дітей, які
з цих людей були б хорошими друзями.
Прочитайте з ними Якова 2:23 і обго-
воріть те, як ми можемо стати друзями
Небесного Батька.

“Ісус Христос—наш Спаситель”, с. 74:
Великдень наближається! У цю пору ви
можете зробити щось особливе, щоб
виявити вдячність за благословення Ісуса
Христа. Щодня за вечерею кожен член
сім'ї може по черзі розповідати про
благословення, які він або вона отри-
мали того дня. Ви можете пам'ятати про
ці благословення, збираючи в баночку
кульки,—по кульці за кожне благосло-
вення. Ви можете поділитися цією ідеєю
під час домашнього сімейного вечора,
прочитавши уривок з Писань про життя
Ісуса Христа; потім попросіть своїх дітей
намалювати події, які описані в цьому
уривку з Писань. Заспівайте “На Господа
схожим бути” (*Збірник дитячих пісень*,
с. 40) або іншу пісню про Спасителя.

ВАШОЮ МОВОЮ

Ліягона та інші церковні матеріали
доступні багатьма мовами на сайті
languages.lds.org.

Щоб приєднатися до *Ліягони* на Фейсбукі
і отримувати надихаючі послання, зайдіть
на facebook.com/liahona.magazine

ТЕМАТИЧНИЙ ПОКАЖЧИК

Номери сторінок відповідають першій сторінці статті.

Авраам, 10

Бенсон, Езра Теффт, 81

Благодать, 54

Вдячність, 28, 76

**Генеральна конференція,
8, 64**

Дружба, 53, 62

**Жорстоке поводження,
12, 32, 46**

Ісус Христос, 12, 54, 74

Лихо, 12, 28, 46

Медіа, 32, 52

**Місіонерська робота,
22, 28, 42, 62**

Молитва, 58, 66

**Моральність, 11, 32, 50,
52**

Норми, 32, 58

Піонери, 22

Покаяння, 32, 46, 50, 52

Порнографія, 32, 52

Причастя, 28

Пророки, 64

Прощення, 46, 50, 52

Свідчення, 66

Святий Дух, 73

Сім'я, 16

Скромність, 32

Служіння, 14, 41, 57

Спокута, 12, 16, 46, 54

Храми, 80

Президент
Генрі Б. Айрінг

Перший радник
у Першому
Президентстві

СЛУЖІННЯ І ВІЧНЕ ЖИТТЯ

Спаситель є нашим взірцем безкорисливого служіння. Своє досконале життя Він присвятив служінню Небесному Батькові та всім дітям Його Батька. Спільна мета Батька і Сина—дати всім нам дар безсмертя і благословення вічного життя (див. Мойсей 1:39).

Щоб стати гідними вічного життя, ми повинні змінитися через Спокуту Ісуса Христа—народитися знову і очиститися від гріха. Втім маленькі діти до восьми років не мають гріха і їх викуплено через Спокуту (див. Мосія 3:16, 21; Мороній 8:10–12).

Для всіх нас, хто досягає віку підзвітності, існує чудовий план, який дозволяє нам очиститися від гріха і підготуватися до вічного життя. Ця підготовка починається з хрищення повноваженням священства і прийняття Святого Духа. Після цього ми маємо завжди пам'ятати Спасителя і дотримуватися заповідей, які Він дав нам.

Цар Веніамин з Книги Мормона розповів своєму народові про радість, яка приходить, коли відчуваєш прощення гріхів через Спокуту Ісуса Христа. Потім він навчав їх, що щоб зберегти відпущення своїх гріхів, вони мають навчати своїх дітей служити одне одному і повинні бути якомога великодушнішими, щоб задовольнити мирські й духовні потреби тих, хто оточує їх. (Див. Мосія 4:11–16).

Він також навчав: “І слухайте, я кажу вам це, щоб ви навчилися мудрості; щоб ви дізналися, що коли ви служите вашим ближнім, то ви тільки служите вашому Богові” (Мосія 2:17).

Ісус ходив, навчаючи Його евангелії і добро чинячи (див. Дії 10:38). Він зцілював хворих. Він повертав до життя померлих. Своєю силою Він нагодував тисячі людей, коли ті були голодні й не мали їжі (див. Матвій 14:14–21; Іван 6:2–13). Після Свого Воскресіння Він дав їжу кільком Своїм апостолам, коли ті прийшли на берег Галілейського моря (див. Іван 21:12–13). В Америці Він зцілював хворих і благословив дітей одне за одним (див. 3 Нефій 17:7–9, 21).

Апостол Яків навчав нас, як бажання служити іншим з'являється від нашої вдячності за те, що зробив для нас Господь:

“А хто заглядає в закон досконалий, закон волі, і в нім пробує, той не буде забудько слухач, але виконавець діла,—і він буде блаженний у діянні своїм! ...

Чиста й непорочна побожність перед Богом і Отцем оця: зглянутися над сиротами та вдовицями в утисках їхніх, себе берегти чистим від світу” (Якова 1:25, 27).

Одним із підтверджень того, що вас було очищено, є більше бажання служити іншим заради Спасителя. Домашнє й візитне вчителювання починають ставати радістю, а не тягарем. Ви побачите, що частіше служитимете в якості волонтера у своїй школі або допомогатимете піклуватися про бідних у вашій громаді. Хоч у вас може бути й мало грошей, щоб давати їх тим, у кого їх ще менше, ви бажатимете мати їх більше, щоб бути у змозі більше давати (див. Мосія 4:24). Ви палко бажатимете служити вашим дітям і показувати їм, як служити іншим.

Коли ви мінятиметеся, то відчуватимете бажання більше служити, не думаючи про визнання. Я знаю учнів Спасителя, які дарували великі кошти і служили, прагнучи, щоб жодна людина, крім Бога та їхніх дітей, не знали про це. Бог визнав їхнє служіння, благословивши їх у цьому житті, і Він благословить їх у прийдешньому вічному житті (див. Матвій 6:1–4; 3 Нефій 13:1–4).

Дотримуючись заповіді служити іншим (див. Матвій 22:39), ви відчули, що це позначилося на вашій гордині. Спаситель виправив Своїх апостолів, коли вони сперечалися щодо того, хто буде найбільшим з них. Він сказав:

“І не звіться наставниками,—бо один вам Наставник,—Христос.

Хто між вами найбільший, хай

слугою вам буде!” (Матвій 23:10–11).

Спаситель навчає нас, як ми можемо служити іншим. Він служив досконало, і ми маємо навчитися служити, як Він—рядок за рядком (див. УЗ 93:12–13). Ми можемо стати подібними до Нього через своє служіння. Ми молитимемося з усією енергією нашого серця,

щоб любити своїх ворогів так, як Він любить їх (див. Матвій 5:43–44; Мороній 7:48). Тоді ми нарешті зможемо стати гідними вічного життя з Ним і з нашим Небесним Батьком.

Я обіцяю, що ми можемо навчитися служити краще, якщо наслідуватимемо вчення й приклад Спасителя. ■

ЯК НАВЧАТИ З ЦЬОГО ПОСЛАННЯ

Старійшина Рассел Баллард, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, заохочував нас молитися, щоб мати можливості служити: “У вашій ранковій молитві щодня просіть Небесного Батька скеровувати вас, щоб ви змогли побачити можливість послужити одному з Його дорогоцінних дітей. Потім протягом дня ... шукайте людину, якій допомогти” (“Завзято займатися справою”, *Ліягона*, лист. 2012 р., с. 31). Подумайте, як запросити тих, кого ви навчаєте, поставити ціль молитися щоранку про те, щоб мати можливість для служіння, а потім ретельно шукати їх протягом дня.

Відповідь на її молитву

Сайфіліл Кумало

Якось увечері мене відвідала подруга іншого віросповідання. Зазвичай я вивчаю Писання наодинці і того вечора дістала їх, щоб вивчати. Я відчула спонукання запросити її приєднатися до мене у вивченні Писань, але відчула страх і почала вивчати їх сама. Я знала, що проігнорувала спонукання від Духа. Через кілька хвилин я обережно спитала: “Чи не хотіла б ти вивчати Писання зі мною?” Без вагань моя подруга відповіла: “Так”.

Після цього ми читали Книгу Мормона. Вона поставила мені кілька запитань, і я відчувала, як Дух скеровує мене, коли я відповідала. Я склала своє свідчення про істинність Книги Мормона. Після цього вона відповіла: “Я весь день плакала і мені було страшно. Щойно я помолилася Богові про допомогу, як ти спитала мене, чи читатиму я з тобою Писання. Тепер я почуваю себе набагато краще. Дякую”.

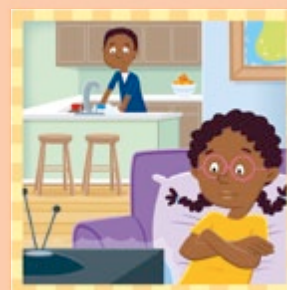
Господь використав мене за зняряддя, щоб відповісти на молитву і послужити комусь одному з Його дітей, кому була потрібна допомога. Я знаю, що спонукання—це божественні накази, що йдуть від мудрого, сповненого слави Батька. Якщо ми позбавляємося своїх страхів, то дозволяємо Йому виявити Свою силу через наш послух.

Автор мешкає в Гаутензі, Південна Африка.

Шукайте можливості для служіння

Діти можуть вибирати служити іншим. Обведіть колом малюнки, на яких дитина вибирає наслідувати Ісуса Христа, допомагаючи комусь іншому.

З молитвою вивчіть цей матеріал і прагніть зрозуміти, чим поділитися. Як розуміння життя і місії Спасителя збільшать вашу віру в Нього і благословлять тих, про кого ви піклуєтеся як візитна вчителька? Більш докладна інформація міститься на сайті reliefsociety.lds.org.

Божественна місія Ісуса Христа: Світло для світу

Це одне з серії послань візитного вчителювання, де розповідається про різні аспекти місії Спасителя.

Коли ми приходимо до розуміння того, що Ісус Христос є Світлом для світу, наша віра в Нього зростатиме і ми ставатимемо світлом для інших людей. Христос свідчив про Свою роль і про те, що Він “є істинне світло, яке засвічує кожну людину, яка приходить у світ” (УЗ 93:2), і попросив нас “трима[ти] свій світоч: щоб він міг сяяти світові” (3 Нефій 18:24).

Наші пророки також свідчили про Світло Христа. Президент Генрі Б. Айрінг, перший радник у Першому Президентстві, сказав: “Щоразу, коли ви робите вибір намагатися жити ще більш подібно до Спасителя, ваше свідчення зміцнюватиметься. З часом ви особисто знатимете, що Він є Світлом для світу. ... [Інші люди] побачать, як сяє Світло Христа у вашому житті”¹.

Старійшина Квентін А. Кук, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, висловився з приводу того, як нам

бути світлом для світу: “Ми повинні захищати свої сім’ї і бути на передовій з усіма людьми доброї волі, роблячи все, що в наших силах, аби зберегти світло, надію та моральність у наших громадах”².

3 Писань

Іван 8:12; Учення і Завіти 50:24; 115:5

ПОСИЛАННЯ

1. Генрі Б. Айрінг, “Живе свідчення”, *Ліягона*, трав. 2011 р., с. 128.
2. Квентін А. Кук, “Хай станеться світло!” *Ліягона*, лист. 2010 р., с. 30.
3. Див. *Дочки в Моєму царстві: Історія і спадок Товариства допомоги* (2011 р.), с. 177.
4. Див. *Дочки в Моєму царстві*, с. 177.

Віра, сім’я, допомога

З нашої історії

Жінки-святі останніх днів продовжують високо тримати своє світло.

На 80-му поверсі багатоповерхового будинку в Гонконзі, Китай, самотня сестра з фізичними вадами, будучи єдиною святою останніх днів у своїй сім’ї, створила домівку, яка стала небесами, і де вона й ті, хто її відвідував, могли відчувати вплив Духа. Вона тримала поруч свої Писання, посібники Товариства допомоги і збірник гімнів. Вона відвідувала храм, щоб виконувати обряди за своїх предків³.

У Бразилії праведна матір виховала своїх дітей у світлі євангелії. В її будинку з червоної цегли звучали пісні Початкового товариства, а стіни прикрашали ілюстрації з *Ліягони* із зображеннями храмів, пророків Бога і Спасителя. Вони з чоловіком багато чим пожертвували, щоб бути запечатаними у храмі, аби їхні діти могли народитися у завіті. Вона постійно молилася, щоб Господь допоміг їй виховувати її дітей у світлі, істині та силі євангелії⁴.

Що я можу зробити?

1. Обговоріть, що означає бути світлом для світу сьогодні.
2. Обміркуйте, як те, що ви живете у світлі Христа, допомагає вам вистояти у випробуваннях.

БЛОКНОТ ЖОВТНЕВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ, 2013 РІК

“Що Я, Господь, сказав, Я сказав ... чи Моїм власним голосом, чи голосом Моїх слуг, все одно” (УЗ 1:38).

Вивчаючи матеріали жовтневої генеральної конференції 2013 року, ви можете звертатися до цих сторінок (та Блокнотів конференцій у майбутніх випусках). Це допоможе вам у вивченні й застосуванні останніх учень сучасних пророків і апостолів та інших провідників Церкви.

Пророчі слова про шлюб

“Шлюб між чоловіком і жінкою є фундаментальним для вчень Господа і невід’ємною частиною вічного плану Бога. Шлюб між чоловіком і жінкою—це порядок Бога для повноти життя на землі і на небесах. Порядок Бога стосовно шлюбу не можна зневажати, неправильно розуміти чи перекручувати [див. Матвій 19:4–6]. Це якщо ви бажаєте мати

справжню радість. Порядок Бога стосовно шлюбу захищає священну силу породження і радість справжніх інтимних стосунків у шлюбі. Ми знаємо, що Адам і Єва були одружені Богом, перш ніж відчули радість єднання, як чоловік і дружина”.

Старійшина Рассел М. Нельсон, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, “Рішення для вічності”, Ліягона, лист. 2013, с. 108.

Відповіді для вас

На кожній конференції пророки і апостоли дають натхненні відповіді на запитання, які можуть виникати у членів Церкви. Скористайтеся своїм примірником журналу за листопад 2013 р. або зайдіть на сайт conference.lds.org, щоб знайти відповіді на ці запитання:

- Що я можу робити, якщо член сім’ї відійшов від євангелії? Див. Генрі Б. Айрінг, “Моїм онукам”.
- Чи існує безпечне місце для виховання наших дітей? Див. Бойд К. Пекер, “Ключ до духовного захисту”.
- Чому вплив жінок є важливим? Див. Д. Тодд Крістофферсон, “Моральна сила жінок”.

Щоб почитати, подивитися або послухати виступи з генеральної конференції, зайдіть на сайт conference.lds.org.

ПРОВЕДЕННЯ ПАРАЛЕЛЕЙ: БОЖА ЛЮБОВ

Кілька найважливіших тем на генеральній конференції були висвітлені не одним промовцем. Ось про що говорили три промовці стосовно Божої любові до нас:

- “Ваш Небесний Батько любить вас—кожну з вас. Та любов ніколи не змінюється. ... Просто вона є”.¹—Президент Томас С. Монсон
- “[Спаситель] завжди поруч, особливо у святих місцях і в часи потреби; й іноді, коли я найменше на це очікую, я майже відчуваю, як Він плескає мене по плечу, щоб я зрозумів, що Він любить мене”.²—старійшина Теренс М. Вінсон, сімдесятник
- “Я свідчу, що ніхто не є чужим для нашого Небесного Батька. Немає нікого, чия душа не є дорогоцінною для Нього”.³—єпископ Джеральд Коссе, перший радник у Верховному єпископаті

ПОСИЛАННЯ

1. Томас С. Монсон, “Ми ніколи не самотні”, *Ліягона*, лист. 2013, сс.123,124.
2. Теренс М. Вінсон, “Наближатися до Бога”, *Ліягона*, лист. 2013, сс. 105–106.
3. Джеральд Коссе, “Ви вже не чужі”, *Ліягона*, лист. 2013, с. 51.

Пророче обіцання

“Мати запитання—це природно: насінина щирих досліджень часто проростала і перетворювалася на величне дерево розуміння. Мало хто з членів Церкви у той чи інший період не вирішував серйозні або делікатні запитання. Одна з цілей Церкви—плекати і розвивати зернину віри—іноді

навіть на піщаному ґрунті сумнівів та непевності. Віра—це надія на те, чого не видно, але що є істинним [див. Євреям 11:1].

Отже, дорогі брати і сестри, мої дорогі друзі, будь ласка: відразу ж ставте під сумнів свої сумніви, перш ніж сумніватися у своїй вірі. Ми ніколи не

МІСІОНЕРСЬКИЙ ФОНД ПРИХОДУ І ГОЛОВНИЙ МІСІОНЕРСЬКИЙ ФОНД

“Я дякую за ваші щедрі внески. Така допомога потрібна й надалі, щоб ми могли продовжувати допомагати тим, хто має велике бажання служити, але не має для цього коштів”.

Президент Томас С. Монсон, “Вітаємо вас на конференції!” *Ліягона*, лист. 2013, с. 4–5.

повинні дозволяти сумнівам взяти нас в полон і утримувати від Божественної любові, миру і дорогоцінних дарів, які приходять завдяки вірі в Господа Ісуса Христа”.

Президент Дітер Ф. Ухтдорф, другий радник у Першому Президентстві, “Приєднуйтеся до нас”, *Ліягона*, лист. 2013, с. 23.

АВРААМ

“Наслідуючи приклад Авраама, ... ми здобудемо більше щастя, миру й спокою [і] матимемо прихильність Бога й людини”¹. Президент Спенсер В. Кімбол (1895–1985)

Болотиста місцевість Уру в Халдеї була моїм першим домом. Халдеї, у тому числі і мій батько, поклонялися ідолам і приносили в жертву людей. Але я вірив в одного істинного й живого Бога і готувався до того дня, коли б зміг отримати священство, як і мої прабабки².

Одного дня халдеї прив'язали мене до жертовника бога Елкени як жертву. Коли вони вже збиралися вбити мене, я помолився Богові про визволення, і мої пута відразу ж послабшали. І тоді до мене звернувся Господь: “Я почув тебе, і зійшов, щоб спасти тебе, і щоб забрати тебе ... у чужу землю”³.

Господь почав надзвичайно благословляти мене: через Мелхиседека я отримав священство⁴

і Господь уклав зі мною завіт, що я стану батьком багатьох народів і що євангелія благословить все людство через моїх потомків. Він змінив моє ім'я з Аврам на Авраам, що означає “батько багатьох народів”⁵.

Я привів свою сім'ю в Ханаан, землю, яку приготував для нас Господь⁶. Господь пообіцяв мені, що Його завіт щодо моїх нащадків буде виконано через сина, народженого моєю дружиною Сарою. У нас з Сарою не було дітей. Ми дивувалися, як ми могли мати дітей, бо обое ми були дуже старими— мені було 100 років, а Сарі—90⁷. Але, як і обіцяв Господь, у нас з'явився син, Ісак⁸.

Через кілька років мені випало одне з найважчих випробувань у

моєму житті. Хоч сам я і був свідком того, який біль викликає принесення в жертву людини, Господь попросив мене принести в жертву мого сина Ісака. Моє серце страждало, однак я довіряв Господу. Коли я вже заніс руку над Ісаком, ангел покликав мене, кажучи: “Не витягай свої руки до хлопця, ... бо тепер Я довідався, що ти богобійний, і не пожалів ... одинака свого”⁹. Господь дав барана в жертву, замість Ісака, якого ми з Ісаком потім принесли в жертву Господу¹⁰.

Завдяки моєму послуху Господь знову підтвердив Свій завіт: “[Я] розмножу потомство твоє, немов зорі на небі, ... і всі народи землі будуть потомством твоїм благословляти себе через те, що послухався ти Мого голосу”¹¹. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Spencer W. Kimball, “The Example of Abraham”, *Ensign*, June 1975, 7.
2. Див. Авраам 1:1–8.
3. Див. Авраам 1:12, 15–16.
4. Див. Учення і Завіти 84:38.
5. Див. Буття 17:1–9; Авраам 2:8–11; Путівник по Писаннях, “Авраам”.
6. Див. Авраам 2:4, 18–19.
7. Див. Буття 17:15–21.
8. Див. Буття 21:1–3.
9. Буття 22:12.
10. Див. Буття 22:1–13.
11. Буття 22:17–18.

СТАТЕВА ЧИСТОТА

ноді батьки почуваються невпевнено, коли у них виникають нагоди навчати своїх дітей статевої чистоті. Однак обговорення цієї теми можуть запрошувати Дух і допомагати дітям готуватися укладати священні завіти й дотримуватися їх.

На 50–51 сторінках цього номера Ніл Ф. Мерріотт, другий радник у генеральному президентстві Товариства молодих жінок, пише: “Небесний Батько надав сили породження для використання у шлюбі виключно для божественних цілей”. З книги *Довідник 2: Керування Церквою* ми дізнаємося, що ці цілі включають в себе й “виявлення любові та зміцнення емоційної й духовної єдності між чоловіком і дружиною” ([2010], 21.4.4). Рекомендації, наведені нижче, можуть допомогти вам навчати своїх дітей стосовно статевої чистоти. Ви також можете звернутися до статті “Як навчати цнотливості й доброчесності” у жовтневій *Ліягоні* за 2012 р., щоб отримати більше ідей для освітлення цієї теми.

Рекомендації для навчання молоді

- Заплануйте прочитати зі своїми дітьми-підлітками виступ старійшини Девіда А. Беднара, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, “Ми віримо, що повинні бути цнотливими”, який міститься у травневій *Ліягоні* за 2013 рік. Запросіть їх ставити запитання про статеву чистоту. Ви також можете використати

виступ “Особиста чистота” старійшини Джеффри Р. Холланда, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, який міститься в жовтневій *Ліягоні* за 2000 рік, щоб допомогти дітям отримати відповіді на свої запитання.

- Відповідно до навчального плану, тема для молоді на недільних уроках цього місяця—Спокута Ісуса Христа. Подумайте над тим, як використати матеріали навчального плану, щоб навчити вашу молодь про покаяння, необхідне для очищення від статевих гріхів (див. lds.org/youth/learn). Ви також можете прочитати й обговорити виступ старійшини С. Скотта Гроу, сімдесятника, “Чому і в чому мені необхідно сповідуватися перед моїм єпископом?”, який міститься у жовтневій *Ліягоні* за 2013 р.
- Якщо поблизу є храм, подумайте про те, щоб відвідати храмову ділянку зі своєю сім’єю і обговорити, чому ми маємо залишатися чистими, аби увійти у храм. Ви можете розповісти їм про благословення, які ви отримали завдяки храмовому поклонінню. Ви також можете спланувати час, щоб сім’єю взяти участь у хрищенні за померлих.
- Разом зі своєю молоддю ви можете прочитати розділ “Статева чистота” в брошурі *Заради зміцнення молоді* (брошура,

УРИВКИ З ПИСАНЬ, ЯКІ СТОСУЮТЬСЯ ЦЬОЇ ТЕМИ

Псалом 24:3–4

Матвій 5:27–28.

1 Коринтянам 6:18–20

Кн. Якова 2:27–28

Алма 38:12

Учення і Завіти 46:33; 121:45

2011], сс. 35–37) і знайти благословення, які ми отримуємо, коли залишаємося чистими. Ви можете заохотити своїх дітей написати про їхні цілі, які стосуються статевої чистоти.

Рекомендації для навчання дітей

- Ви можете провести домашній сімейний вечір, під час якого використаєте ілюстрації із зображенням храмів, щоб обговорити важливість і святість храму. Після цього ви можете пояснити, що наші тіла також є священними храмами.
- Прочитайте зі своїми дітьми тринадцяте уложення віри і поговоріть про те, як важливо зберігати свої думки чистими. Складіть список з деяких книг, фільмів і пісень, які наповнюватимуть ваш розум хорошими думками. Ви можете почитати, подивитися або заспівати їх разом. ■

ТЯГАР БУЛО ЗНЯТО

Ім'я не вказується

Після жорстокого випадку насильства наді мною в дитинстві я багато років не могла нікому розповісти про це.

Недавно я була присутньою на уроці Товариства допомоги, де одна сестра прочитала цитату стосовно наслідків фізичного або сексуального насильства над дітьми. Спершу я подумала: “Як сумно”. Але потім я сповнилася Духом, Який засвідчив мені про диво Спокути Спасителя. Я стала жертвою сексуального насильства в юному віці. Під час того уроку у Товаристві допомоги я усвідомила, що більше не відчувала болю й страху від чогось, що поглинало й лякало мене протягом багатьох років. То було дивом. В серці я подякувала Спасителю за своє зцілення.

У дитинстві мені було важко й соромно протягом років—аж до часу, коли я вирішила розповісти комусь про те, чого я зазнала. Коли мені виповнилося 13 років, я відчувала, що настав час поговорити про це. Після одного спільного заходу зі служіння я підійшла до сестри-провідника, якій довіряла, і вона з любов'ю поговорила зі мною і того ж вечора відвела побачитися з єпископом. Я відчувала полегшення, коли єпископ з доброю запросив мене до свого офісу.

Пам'ятаю, що коли єпископ слухав мене, тягар таємниць, який гнітив мене протягом років, почав легшати. Я пам'ятаю його щирі сльози, коли він слухав мою історію. Я відчувала любов Небесного Батька і запевнення в тому, що я не винна

в тому, що цей злочин стався і що я залишалася чистою й цнотливою. Це був початок мого шляху до зцілення, шляху, яким мені потрібно було йти ще багато років.

Те зцілення не сталося миттєво—то був процес, що супроводжувався

ДЕ ОТРИМАТИ ДОПОМОГУ

“Зцілення може розпочатись за допомогою

чуйного єпископа або президента колу, або мудрого професійного консультанта. Якщо ви зламали ногу, вам і на думку не спаде лікувати її самостійно. Для подолання серйозних наслідків насильства також не обійтись без професійної допомоги. Існує багато способів, як розпочати зцілення, але пам’ятайте, що повне зцілення приходить через Спасителя, Господа Ісуса Христа, нашого Учителя і Викупителя. Майте віру в те, що через ваші зусилля, Його досконала, вічна, безкінечна Спокута може зцілити ваші страждання, спричинені жорстоким поведінням”.

Старійшина Річард Г. Скотт, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, “Зцілити руйнівні наслідки насильства”, *Ліягона*, трав. 2008 р., с. 42; див. також с. 46 цього видання.

відчуттям миру, розумінням і отриманням відповідей, які приходили, коли я вивчала Писання, щоденно молилася і краще пізнавала Ісуса Христа. Досліджуючи життя Спасителя, я відчувала, що моя любов до Нього зростає. Дух свідчив мені про істину і про те, що я є гідною дочкою Бога. Коли серцем я підкорювалася Господеві, дотримувалася Його заповідей і прагнула виконувати Його волю, то сповнювалася миром і спокоєм. Пізнавши Його, я почала пізнавати себе. Зрештою

моє минуле вже більше не боліло мені. Тягар було знято. Спаситель зцілив мене.

Тепер у мене є вічна сім’я: чудовий чоловік і три прекрасні дочки. Я маю благословення працювати з молоддю і свідчити про те, що Спокута Ісуса Христа може зцілити нас від гріха, від фізичного болю і зцілити розбиті серця. Я знаю про це завдяки запропонованій мені милості, бо мене було оточено “навіки руками Його любові” (2 Нефій 1:15). ■

ЯК НАМ ЗЦІЛИТИСЯ ВІД ГОСПОДА У СВОЄМУ ЖИТТІ?

Президент Дітер Ф. Ухтдорф, другий радник у Першому Президентстві, допоміг відповісти на це запитання під час свого виступу “Надія Божого світла” на квітневій генеральній конференції у 2013 році:

“Перше: почніть там, де ви є.

... Нам не потрібно чекати, коли ми перетнемо фінішну пряму, щоб отримати благословення Бога. Насправді, небеса починають розступатися, а небесні благословення проливатися на нас вже навіть з перших кроків, які ми робимо в напрямку світла. ...

Друге: поверніться серцем до Господа.

Піднесіть свою душу в молитві і розкажіть вашому

Небесному Батькові, що ви відчуваєте. Визнайте свої недоліки. Вилийте ваше серце і висловіть свою вдячність. Розкажіть Йому про свої випробування. В ім’я Христа благуйте Його про сили й підтримку. ...

Третє: ходіть у світлі.

[Небесний Батько] послав Свого Сина на цю землю освітити шлях і показати нам, як безпечно пройти повз камені спотикання, розміщені на нашому шляху. Він дав нам євангелію, яка нас навчає учнівству. Вона навчає тому, що нам потрібно знати, робити і якими ми маємо бути, щоб ходити в Його світлі, наслідуючи Його Улюбленого Сина, нашого Спасителя” (*Ліягона*, трав. 2013 р., сс. 75–76).

СЛУЖІННЯ ЧУЖИНЦЮ

Йонг Джил Парк

Чим менше залишалося часу до від'їзду з Кореї, тим більше я хвилювався. Хто подбає про мою тітоньку, коли я поїду?

Моя мама так і не прийняла євангелію під час своєї земної подорожі, незважаючи на те, що я молився за неї і відчував, що одного дня вона прийме її. Вона була сильною жінкою, яка все своє життя йшла на жертви, щоб підтримувати нашу сім'ю після війни в Кореї. На річницю маминої смерті ми з дружиною поїхали до Лос-Анджелеського храму, шт. Каліфорнія, щоб виконати за неї хрищення й конфірмацію. Дух, Який сильно відчувався у кімнаті, підтвердив мені, що моя мама з радістю прийняла євангелію й обряди.

Перед тим, як моя мама померла, вона попросила мене подбати про її молодшу сестру, яка перебувала в лікарні в Кореї. Я зі своєю сім'єю жив у Каліфорнії, США, отже, на жаль, здавалося, що не було жодного способу виконати останнє співчутливе бажання моєї мами. І ось службові справи несподівано привели мене у Південну Корею, і мені довелося жити окремо від своєї сім'ї цілий рік. І хоч я й переймався тим, що житиму далеко від своєї сім'ї, я також з нетерпінням очікував на те, щоб побачити свою тітоньку й свого батька, який знаходився в Корейській лікарні з хворобою Альцгеймера.

Я попросив Небесного Батька про божественну допомогу в той час, як я житиму далеко від своєї сім'ї. Плануючи час свого перебування в Кореї, я вирішив щотижня відвідувати свого батька, свою тітоньку й храм, а також щодня молитися про свою сім'ю.

Коли я прибув до Кореї, єпископ мого нового приходу покликав мене

служити президентом Товариства молодих чоловіків і вчителем класу "Вчення євангелії". Мій приход та лікарні, де перебували мій батько й тітонька, знаходилися далеко одне від одного, а робота вимагала від мене дуже багато уваги й сил; однак Небесний Батько благословив мене силою й енергією, щоб я міг звеличувати свої покликання й дотримуватися прийнятих рішень.

Невдовзі після того, як я почав відвідувати свою тітоньку, то дізнався, що до неї нечасто хтось навідувався. Я вирішив забирати її, щоб вона проводила вихідні зі мною у моєму готелі, живучи у вільній кімнаті. Однак переді мною постала проблема: чи потрібно мені було брати її з собою до церкви в неділю? Я гадав, що вона не зацікавиться церковними зборами й не зрозуміє їх і їй доведеться годинами чекати, поки я не повернуся після всіх церковних зборів і виконання інших обов'язків. Але чомусь я відчував, що мав узяти її з собою.

Тієї неділі я взяв її з собою і, як я і думав, їй довелося чекати на мене після зборів. Після зборів я повернувся з нею в готель, щоб поїсти. Я помітив, що в руці у неї був пакет. Коли я спитав про нього, вона відповіла, що одна з сестер дала їй щось із їжі.

Щоразу, коли я виконував якісь обов'язки після церковних зборів, ця сестра, яка не знала моєї тітоньки, завжди пропонувала їй щось із їжі. Одного тижня, під час уроку на Недільній школі, я почув, як людина

зі знайомим мені голосом, визвалася прочитати уривок з Писань. Я ніколи не уявляв собі, що моя тітонька визветься зробити це, але одна добра сестра, яка сиділа поруч з нею, підказала їй прочитати уривок з Писань для класу. Хоча моя тітонька й не дуже добре могла спілкуватися з іншими людьми через те, що багато часу провела на самоті в лікарні, всі члени Церкви доброзичливо вітали її і дружньо з нею розмовляли.

Кожного недільного вечора я відвозив її назад до лікарні й обіцяв заїхати за нею на наступних вихідних, що завжди викликало на її лиці радісну усмішку.

Одного дня мій друг висловив занепокоєння тим, що коли я раптом припиню відвідувати її, залишивши Корею, для неї можуть настати важкі часи. З наближенням запланованого від'їзду з Кореї я почав відчувати змішані почуття—радість від повернення до своєї сім'ї і водночас тривогу й сум через те, що залишу свою тітоньку саму.

Зрештою я пояснив своїй тітоньці, що вже не зможу відвідувати її так часто. Якусь мить вона мовчала, явно засмутившись. Після цього вона спробувала заспокоїтися і спитала, чи зможу я відвідати її через рік. Я плакав і відчайдушно просив Небесного Батька допомогти цій жінці.

Під час моєї останньої неділі в Кореї єпископ спитав, чи можуть члени приходу забирати мою тітоньку по неділях, щоб привозити її до церкви. Він сказав, що багато членів Церкви хотіли б регулярно відвідувати її; і

бажаючих було так багато, що їм потрібно буде організуватися і відвідувати її по черзі. Я не міг повірити, що він пропонує це! То була несподівана відповідь на мої відчайдушні молитви.

Оскільки члени Церкви жили далеко від лікарні моєї тітоньки, я запропонував залишити їм деяку суму грошей, щоб покрити витрати на дорогу, однак члени Церкви відмовилися взяти мої гроші. Вони сказали мені, що по черзі відвідуватимуть її раз на місяць, але пізніше я дізнався, що насправді вони відвідували її кожного тижня. Одна віддана сестра кожної п'ятниці забирає мою тітоньку, щоб відвідати інститут релігії й пообідати разом. Вона навіть відвезла її до перукарні, щоб зробити їй зачіску. Ще одна сестра, одинока матір двох підлітків, визвалася привозити її до церкви кожного недільного ранку. Вона готує їжу для

моєї тітоньки, гуляє з нею і вони разом слухають музику. Та найважливіше, вона намагається бути другом і моя тітонька нарешті відкрила своє серце і з легкістю розмовляє з нею та іншими членами Церкви. Кожного недільного вечора, після довгого дня церковних зборів та виконання інших обов'язків, єпископ забирає мою тітоньку з домівки одного з членів Церкви, щоб відвезти її назад до лікарні. Кожного четверга він надсилає мені приємного листа електронною поштою, щоб повідомити про їхнє небесне служіння моїй тітоньці.

Я вірю в те, що моя мама бачила вчинки відданих святих останніх днів, які служили її молодшій сестрі. І зараз я знаю краще, ніж будь-коли раніше, чому ми називаємо наших товаришів-членів Церкви "братами" і "сестрами". ■

Автор живе в штаті Каліфорнія, США.

ВІТАЙТЕ ВСІХ

"Допомага[йте] кожному, хто з'являється у дверях вашої церковної будівлі. Вітайте їх з вдячністю й не

упереджено. Якщо до ваших зборів приєднуються незнайомі вам люди, тепло вітайте їх і запрошуйте сісти поруч з вами. Будь ласка, зробіть перший крок, щоб допомогти їм почуватися комфортно й відчувати любов, а не чекайте, поки вони самі підійдуть до вас

Після вашого першого знайомства, подумайте, як продовжити служити їм".

Єпископ Джеральд Коссе, перший радник у Верховному єпископаті, "Ви вже не чужі", Ліягона, лист. 2013, с. 51.

Старійшина
Девід А. Беднар
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

Вірні батьки і діти, які збилися з путі

зберігати надію,
долаючи хибне
розуміння доктрини

Однією з причин найбільшого душевного болю для доблесних батьків у Сіоні є дитина, яка сходить з євангельської путі. Запитання, на кшталт: “Чому?” або “Що я зробив/ла не так?” і “Як цій дитині тепер можна допомогти?” обмірковуються в серцях і розумі таких батьків безперестанку. Ці чоловіки і жінки палко моляться, старанно досліджують Писання і уважно прислухаються до порад провідників священства і допоміжних організацій, звертаючись до євангелії Ісуса Христа за спрямуванням, силою й утешенням.

Вислови генеральних авторитетів Церкви, де описано вплив праведних батьків на дітей, які збилися з путі, були і продовжують бути джерелом великого втішення для сім'ї¹. Джерелом заспокоєння є надія, яку

наче пропонують ці послання, що батьки, які шанують завіти євангелії, виконують заповіді Господа і вірно служать, можуть вплинути на спасіння своїх синів і дочок, які відійшли. Однак тлумачення цих висловів деякими членами Церкви призвело до невірному, певною мірою, розуміння доктрини. Плутанина виникає від явної невідповідності цих інтерпретацій ученню про Спокуту Ісуса Христа і принципам морального вибору та особистої підзвітності за гріхи і провини.

Огляд істин, на яких неодноразово наголошується у Головних трудах, уточнюючих учень сучасних апостолів і пророків та підходящих матеріалів на цю тему з історичних літописів Церкви може підтримати надію, розвінчавши неправильне тлумачення.

Пророчі обіцяння стосовно потомства

Наступна цитата міститься в *Ученнях Пророка Джозефа Сміта*, зібраних Джозефом Філдінгом Смітом у роки його служіння істориком і літописцем Церкви: “Коли батько і матір запечатані, це зберігає їхнє потомство, щоб вони не могли бути втрачені, але були спасенні через завіт їхнього батька і матері”².

Схоже вчення, яке явно ґрунтується на вислові Пророка Джозефа, було озвучено старійшиною Орсоном Ф. Уїтні (1855-1931), з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, у 1929 році: “Пророк Джозеф Сміт проголосив—і ніколи у нього не було більш втішачого вчення—що запечаткування на вічність вірних батьків і божественні обіцяння, які їм даються за доблесне служіння справі істини, стануть спасінням не лише для них, але і для їхніх нащадків. Хоча деякі вівці можуть заблукати, око Пастиря завжди на них, і, рано чи пізно, вони відчують руку Божественного провидіння, яка дотягується до них і повертає їх назад у кошару. У цьому житті або у прийдешньому вони повернуться. Їм доведеться сплатити борг справедливості; вони відстраждають за свої гріхи і, можливо, пройдуть свій тернистий шлях; але якщо все це нарешті приведе їх, як і блудного сина, який розкався, до люблячого, сповненого прощенням, серця батька і додому, болісний досвід не буде даремний. Моліться за своїх легковажних і неслухняних дітей, вірте в них. Надійтеся, довіряйте, поки не побачите спасіння Бога”³.

Твердження Джозефа Сміта й Орсона Ф. Уїтні декількома членами Церкви тлумачилися так, що діти, які збилися з путі, безумовно отримують благословення спасіння завдяки вірності своїх батьків і через неї. Однак це тлумачення спростовується тим фактом, що історики Церкви не мали більш повного варіанту проповіді Пророка в той час, коли вони складали об’єднану версію його вчень на основі записів Уїлларда Річардса та Уільяма Клейтона. У більш повному зібранні записів, зроблених Говардом і Мартою Корей, вказано, що Джозеф Сміт обмежив своє твердження

умовою, що обіцяні благословення залежатимуть від слухняності дітей.

“Якщо батько і матір сім’ї [були запечатані], їхні діти, які не згрішили, закріплені тією печаттю, якою були запечатані їхні батьки. І це є клятва Бога нашому батькові Аврааму і це вчення стоятиме навіки”⁴.

Це уточнення більше відповідає доктрині. Якщо не брати до уваги додаткову інформацію, яка міститься у записах Корей, концепція безумовного спасіння неслухняних дітей буде суперечити багатьом основним ученням Пророка Джозефа Сміта, включаючи друге уложення віри, де сказано що “людей буде покарано за їхні власні гріхи” (Уложення віри 1:2).

Цей погляд також відповідає численним прикладам із Головних трудів. Наприклад, Алма пояснював своєму синові Коріантону:

“Але знай, *ти не можеш приховати своїх злочинів від Бога; і якщо ти не покаєшся, вони стоятимуть як свідчення проти тебе в останній день.*

Тож сину мій, я б хотів, щоб ти покався і полишив твої гріхи, і не йшов більше за хтивістю твоїх очей, але заперечував собі в усіх цих речах; *бо якщо ти не зробиш цього, ти ніяк не зможеш успадкувати царство Бога.* О пам’ятай і візьми це на себе, і заперечуй собі в цьому” (Алма 39:8–9; курсив додано).

Самуїл Ламанієць проголосив нефійцям:

“І це для того, щоб усі, хто повірять, могли бути спасенні, а на тих, хто не повірять, праведне засудження зійде на них; і також, якщо їх буде засуджено, *вони накликають на себе своє власне засудження.*

А тепер пам’ятайте, пам’ятайте, мої браття, що всі, хто загине, *загине через себе*; а той, хто чинить беззаконня, *чинить його собі*; бо ось, ви свободні; вам дозволено діяти за себе; бо ось, Бог дав вам знання і зробив вас свободними.

Він надав вам можливість відрізнити добро від зла, і Він надав вам можливість вибирати життя або смерть; і ви можете творити добро, і вас буде відновлено в тому, що є добро, тобто ви матимете те, що є добро, відновленим для вас; або ви можете чинити зло і мати те, що

Божественне провидіння можна вважати видом духовної сили, небесної тяги чи буксиру, які заохочують дитину, яка заблукала, повернутися до отари.

є зло, відновленим для вас” (Геламан 14:29–31; курсив додано).

Інші численні уривки з Писань так само підтверджують принцип, що чоловіки і жінки є діючою силою, маючи благословення морального вибору, і вони підзвітні за власні думки, слова і вчинки⁵.

Руки Божественного провидіння

Церква не має записів будь-яких додаткових учень Пророка Джозефа Сміта на цю конкретну тему. Хоча багато наступних провідників Церкви по-різному наголошували на різних аспектах висловів Джозефа Сміта, Орсона Ф. Уїтні та інших, вони погоджуються з тим фактом, що батьки, які шанують храмові завіти, можуть з плином часу мати великий духовний вплив на своїх дітей. Вірні члени Церкви можуть утішитися знанням, що вони можуть претендувати на обіцяння божественного

проводу і сили, отримуючи їх через натхнення від Святого Духа і привілеї священства, у своїх зусиллях допомогти членам сім’ї отримати благословення спасіння і піднесення.

“Руки Божественного провидіння”, описані старійшиною Уїтні, можна вважати видом духовної сили, небесної тяги чи буксиру, які заохочують дитину, яка заблукала, зрештою повернутися до отари. Такий вплив не може пересилити морального вибору дитини, але все ж може запрошувати і манити. Зрештою дитина має застосувати його або її моральний вибір і проявити віру, покаятися з повним наміром серця і діяти згідно з ученнями Христа.

Президент Джеймс Е. Фауст (1920-2007), колишній другий радник у Першому Президентстві, надав найбільш вичерпне пояснення цієї вічно важливої концепції:

“Я вірю у втішаюче твердження старійшини Орсона Ф. Уїтні і приймаю його:

“Пророк Джозеф Сміт проголосив—і ніколи у нього не було більш втішаючого вчення,—що запечатуння на вічність вірних батьків і божественні обіцяння, які їм даються за доблесне служіння справі істини, стануть спасінням не лише для них, але і для їхніх нащадків. Хоча деякі вівці можуть заблукати, око Пастиря завжди на них, і, рано чи пізно, вони відчують руку Божественного провидіння, яка дотягується до них і повертає їх назад у кошару. У цьому житті або у прийдешньому вони повернуться. Їм доведеться сплатити борг справедливості; вони відстраждають за свої гріхи і, можливо, пройдуть свій тернистий шлях; але якщо все це нарешті приведе їх, як і блудного сина, який розкався, до люблячого, сповненого прощенням, серця батька і додому, болісний досвід не буде даремний. Моліться за своїх легковажних і неслухняних дітей, вірте в них. Надійтеся, довіряйте, поки не побачите спасіння Бога”⁶.

Принцип у цій цитаті, на який часто не звертають уваги, це те, що вони мають повністю покаятися і “відстраждати за свої гріхи” та “сплатити борг справедливості”. Я розумію, що зараз той час, коли треба

Вірні батьки можуть знайти силу витерпіти, якщо вони наслідуватимуть приклади інших праведних батьків, які мали неслухняних дітей. У Книзі Мормона батько Легій послідовно і постійно заохочував своїх норовливих синів повернутися до Господа.

“підготуватися до зустрічі з Богом” [Алма 34:32]. Якщо покаяння дітей, які збилися з путі, не відбувається у цьому житті, чи все ще можливо, щоб струни запечатування були досить сильними для них, аби вони працювали над своїм покаянням? В Ученні і Завітах нам сказано: “Мертвих, які покалися, буде викуплено через послухність обрядам дому Божого.

І після того, як вони розплатяться покаранням за свої провини, і їх буде омито начисто, вони отримають винагороду згідно з їхніми діяннями, бо вони є спадкоємцями спасіння” [УЗ 138:58–59].

Ми пам'ятаємо, що блудний син змарнував свій спадок, і коли вже нічого не залишилося, він повернувся до батькового будинку. Там його радо прийняли у сім'ю, але його спадку вже не було. [Див. Лука 15:11–32]. Милосердя не обкраде справедливості і сила запечатування вірних батьків зможе претендувати на дітей, які збилися з путі, лише за умови їхнього покаяння і Спокути Христа. Діти, які збилися з путі, але покалися, будуть насолоджуватися спасінням і всіма його благословеннями, але піднесення—це набагато більше. Його треба повністю заробити. Питання щодо того, хто отримує піднесення, слід залишити на розгляд Господа в Його милості.

Є дуже мало таких, чий опір і зі справи настільки великі, що вони гріхом “відкинули силу покаятися”⁷. Це судження також слід залишити Господу. Він каже нам: “Я, Господь, прощатиму того, кого прощатиму, але від вас вимагається прощати всіх людей” [УЗ 64:10].

Мабуть у цьому житті нам не буде дано повністю зрозуміти, наскільки міцними є узи запечатування праведних батьків для їхніх дітей. Дуже вірогідно, що допомога надходитиме з більшої кількості джерел, ніж ми знаємо⁸. Я вірю, що існує сильне сімейне тяжіння, коли улюблені предки продовжують впливати на нас з іншого боку завіси⁹.

Учення президента Фауста авторитетно підсумовують те, що нам відомо і що не відомо про праведних батьків і дітей, які збилися з путі. Вплив батьків, які шанують завіти і дотримуються заповідей, дійсно може мати

ФРАГМЕНТ КАРТИНИ ЛЕГІЙ І ЙОГО ЛЮДИ ДОСЯГАЮТЬ ОБІДНОЇ ЗЕМЛІ, ХУДОЖНИК АРНОЛЬД ФРАЙБЕРГ

вирішальний духовний вплив на дітей, які збилися з путі, активізуючи руки Божественного провидіння способами, які не були відкриті нам повністю, і які ми до кінця не розуміємо. Однак вплив праведних батьків (1) не замінює в житті особи потреби в отриманні викупної і зміцнюючої сили Спокути Ісуса Христа, (2) не відмінює наслідків неправильного використання морального вибору і (3) не анулює відповідальності особи, як діючої сили, яка має “діяти ... а не бути під впливом” (2 Нефій 2:26).

Вірні батьки можуть знайти силу витерпіти, якщо вони наслідуватимуть приклад інших праведних батьків, які мали неслухняних дітей. У Книзі Мормона, батько Легій послідовно і постійно заохочував своїх норовливих синів, повернутися до Господа. Легій “звернувся до Ламана, кажучи: О якби ти був, як ця ріка, щоб невпинно прагнув до джерела усїєї праведності!

І він також звернувся до Лемуїла: О якби ти був, як

ця долина, твердим і стійким, і непохитним у виконанні заповідей Господа!

Тож казав він це через твердошиїсть Ламана і Лемуїла; бо, розумієте, вони часто ремствували на свого батька” (1 Нефій 2:9–11).

Пізніше Легій готувався залишити цю землю, однак він продовжував запрошувати і вмовляти своїх свавільних синів, “прислуха[тися] до [його] слів” (2 Нефій 1:12):

“Прокиньтесь! І встаньте з праху, і послушайте слово немічного родителя, чії члени ви невдовзі покладете в холодну й мовчазну могилу. ...

І я хочу, щоб ви пам’ятали, що треба дотримуватися уставів і присудів Господа; знаєте, то непокоїло мою душу від початку.

Серце моє час від часу гнітить печаль, бо я боюся, аби через закам’янілість ваших сердець Господь Бог ваш не зійшов на вас у повноті гніву Свого, щоб відсікти вас і знищити назавжди; ...

О сини мої, нехай з вами цього не трапиться, але нехай ви будете обраним і улюбленим народом Господа. Але знайте, на все Його воля; бо праведні Його путі навіки” (2 Нефій 1:14, 16–17, 19).

Ангел Господа явився бунтівному Алмі молодшому і проголосив: “Знайте, Господь почув молитви Свого народу, а також молитви Свого слуги, Алми, твого батька; бо він молився з великою вірою за тебе, щоб ти міг бути

приведений до пізнання істини; отже, з цією метою прийшов я переконати тебе в силі й владі Бога, щоб на молитви Його слуг відповідалося за їхньою вірою” (Мосія 27:14).

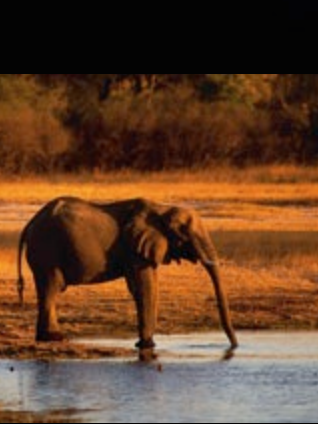
Цей дивовижний випадок стався частково завдяки молитвам Алми, про кого ангел двічі згадав, як про слугу Бога. Таким чином вірні батьки можуть притягувати силу небес, щоб вплинути на своїх дітей. Однак ті діти залишаються самостійною діючою силою і вибір покаятися чи ні, зрештою, мають зробити вони. Алма молодший покався у своїх гріхах і народився від Духа (див. Мосія 27:24)—це результат, якого усім своїм серцем бажають усі батьки неслухняних дітей.

Якщо батьки проявляють терпіння і постійність у вияві любові до своїх дітей і стають живими прикладами учнів Ісуса Христа, цим вони найефективніше навчають Батьковому плану щастя. непохитність таких батьків приносить сильне свідчення про викупну і зміцнюючу силу Спокути Спасителя і запрошує дітей, які збилися з путі, подивитися новими очима і почути новими вухами (див. Матвій 13:43).

Якщо ми діємо у відповідності з ученнями Спасителя, це запрошує у наші життя духовну силу—силу чути і сприймати, силу розрізняти і силу наполегливо продовжувати докладати зусиль. Віддане учнівство—це найкраща і єдина відповідь на будь-яке запитання і випробування. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Див. Joseph Smith, *Teachings of the Prophet Joseph Smith*, comp. Joseph Fielding Smith (1938), 321; Joseph Smith, in *History of the Church*, 5:530; Brigham Young, in *Journal of Discourses*, 11:215; Lorenzo Snow, in Brian H. Stuy, comp., *Collected Discourses*, 5 vols. (1987–92), 3:364; Joseph Fielding Smith, in *Doctrines of Salvation: Sermons and Writings of Joseph Fielding Smith*, comp. Bruce R. McConkie, 3 vols. (1954–56), 2:90–91, 179, 182–83; Bruce R. McConkie, *Mormon Doctrine*, 2nd ed. (1979), 685; Spencer W. Kimball, “Ocean Currents and Family Influences,” *Ensign*, Nov. 1974, 111–12; Howard W. Hunter, “Parents’ Concern for Children,” *Ensign*, Nov. 1983, 63; Boyd K. Packer, “Our Moral Environment,” *Ensign*, May 1992, 68; Russell M. Nelson, “Doors of Death,” *Ensign*, May 1992, 73; Gordon B. Hinckley, in “Prophet Returns to ‘Beloved England,’” *Church News*, Sept. 2, 1995, 4; Boyd K. Packer, “Do Not Fear,” *Ensign*, May 2004, 77; Robert D. Hales, “With All the Feeling of a Tender Parent: A Message of Hope to Families,” *Ensign*, May 2004, 88.
2. Joseph Smith, *Teachings of the Prophet Joseph Smith*, comp. Joseph Fielding Smith (1938), 321.
3. Orson F. Whitney, in Conference Report, Apr. 1929, 110.
4. Joseph Smith, *The Words of Joseph Smith*, comp. Andrew F. Ehat and Lyndon W. Cook (1980), 241; emphasis added. Див. також с. 300.
5. Ці уривки з Писань ілюструють принцип, що чоловіки і жінки є діючою силою, маючи благословення морального вибору та можливість його застосування і вони підзвітні Богу за свої дії. Це неповний перелік: 2 Коринтянам 5:9–10; Галатам 6:7–9; Мосія 4:30; 7:30–33; Алма 12:12–14; 33–35; 34:13–17; 42:24–30; Учення і Завіти 6:33–34; 101:78; Мойсей 7:32–33.
6. Orson F. Whitney, in Conference Report, Apr. 1929, 110.
7. Alonzo A. Hinckley, in Conference Report, Oct. 1919, 161.
8. Див. John K. Carmack, “When Our Children Go Astray,” *Ensign*, Feb. 1997, 7; *Liahona*, Mar. 1999, 28.
9. Джеймс Е. Фауст, “Якими дорогами є вівці, що заблукали,” *Ліягона*, трав. 2003, с. 68.

Зімбабве

ЗЕМЛЯ КРАСИ, НАРОД ВІРИ

У Зімбабве швидкими темпами зростає громада святих останніх днів.

Краса Зімбабве

Водоспад Вікторія, що знаходиться на зімбабвійському кордоні і вважається одним із семи природних чудес світу, не є ні найширшим, ні найглибшим у світі, але багато людей вважають, що він найбільший за об'ємом води. Каскад води шириною більше, ніж півтора кілометра спадає з висоти понад сто метрів і розбивається об скелі внизу. Ревучий потік створює стільки бризок, що у дощовий сезон неможливо навіть побачити підніжжя водоспаду.

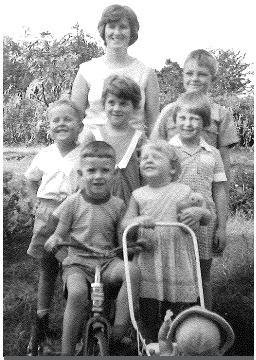
Водоспад Вікторія—це лише одне з багатьох вражаюче красивих місць у Зімбабве. Зімбабве (колишня Південна Родезія) знаходиться на південному сході Африки і приваблює туристів з усього світу своїми національними парками, дикою природою, красою та культурою.

Незалежно від того, чи ви відправитесь на сафарі, чи спробуєте свої сили, спускаючись на плотах величною рікою Зімбабве, у цій країні знайдеться багато всього—у тому числі активно зростаюча громада святих останніх днів.

Церква у Зімбабве

У Зімбабве нараховується понад 23 тис. членів Церкви. Їхня кількість швидко зросла за останні 35 років. Наприклад, до 1980 року було лише трохи більше 1000 членів Церкви.

Пророча заява Президента Спенсера В. Кімбола (1895–1985), зроблена 8 червня 1978 року стосовно того, що “усіх гідних членів Церкви чоловічої статі може бути висвячено у священство, незалежно від раси чи кольору шкіри” (Офіційна декларація 2), справила позитивний вплив на зростання Церкви у Зімбабве.

Діти Початкового товариства у Квекве, 1965 р.

Багато святих останніх днів допомагали зміцнювати Церкву в Зімбабве. Ось коротка історія кількох з тих піонерів.

Сучасні піонери у Зімбабве **Губерт Генрі Годжкісс**

На початку 1930-х років місіонерів послали до Південної Родезії, де вони перебували якийсь час. Однак у 1935 році місіонерів було вивезено з Південної Родезії (яка на той час належала до Південно-Африканської місії), і той регіон було закрито через нестачу місіонерів та віддаленість від

дому місії, який знаходився у Кейптауні, ПАР.

У вересні 1950 року було відправлено 8 місіонерів, щоб знову відкрити Південну Родезію. Через п'ять місяців відбулося хрищення першого наверненого.

Губерт Генрі Годжкісс народився у Англії в 1926 році й у 1949 році переїхав до Солсбері, Південна Родезія. Спочатку він дізнався про Церкву від одного друга, який досліджував євангелію. У Г'ю були сумніви щодо відновленої євангелії, тому він вирішив довести своєму другові, що Церква не є істинною. Натомість ретельно дослідивши євангелію,

1927: Двоє синів членів Церкви, які емігрували з ПАР, стають першими охрищеними в Південній Родезії.

1930: Президент Південноафриканської місії Дон М. Дальтон посилає перших місіонерів працювати в новий Родезійський округ.

1935: Президент Дон М. Дальтон перестає посылати місіонерів до Південної Родезії.

1950: У вересні президент Еван П. Райт призначає вісім місіонерів для повторного відкриття Південної Родезії.

1951: Г'ю Годжкісс стає першим наверненим, якого було охрищено в Південній Родезії.

Святі останніх днів у Хараре, Зімбабве, збираються разом, щоб відсвяткувати благословення дитини, 1985 р.

Г'ю здобув свідчення про її істинність і вирішив охриститися. “Я помилявся,—сказав він другові.— Я приєднуюся до Церкви”.¹

Г'ю охристився 1 лютого 1951 року, що стало хрищенням першого наверненого в Південній Родезії. Йому подобалося спілкуватися з людьми і знаходити друзів скрізь, де він бував. Його вміння товаришувати з людьми дало можливість зробити великий внесок у зростання Церкви в тому регіоні.

У 1959 році Г'ю став президентом філії в Солсбері. Його радниками також були місцеві члени Церкви. Це було перше президентство філії, яке складалося з місцевих членів Церкви. До того місіонери повного дня завжди виконували обов'язки президентства філії.

Ернест Сібанда

Ернест Сібанда познайомився з двома місіонерами на велосипедах—старійшиною

Молоді чоловіки колу Гверу під час заходу взимку 2012 р. Молоді чоловіки та їхні провідники збирали врожай маїсу, після цього вони разом їли та грали у футбол.

1959: Перший місіонер з Південної Родезії—Джсин Вуд—служить у Південноафриканській місії.

1964: Північна Родезія стає Замбією, а Південна Родезія стає Родезією.

1978: Президент Дейл ЛеБарон організовує президентство першого Родезійського округу.

1980: Великобританія визнає незалежність Родезії; назву країни змінюють на Зімбабве.

1985: 24–25 серпня освячено Йоганнесбурзький Південноафриканський храм.

Блеком і старійшиною Келіном—у грудні 1978 року. Вони залишили йому Книгу Мормона. До цієї зустрічі Ернест уже багато років вивчав релігію. В дійсності він був учителем у своїй церкві впродовж дев'яти років і три роки пастором.

Того вечора, коли Ернест отримав примірник Книги Мормона, він не лягав спати до 2-ї години ночі, бо не міг відірватися від книги. Він з нетерпінням чекав на зустріч з місіонерами наступного дня. Ернест сказав їм, що більше дізнався про Христа від Джозефа Сміта, ніж від усіх священників разом узятих. Невдовзі після цього Ернест охрився, а через кілька тижнів охрився його дружина і діти.

Він так написав про своє хрищення: “Я відчув себе дуже вільним. Я відчув, як звільнився від усякого зла. Я зрозумів, що в мені є любов до своєї сім’ї. Я зрозумів, що в мені є любов до Церкви”.²

Ернест Сібанда багато зробив для зміцнення Церкви. Він служив президентом Недільної школи, діловодом філії і другим радником у президентстві філії.

Він також виконував доручення президента Південноафриканської місії перекладати гімни з англійської на шонську мову.

Едвард Дубе

На квітневій генеральній конференції 2013 року Едварда Дубе покликали членом Першого кворуму сімдесятиників, таким чином він став першим генеральним авторитетом Церкви родом із Зімбабве. Це нещодавнє покликання є одним з довгого переліку того, що старійшина Дубе робив вперше. Він також був першим місцевим президентом колу, першим місцевим президентом місії і першим місцевим територіальним сімдесятиником із Зімбабве. Старійшина Дубе став справжнім піонером у здійсненні праведного провідництва.

Однак до всього того було ще одне “вперше” для старійшини Дубе: його перше відвідування церкви. За два роки до свого першого відвідування церкви він отримав Книгу Мормона від одного члена Церкви, у якого працював. Старійшина Дубе прочитав Книгу Мормона і відчув її вплив та силу.

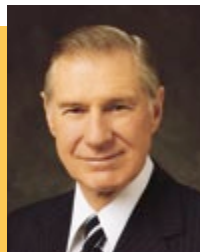

У лютому 1984 року старійшина Дубе прийняв запрошення прийти на збори посту і свідчень у місцеву філію. Він настільки розхвилювався, коли входив у каплицю, що майже відразу ж розвернувся, щоб піти геть.

Однак невдовзі почуття старійшини Дубе почали змінюватися, коли президент філії піднявся і склав свідчення про Книгу Мормона. Свідчення про Книгу Мормона було тією ланкою, яка поєднувала старійшину Дубе з іншими присутніми. Після того, як кілька інших членів Церкви склали

1987: Організовано Зімбабвійську місію Хараре на основі Південноафриканської Йоганнесбурзької місії.

1991: 25 жовтня старійшина Джеймс Е. Фауст (1920–2007), з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, освячує Зімбабве для проповідання євангелії.

1994: Церква наймає Едварда Дубе бути директором Церковної системи освіти у цій країні. Він започатковує заняття в семінарії та інституті релігії по всьому Зімбабве.

1998: Президент Гордон Б. Хінклі (1910–2008) відвідує Зімбабве і виступає перед 1500 святими останніх днів. На цій події присутні кілька урядовців.

У 1994 році президент Білавд Мундера кожної неділі разом із сім'єю йшов півтора кілометра до церкви, везучи на тачці все необхідне для проведення причасних зборів у філії.

своє свідчення, він вийшов і поділився своїми думками і почуттями стосовно Книги Мормона.

Невдовзі після тих перших причасних зборів старійшина Дубе почав глибоко досліджувати Церкву. Через кілька місяців він охрестився. Після того він відслужив місію повного дня в Зімбабвійській місії Хараре. 9 грудня 1989 року старійшина Дубе одружився з Науме Кересією Салізані. У них четверо дітей.

Старійшина Дубе бачив багато підйомів і спадів серед святих останніх днів у Зімбабве, що було наслідком політичної нестабільності. Але впродовж усього цього часу він покладався на Господа, просячи в Нього сили і скерування. “Я озираюся назад на своє життя і відчуваю щирю вдячність,— каже він.—Євангелія була для мене всім у житті”.³

“Для мене старійшина Дубе—це зімбабвійський Бригам Янг або Уілфорд Вудрафф”,—каже президент Кіт Р. Едвардс, колишній сімдесятник, який зараз служить президентом центру підготовки місіонерів у Англії. Президент Едвардс був президентом Зімбабвійської місії Хараре з 2000 по 2003 рік і активно співпрацював зі старійшиною Дубе, який на той час служив президентом колу. “Старійшина Дубе просто мав бачення того, що євангелія має робити і як вона має діяти”.⁴

Місіонерська робота в Зімбабве

Під час свого перебування у Зімбабве президент Едвардс на власні очі спостерігав зростання Церкви в країні, яка все краще і краще сприймала євангелію. “Зімбабвійці люблять життя,— каже президент Едвардс.—Вони від природи радісні

ЗРОСТАННЯ КІЛЬКОСТІ ЧЛЕНІВ ЦЕРКВИ У ЗІМБАБВЕ

ЦЕРКОВНА СТАТИСТИКА У ЗІМБАБВЕ *

Загальна кількість членів: 23727

Місій: 1

Приходів і філій: 60

Центрів сімейної історії: 4

* Станом на червень 2013 р.

1999: Організовано перший Зімбабвійський округ у Хараре. Видано перше повне видання Книги Мормона шонською мовою, яка є рідною мовою зімбабвійців.

2007: Видано трикнижне видання (Книга Мормона, Учення і Завіти й Дорогоцінна Перлина) шонською мовою.

2009: Едвард Дубе стає першим місцевим президентом місії у Зімбабве.

2013: Едварда Дубе покликають до Першого кворуму сімдесятників. Таким чином він став першим генеральним авторитетом із Зімбабве.

і дуже духовні. Їх дуже легко навчати”.

Президент Едвардс розповідає, що місіонерські таблички—оскільки на них є ім'я Спасителя—це найлегший спосіб для місіонерів заговорити із зімбабвійцями. Місцеві жителі часто читають назву Церкви і це в них викликає зацікавленість. “Вони кажуть: “Ми також друзі Христа”. Відразу ж виникає зв'язок”,—каже президент Едвардс.

Є більше майбутніх провідників та піонерів, які постійно приєднуються до Церкви в Зімбабве. “У місіонерів завжди багато роботи”,—каже президент Едвардс. ■

ПОСИЛАННЯ

- 3 біографічних нарисів Грега Годжкісса, Губерта Генрі Годжкісса, 26 червня 2012 року, файл Зімбабве, Церковна історична бібліотека, Солт-Лейк-Сіті.
- All are alike unto God*, ed. E. Dale LeBaron (1990), 129.
- Едвард Дубе, зі статті R. Scott Lloyd, “New General Authority: Elder Edward Dube,” *Church News*, Apr. 20, 2013, ldschurchnews.com.
- 3 інтерв'ю з Кітом Р. Ердвадсом, 24 квіт. 2013 р.

Провідники та місіонери приходу Квекве у 2011 році.

Непохитні

Коли після землетрусу ми звернулися до Господа, то отримали нагадування про те, як важливо завжди пам'ятати Його.

Рейд Татеока

Колишній президент Японської місії Сендай

**П'ятниця, 11 березня 2011 р., 14:46;
Коріяма, Японія; Коріямська каплиця,
другий поверх.**

П'ятнадцять місіонерів під час зборів навчання провідництва починають відпрацьовувати вміння викладати вчення про Джозефа Сміта. У той час, як послання надії та миру наповнює кімнату, вікна починають деренчати. Шум посилюється. Вібрація переростає у дзижчання.

Будівля хитається з боку в бік, рухи стають все частішими й сильнішими, поки не перетворюються в неперервну тряску. Майже неможливо ні стояти, ні ходити. Дехто з місіонерів намагається знайти прикриття під столами, але невдовзі столи в приміщенні

перевертаються. Трясе будівлю, місто, навіть всю провінцію, ніби земля от-от розверзеться. У моїй голові лише одна думка: “Треба вивести звідси місіонерів!”

Наша дивовижна евакуація

Як президент Японської місії Сендай я упродовж місяців навчав місіонерів і членів Церкви звертатися до Господа (див. Мосія 7:33). Тепер, коли я звернувся до Нього за божественним проводом, швидко прийшло натхнення: “Відкрий двері—створи шлях для евакуації”. Я знав, що маю відкрити двері до того, як обвалиться стеля і замкне нас у пастці. Тож я побіг до дверей і відкрив їх. “Вибігайте звідси!”—закричав я.

Землетрус, що стався в березні 2011 року, та спричинений ним цунамі зруйнували багато міст на півночі Японії (наприклад, Міяко, вгорі), призвели до загибелі тисяч людей і позбавили домівок сотні тисяч інших.

Місіонери, хитаючись, пішли до відритих дверей по підлозі, яка коливалася, хиталася, здіймалася; потім вони попрямували до сходів і вийшли з церкви. Як тільки ми опинилися надворі, то відчували себе у більшій безпеці, хоча й не до кінця захищеними від стихій. Стало дуже холодно, і в обличчя сипав сніг.

Через дорогу надгробки на буддистському кладовищі попереверталися, стіна кладовища перетворилася на уламки. Зверху до низу на 12-поверховому будинку за церквою утворилася велика зигзагоподібна тріщина. Від бетонної фасадної стіни початкової школи, що знаходилася поруч, відкололися великі уламки. Вікна вибило, розбите скло вкрило землю. На протилежному боці дороги лежали уламки даху з блакитної черепиці. Я зібрав 15 місіонерів на паркувальному майданчику церкви, ми подякували Небесному Батькові за те, що Він нас захистив, і попросили допомагати нам і надалі.

Наші молитви вдячності

Місто охопила паніка. Боючись залишитися без продуктів, люди почали купувати все, що бачили. Відразу зникли хліб і молоко, за кілька годин у місті

було неможливо знайти хліба. Біля бензозаправок стояли кілометрові черги.

На противагу охопленим панікою людям на вулицях, місіонери були надзвичайно спокійні. Ми звернулися з молитвою подяки й відчували спокійне запевнення, що все буде добре.

Ми не могли залишити місто—дороги були пошкоджені і автостради закриті. Не ходили ні автобуси, ні поїзди. Люди, які годинами чекали в довгих чергах, щоб купити бензин, залишилися ні з чим. Державні інспектори регулярно навідувалися в кожне помешкання, дорікаючи одним і дозволяючи іншим залишатися в них. Тож ми провели ніч в центрах для евакуації з багатьма іншими, хто, як і ми, не могли повернутися до своїх домівок.

Залишатися послідовниками Христа посеред лиха

Наступного дня, в суботу, ми, як завжди, почали з вивчення Писань і молитви. Того дня ми особливо потребували допомоги нашого Небесного Батька. Після вивчення Писань я розділив місіонерів на групи. Одна група пішла до церкви, щоб допомогти в прибиранні,

а потім разом з президентом філії ремонтувати домівки членів Церкви. Одна група пішла зустрітися з міськими інспекторами, щоб дізнатися, чи безпечно було місіонерам повертатися до їхніх осель. Ще одна група пішла перевірити, чи ходять поїзди й автобуси. Кілька інших стояли в черзі за водою, а ще інші шукали їжу. Одна пара місіонерів отримала особливе доручення: знайти хліб для причасних зборів. Я працював увесь день, намагаючись зв'язатися з місіонерами по всій місії.

Того дня ми відчували скерування Небесного Батька в усьому, що робили. Місіонери, які стояли в черзі за водою, познайомилися з двома чоловіками, з якими поділилися євангелією. Місіонери поділилися своїм свідченням про любов Бога і ввечері привели тих двох чоловіків на наші збори свідчень, а наступного дня до церкви.

Сестри, які шукали їжу, невдовзі зрозуміли, що Бог направляє їхні кроки. Не спромігшись знайти хоча б що-небудь у магазинах, вони знайшли їжу

МЕТА ВИПРОБУВАНЬ

“Наш Небесний Батько, Який дає нам так багато причин для радості, також знає, що ми навчаємося, зростаємо і стаємо сильнішими, коли стикаємося з необхідними нам випробуваннями та проходимо че-

рез них. ... Такі труднощі дозволяють нам змінитись на краще, перебудувати наше життя у такий спосіб, як навчає нас Небесний Батько, і стати до якоїсь міри іншими, ніж ми були,—кращими, ніж ми були, більш розуміючими, ніж ми були, більш співчутливими, ніж ми були, здобувши сильніше свідчення, ніж ми мали раніше”.

Президент Томас С. Монсон, “Не залишу тебе й не покину тебе”, *Ліягона*, лист. 2013, с. 87.

в тих місцях, де й не думали б шукати, наприклад, у відлюдних алеях і в маленьких одноповерхових магазинчиках. Ми отримали свій хліб насущний (див. Матвій 6:11).

У кінці дня ми знову звернулися до Небесного Батька. Ми не забули про найголовніше. Ми залишилися “уч[нями] Ісуса Христа”, яких “Він покликав проголошувати слово Його серед Його народу, щоб вони могли мати вічне життя” (3 Нефій 5:13).

Сила, могуть і мир нашого Батька

Того вечора ми ще більше потребували сили й могуті нашого Небесного Батька. Нам необхідно було мати Його Дух. Тож ми провели збори свідчень у каплиці. Місіонери дякували Господу, що він дав нам насущний хліб, і вони визнавали, що відчували Його скерування, спрямування, настанови і захист. Вони знали, що багатьом іншим людям пощастило менше, і вони не побачать наступного світанку. Ми дійсно могли сказати: “В усьому нас тиснуть, та не потиснені ми; ми в важких обставинах, але не впадаємо в розпач; ... ми повалені, але не погублені” (2 Коринтянам 4:8–9).

Усі місіонери свідчили про мир, який вони відчували. Вони свідчили, що Бог захистив їх і заспокоїв їхні душі. Вони знали, що могли загинути, але не боялися. У них не було води, їжі або тепла, необхідних для того, щоб протриматися тривалий час, але їх живила вода життя; вони були нагородовані словом Бога; їх зігрівав Дух. Ніхто з нашої невеликої групи місіонерів не відчував страху. Того вечора кожен місіонер відчував зміцнюючу силу Бога і як ніколи почувався близько до Нього.

Коли той день закінчився, ми були вдячні, що жили. Ми дякували Господу за допомогу, яку Він надавав нам у дуже конкретних справах. Ми роздали доручення для проведення богослужіння наступного дня і пішли з каплиці до центру евакуації, де знаходилися інші люди, що втратили домівки.

**Небесний Батько не лише зберіг наші життя.
Він зробив усе можливе, щоб ми могли
“завжди пам’ятати” Його Сина.**

Причасний хліб

Однак двоє старійшин мали особливо серйозний вигляд. Їх попросили дістати хліб для причастя, що мало відбуватися наступного дня, але вони не виконали цього завдання.

Коли в суботу ввечері ми дісталися центру евакуації, його співробітники радо привітали нас. Вони вибачилися, що дали нам мало їжі (20 крекерів) минулого дня, але потім просто засяяли, вручаючи наш пайок на наступний день: пляшку води і вісім шматочків хліба.

Мої старійшини поглянули на мене, нібито кажучи: “Чи міг Господь благословити нас більше?”

Бог, Який знає, коли з горобця упаде пір’їна, знову виявив Свою ласку, нібито не було достатнім спасіння наших життів. Наш Небесний Батько зробив усе можливе, щоб ми були здатні “завжди пам’ятати” Його Сина (УЗ 20:77). Ми були ближче до Спасителя, ніж будь-коли у своєму житті.

Молитва місіонерів того вечора була особливою. Вони стали на коліна, щоб подякувати нашому Небесному Батькові за ще одне диво в ланцюжку особливих чудес. Вони зрозуміли, що Бог вділяє першочергове значення нашому завіту завжди пам’ятати Ісуса Христа, і вони були вдячні за милість і доброту люблячого Бога, Який дає нам можливість приймати причастя кожного тижня.

Тепер ці місіонери свідчили з більшим переконанням, ніж будь-коли, що Бог хоче, аби ми пам’ятали Його Сина, Ісуса Христа. ■

Землетрус Тохоку, що стався у 2011 році за 70 км від півострова Ошіка, силою в 9 балів став одним з п’яти найпотужніших землетрусів з того часу, як у 1900 році було розпочато ведення реєстрації за сучасними стандартами.¹

За кілька днів після землетрусу було встановлено місцезнаходження всіх місіонерів у Сендаї.

ПОСИЛАННЯ

1. “Managing post-disaster debris: the Japan experience” (United Nations Environment Programme, June 2012), 5, unep.org/disastersandconflicts.

Старійшина
Тед Р. Каллістер
З президентства
сімдесятиків

Господня норма

МОРАЛІ

Колись мій батько, адвокат, брав участь у судовому розгляді. Щоб захистити свою позицію, він навів, як приклад, одну справу, що розглядалася у Верховному суді штату Каліфорнія багато років тому. Його опонент узяв за приклад кілька рішень нижчих судів, що приймалися не так давно.

Суддя сказав моєму батькові: “Пане Каллістер, чи не можете ви навести приклад справи, що розглядалася останнім часом?”

Мій батько поглянув на суддю і сказав: “Ваша честь, наважуся Вам нагадати, що коли Верховний суд виносить своє рішення з якоїсь справи, то робить це лише раз”.

Наш вибір дотримуватися Божих норм або порушувати їх значною мірою визначатиме наше щастя в житті.

Суддя схвально кивнув головою. Йому нагадали, що рішення Верховного суду покривають усі рішення нижчих судів, якими б численними чи нещодавніми вони не були.

Те саме стосується і Бога, нашого Батька,—Йому треба висловитися лише раз з питання моралі, і це одне проголошення є вищим за всі висновки нижчих судів—чи то вони виголошені психологами, консультантами, політиками, друзями, батьками або новомодними сучасними моралістами.

Важко осягнути розумом, що Бог наділив Своїх дітей найціннішою і найсвященнішою для Нього силою—силою створювати життя. Оскільки Бог дав цю силу, то Він і лише Він має право визначати, як нею слід користуватися.

Всупереч поширеній думці, у встановлених Богом нормах немає нічого негативного чи обмежуючого. Натомість вони дуже позитивні, надихаючі й відкривають велику свободу. Вони допомагають розвивати стосунки на основі довіри, посилюють самоповагу, заохочують мати чисте сумління і запрошують Духа

Господа благословляти життя як окремих людей, так і подружніх пар. Вони є тими нормами, без яких немає щастя у шлюбі й стабільності в громадах.

Якою ж тоді є Господня норма щодо застосування священної сили породження—Його норма моралі? Насправді Господня норма моралі не є довгим переліком того, що треба робити чи не робити. Швидше це принцип, який можна сформулювати наступним чином:

сила породження має застосовуватися у шлюбних стосунках з двох причин: (1) поєднати і зміцнити зв'язок між подружжям і (2) приводити у світ душі. Таке застосування цих сил приносить благословення і схвалено Господом.

З іншого боку, сила породження не повинна застосовуватися поза шлюбом. Відповідно до цього Господь засуджує будь-які свідомі думки або навмисні вчинки, що стимулюють або призводять до застосування сили породження поза шлюбними стосунками.

Зараз я процитую деякі норми моралі, встановлені Господом, щоб звести до мінімуму будь-яке непорозуміння або двозначність.

БЛУД АБО ПЕРЕЛЮБ

Господь забороняє блуд або перелюб, яким би не було ставлення світу до такого виду поведінки. Ці дії є прямим застосуванням сил породження з особою протилежної статі, з якою ми не є в законному шлюбі. Якщо жодна із сторін не є у шлюбі—це

блуд; якщо обоє партнерів або один з них є у шлюбі—це перелюб.

Апостол Павло сказав: “*Бо це воля Божя, ... щоб ви береглись від розпусти*” (1 Солунянам 4:3; курсив додано). Він також сказав: “Хіба ви не знаєте, що неправедні не впадуть у Божого царства. Не обманюйте себе: ... *ні перелюбники, ні блудодійники* ... Царства Божого не впадуть” (1 Коринтянам 6:9–10; курсив додано).

Господні норми моралі допомагають розвивати стосунки на основі довіри, посилюють самоповагу, заохочують мати чисту совість і запрошують Духа Господа благословляти життя як окремих людей, так і подружніх пар.

Іноді люди не усвідомлюють серйозності цієї провини або у деяких випадках будь-яким чином виправдовують її. Складається враження, що Коріантон не розумів, наскільки серйозним був його гріх з повією Ізабель. Алма, його батько, пояснив: “Хіба ти не знаєш, сину мій, що це мерзота в очах Господа?” (Алма 39:5). Йосип також казав про цей великий гріх, коли його спокушала дружина Потіфара: “Як же я вчиню таке велике зло і згрішу перед Богом?” (Буття 39:9).

НЕДОПУСТИМЕ ДОТОРКУВАННЯ ДО ТІЛА

Недопустиме доторкування до тіла збуджує сили породження. Відповідно до цього, доторкування до інтимних або священних частин тіла іншої людини до шлюбу, незалежно від того, одягнена вона чи ні, суперечить Божій моральній нормі.¹

МАСТУРБАЦІЯ

Господь засуджує мастурбацію. Мастурбація—це акт

стимулювання людиною сил породження у своєму власному тілі. Президент Бойд К. Пекер, президент Кворуму Дванадцятьох Апостолів, сказав:

“Не впадайте в провину, втручаючись у цю священну силу дітонародження або граючись нею. ...

... Це неприємно ні Господу, ні вам. Це не дасть вам відчуття гідності й чистоти”.²

ОДНОСТАТЕВІ СТОСУНКИ

Деякі люди хочуть змусити нас думати, що несхвальне ставлення Церкви до фізичних стосунків між людьми однієї статі—це тимчасова політика, а не вічна доктрина. Таке переконання суперечить Писанням, словам сучасних пророків і плану спасіння. Всі вони навчають про необхідність вічного шлюбу між чоловіком і жінкою, що є умовою їхнього піднесення. Одностатеві стосунки не відповідають встановленій Богом вічній моделі, згідно з якою чоловік і дружина мають дітей не лише у земному житті, але матимуть потомство у своєму піднесеному стані.

Ми визнаємо, що кожна людина є сином або дочкою Бога і заслуговує на відповідне ставлення. Ми всі боремося з недосконалостями. Деякі з них не є наслідком нашого вибору. Але ми також віримо в нескінченну Спокуту, яка має здатність у цьому житті або в прийдешньому житті обдарувати нас будь-якою силою, необхідною для того, щоб перетворити наші слабкості та недосконалості в силу. Господь нам пообіцяв: “Якщо вони упокорюються переді Мною і мають віру в Мене, то Я вчиню так, щоб слабке стало сильним для них” (Етер 12:27).

Люди, які мають схильність до осіб своєї статі, повинні (1) утримуватися від аморальних стосунків і (2) робити все, що в їхніх силах, аби користуватися силою очищення і вдосконалення, що міститься в Спокуті. Однак у цей проміжок часу люди, які мають потяг до осіб своєї статі, але не поступаються йому, гідні того, щоб мати покликання у Церкві та отримати храмову рекомендацію.³

ЩУПАЛЬЦЯ СУПРОТИВНИКА

А зараз розповім про сигнали небезпеки, які передують деяким зі згаданих вище гріхів. У певному розумінні Сатана подібний до восьминога, який намагається нас ввіймати. Якщо ви вислизнули з одного щупальця, він буде намагатися ввіймати вас іншим і ще іншим—поки не знайде способу схопити вас. Далі перераховано щупальця супротивника, користуючись якими він хоче змусити нас порушити Божу норму моралі.

Порнографія

Бог хоче, щоб Його діти не дивилися фільми або телешоу, не заходили на веб-сайти й не переглядали журнали, де є будь-яка форма порнографії. Порнографія—це будь-яке зображення або текст, що дають живлення нашим плотським бажанням. Вона є *огидною* для Духа Господа.

Немає людини, яка б дивилася порнографію і уникала її наслідків, вважаючи, що є така річ, як невинний перегляд. Порнографія є отруйною, небезпечною, неможливою гадюкою, яка жалить відразу, як тільки ви на неї глянете, та буде продовжувати впускати порції отрути під час кожного наступного перегляду.

Якщо ви вже піддалися цій хворобі, то треба зробити все, що у ваших силах, аби подолати її. Це може вимагати сповіді, щирих молитов, посту, занурення в Писання, заміни бездіяльності конструктивним проведенням часу, накладення суворих обмежень на користування Інтернетом, звернення за порадою до професіоналів та іншого, але самотужки вам її не подолати. У певний момент сила волі стане вирішальною складовою—не існує таблетки або методу для лікування всіх залежностей.

Нескромний одяг

Наш одяг впливає не лише на наші думки і вчинки, але й на думки і вчинки інших. Тому апостол Павло радив жінкам прикрашати себе “скромн[им] убран[ням]” (1 Тимофію 2:9).

Одяг жінки має сильний вплив на розум і почуття чоловіків. Якщо воно надто відкрите, або надто коротке, або надто облягає, то може викликати неналежні думки навіть у голові того юнака, який намагається бути чистим.⁴

**Господь засуджує
будь-які свідомі думки
або навмисні вчинки,
що стимулюють
або призводять до
застосування сили
породження поза
шлюбними стосунками.**

Чоловіки і жінки можуть виглядати привабливо і модно, і в той же час бути скромно одягненими. Скромність у виборі одягу насамперед вимагається від жінок. Це сприятиме зміцненню в них почуття самоповаги та моральної чистоти в чоловіках. І, зрештою, у більшості випадків одяг жінки визначатиме, якого чоловіка вона собі знайде.

Нечисті думки

Є така приказка: “Можна дивитися, як пташки літають, але не дозволяйте їм вити гнізда на своїй голові”. Немає нічого поганого в тому, щоб помічати гарненьких дівчат чи красивих юнаків, коли вони проходять поруч—це нормально. Але якщо ті думки викликають хтивість, то гніздо вже звито.

Ми не можемо уникати всіх недоречних реклам на білбордах чи нескромно одягнутих людей, але ми можемо проганяти недоречні думки, як тільки вони з’являються. Гріх не в тому, щоб мимоволі побачити щось недоречне; гріх у тому, що ви плекатимете думку, як тільки вона з’явиться. В Писаннях сказано: “Бо як у душі своїй він обраховує, такий є” (Приповісті 23:7).

Одним словом, наші думки стають зерном наших вчинків. Ми маємо в собі силу контролювати своє життя і свої думки. Хороші й погані думки не можуть співіснувати у нашому розумі так само, як світло і темрява не можуть існувати в один і той же час в одному й тому ж місці. У певний момент нам доведеться вирішувати, хто буде нашим запрошеним гостем.

Якщо ми дійсно хочемо, то можемо відігнати будь-яку погану думку й відразу ж замінити її надихаючою піснею, чи поезією, або уривком з Писань. Так само, як темрява зникає в присутності світла, так і зло зникає в присутності добра.

Усамітнені місця і друзі, що спокушають

Якими б сильними ми не були, у певний час і в певних місцях наш опір зменшується. Найкращі чоловіки і жінки за найгірших обставин не витримували. Так сталося з царем Давидом, коли у вечірній час він дивився на Вірсавію спочатку, як здавалося, на безпечній відстані (див

2 Самуїлова 11:2–4). Ніхто з нас не повинен думати, що ми достатньо сильні або несприйнятливі, щоб не піддатися. Усамітнені місця, пізній вечір, друзі, які не дотримуються норм моралі, мають надзвичайно сильне магнітне поле, щоб затягнути нас в обійми Сатани.

Самовиправдання

Існує два поширених самовиправдання аморальності. Перше: “Я її кохав”. Сатана є великим підробником.

Він намагається хтивість видати за кохання. Є простий тест, щоб визначити різницю. Кохання мотивується самоконтролем, пошухом Божим законам моралі, повагою до інших і безкорисливістю. З іншого боку, хтивість мотивується непослухом, вдоволенням особистих бажань і браком дисципліни.

Друге самовиправдання є таким: “Ніхто не дізнається”. Господь розвіював той міф у безлічі випадків. Він проголосив: “Бунтівних буде пронизано

великим смутком; бо про їхні беззаконня буде сказано на дахах, а їхні таємні діяння буде розкрито” (УЗ 1:3; курсив додано).

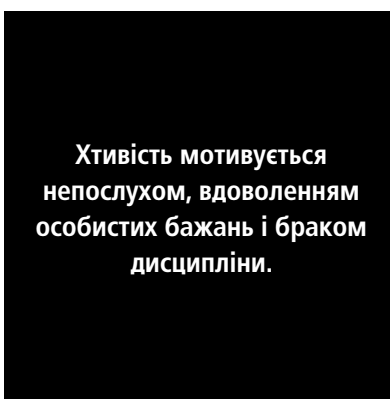
Немає місця, що було б настільки темним, або куточка, який би був настільки відлюдним, щоб ніхто про це не дізнався. Бог знатиме, і ви знатимете, якщо порушите Його моральний закон.

ПОКАЯННЯ

Якщо ми припустилися моральної помилки у своєму житті, то можемо покаятися завдяки Спокуті Ісуса Христа. Першим і найважливішим кроком до морально чистого життя у майбутньому є покаяння в минулих провинах, заміна фундаменту з піску на фундамент з каменю. Часто це починається зі сповіді.

Однак покаяння є не лише питанням часу або відмовою від гріха чи зізнанням. Перш за все покаяння є чесною зміною серця, щирим рішенням жити морально чистим життям—не тому, що ми повинні це зробити, а тому, що ми хочемо цього.

Бог чітко сказав, що ми не можемо порушувати Його норми і не страждати від наслідків, але оскільки Він є

безмірно люблячим і співчутливим, Він дає нам цю славетну надію.

“Бо Я, Господь, не можу дивитися на гріх з найменшою мірою допущення;

Проте того, хто кається, й виконує заповіді Господа буде прощено” (УЗ 1:31–32; курсив додано).

Усім чесним душам, які змінили своє серце й облишили свої гріхи, Він пообіцяв: “Коли ваші гріхи будуть як кармазин,—стануть білі, мов сніг” (Ісаїя 1:18).

Однак завжди краще залишатися чистим, аніж грішити і каятися після цього. Чому так? Тому що певні негативні наслідки гріха можуть залишатися навіть після покаяння, наприклад: хвороба, або народжені поза шлюбом діти, або підірвана репутація. Наша мета в житті не просто залишатися чистими, але і бути досконалими. Шлях до досконалості проходить швидше, коли ми є чистими, а якщо ні, він блокується.

Алма навчав: “Злочестивість ніколи не була щастям” (Алма 41:10). Ми не можемо порушувати Божі закони моралі й бути щасливими, оскільки Бог, Який створив нас, помістив у наші душі моральний компас, який називається совість. Кожного разу, коли ми порушуємо Божу норму моралі, совість починає діяти—вона нас гризе, викликає почуття провини і мучить докорами. Вона діє як божественний свідок, свідчачи про істинність цієї норми.

Ми можемо намагатися ігнорувати і пригнічувати це почуття, але не можемо його уникнути. Божу норму моралі не

можна відкидати, спрощувати чи йти на компроміс, щоб обійти її. Цієї норми можна або дотримуватися, або не дотримуватися. Зрештою ми або з ними боремося, або їх приймаємо. Наш вибір великою мірою визначає наше щастя у житті.

БЛАГОСЛОВЕННЯ, ЯКІ ПРИНОСИТЬ ЖИТТЯ ЗА МОРАЛЬНИМИ НОРМАМИ

Благословення, які приносить чисте життя, є неймовірними. Таке життя сповнює впевненістю в собі й самоповагою. Ви матимете чисте сумління. Таке життя дасть можливість знайти подружжя, яке буде таким же чистим, а вияв сили породження у шлюбних стосунках принесе ще більше радості й задоволення, оскільки ми зберегли її на час, ухвалений Самим Господом.

Оскільки Господь безмежно любить нас і хоче, щоб ми були щасливими, Він оголосив Свій намір для Своїх дітей у ці останні дні: “Бо я підніму для Себе чистий народ, який буде служити Мені в праведності” (УЗ 100:16).

Нехай кожен з нас буде належати до цього чистого покоління і прийме Господні норми моралі. ■

*Зі звернення на духовному вечорі в
Університеті Бригама Янга—Ай-
дахо, 22 січня 2013 року. Повний
текст виступу англійською
мовою можна знайти
на сайті [web.byui.edu/
devotionalsandspeeches](http://web.byui.edu/devotionalsandspeeches).*

ПОСИЛАННЯ

1. Див. Річард Г. Скотт, “Сила праведності”, *Ліягона*, січ. 1999, с. 81.
2. Бойд К. Пекер, *Виключно для молодих чоловіків* (1976), сс. 4, 5.
3. Див. Довідник 2: *Керування Церквою* (2010), 21.4.6.
4. Див. Даллін Х. Оукс, “Порнографія”, *Ліягона*, трав. 2005, с. 90.

Кохання мотивується самоконтролем, послухом Божим законам моралі, повагою до інших і безкорисливістю.

ТЕПЕР Я ЗНАЮ, ЩО БОГ Є

Кілька років тому я служила храмовим працівником в Сантьягському храмі, Чилі. Під час однієї вечірньої зміни мені стало важко дихати, тож я неохоче попросила дозволу піти додому раніше.

Підходячи до станції метро, я молилася, щоб потрібний мені потяг вже був на станції, аби я швидко могла дістатися додому. Я подумала, що отримала відповідь на свою молитву, коли побачила, що потяг зупинився біля платформи. Але наблизившись, я побачила, що службовий персонал потягу квапливо допомагав пасажиру, у якого, можливо, стався серцевий напад. Раптово мені пригадалися слова мого улюбленого гімну: “Чи зробив я сьогодні добро комусь?”¹ Я відразу ж відчула, що маю допомогти.

Я поспішила туди, куди персонал переніс молодого чоловіка, в очікуванні на машину швидкої допомоги, і вони дозволили мені залишитися з

ними. Помолившись, щоб дізнатися, що робити, я попросила Небесного Батька зберегти життя молодому чоловікові. Я не хотіла залишити його самотнім і наляканим, тож, тримаючи його за руку, я намагалася допомогти йому зберегти спокій. Я запевнила його, що попереду на нього чекає довге життя, і що у Бога є наміри щодо нього. Я спитала номер телефону його сім’ї, подзвонила їм і повідомила, що їхнього сина невдовзі доставлять в лікарню і що він не один.

Коли приїхали медики, я теж пішла з ними до машини швидкої допомоги. Я відчувала, що маю залишитися з молодим чоловіком, поки не приїде його сім’я. На мій подив, медики дозволили мені поїхати з ними, отже я тримала молодого чоловіка за руку всю дорогу до лікарні.

Невдовзі після того, як ми приїхали, вони перевезли його до відділення екстренної медичної допомоги, а я вийшла з приміщення, щоб зустріти його сім’ю. Коли вони

приїхали, його матір почала плакати, обхопила мене руками і висловила свою вдячність за те, що на землі ще є добрі люди.

Тиждень потому мені подзвонив той молодий чоловік. Він сказав мені, що, за словами лікарів, йому було вкрай важливо залишатися спокійним протягом всієї дороги до лікарні.

До того дня він не вірив у Бога. Мені не вистачило слів, коли він сказав: “Ви рятували моє життя і я завжди буду вдячний вам! Тепер я знаю, що Бог є”.

Коли того дня я пішла з храму раніше, Дух привів мене в потрібне місце, в потрібний час. Я відчуваю вдячність до нашого Небесного Батька за те, що Він направляв мене, і дав сміливість чинити так, як сказано в гімні, і не втратити таку можливість, навіть якщо єдине, що я могла робити,—це тримати за руку незнайомця. ■

Карла Софія Гавідія, Онтаріо, Канада

ПОСИЛАННЯ

1. “Чи зробив я сьогодні добро?”, *Гімни*, № 132.

Я не хотіла залишити молодого чоловіка самотнім і наляканим, тож, тримаючи його за руку, я намагалася допомогти йому зберегти спокій.

НУЖДЕННОЮ БУЛА Я

Кілька років тому на паркінг нашого дому зборів заїхав занедбаний автомобіль. Він належав батькові-одинаку чотирьох дітей. Він приїхав, щоб попросити допомогу. Наш приход знайшов житло для них і батько почав приводити свою сім'ю до Церкви.

Іноді одяг дітей був чистий, а інколи й брудний, однак їхнє волосся завжди було неохайним. Ми ніколи не знали, наскільки заплутаним і безладним воно буде наступного разу. Президент Початкового товариства щотижня приносила з собою гребінець і щітки. Разом з вчителем вони розчісували дітям волосся перед уроками у Початковому товаристві.

Служачи радником в президентстві Початкового товариства, я захоплювалася здатністю цих двох сестер піклуватися про цих немитих дітей. Я не могла себе змусити торкнутися їхнього волосся і не розуміла, як це вдавалося цим сестрам. Я заспокоювала свою совість, кажучи собі, що можу допомагати, наглядаючи за іншими дітьми, поки ці жінки працювали.

Наймолодшій дитині в цій сім'ї було три роки. Вона говорила нерозбірливо, але намагалася гучно виспівувати, коли ми виконували пісні. Це дратувало мене.

Оскільки трирічні діти не можуть надовго зосереджувати свою увагу, я почала садити цю маленьку дівчинку собі на коліна, щоб допомогти їй слухати. Вона вдячно усміхалася мені і я почала відчувати радість і любов, яку Небесний Батько мав до цієї немитої дитини—Його дитини. Зрештою

я помітила, що вже не помічаю бруду й беру щітку, щоб розгладити її заплутані кучері. Мені навіть здавалося, що коли вона намагалася співати, її голос звучав приємно.

Через кілька місяців батько цих дітей встав під час зборів свідчень і за кафедрою подякував нам за допомогу його дітям.

Іноді одяг дітей був чистий, а інколи й брудний, однак їхнє волосся завжди було неохайним.

Наступного тижня сім'я переїхала.

Я вдячна за нагоду, яка випала мені, служити тим дітям. Коли вони приїхали, я відчувала, що вони були у великій нужді, але виявилось, що я була тією людиною, якій потрібні були вони, аби допомогти мені змінитися. ■

Дайян Хетч, шт. Аризона, США

ПОДАРУНОК МОГО ЄПИСКОПА НА ДЕНЬ НАРОДЖЕННЯ

На мій день народження одного недільного ранку, коли ми з чоловіком готувалися йти до Церкви, подзвонив телефон. Я підняла слухавку і почула голос єпископа: “Я знаю, що сьогодні ваш день народження, але чи не могли б ви зустрітися зі мною в моєму кабінеті за 30 хвилин? Я хотів би поговорити з вами”.

З почуттям цікавості я поквапилася до Церкви.

У своєму кабінеті єпископ сказав мені: “Сестро Круз, у мене є для вас подарунок на день народження. Господь покликає вас служити президентом Товариства молодих жінок. Чи приймете ви це покликання?” Я була приголомшена, однак прийняла це покликання. Мене підтримали й рукопоклали того ж дня.

Повернувшись додому після церковних зборів, я сіла на своє ліжко. Я відчула, якою ношею на мене лягла ця відповідальність. Я заплакала і відчула свою невідповідність для цієї роботи. Яка це велика відповідальність керувати тими молодими жінками! Я охристілася, коли мені було 22 роки, і раніше ніколи не відвідувала заходів Товариства молодих жінок. Як же я могла бути президентом Товариства молодих жінок?

Я зробила єдине, що знала маю зробити—я стала на коліна і попросила Небесного Батька про скерування у цьому новому покликанні. В той момент зі мною сталося те, що я ніколи не забуду. Подумки уявляючи собі кожну молодую жінку,

я зрозуміла, що всі вони є дочками Небесного Батька. Кожній потрібен був президент, який би любив її і міг допомогти зрозуміти, що Бог любить її. Подумки я побачила імена всіх малоактивних молодих жінок (з якими я ніколи не зустрічалась), і зрозуміла, що вони також є дочками Небесного Батька і потребували моєї уваги. Я відчула потенціал кожної з них.

Наступні місяці були не легкими. Я невтомно працювала, щоб познайомитися з кожною молодою жінкою і зрозуміти їхні потреби. Разом з активними молодими жінками наше президентство допомогло тим, хто були менш активними, повернутися до активності. Я бачила, як Господь допомагав багатьма способами.

Коли мене звільнили з мого покликання, я хвилювалася, що, можливо, могла зробити більше. Повернувшись додому, я стала на коліна і спитала Небесного Батька, чи було моє служіння прийнятним. Мене відвідало приємне відчуття, що Він був задоволений.

Я пригадала той день народження, коли могла відмовитися від покликання через всі мої інші обов'язки. Втім, якби я не прийняла того покликання, то втратила б найбільше за всіх. Я б втратила можливість навчитися смиренню, здобути розуміння, розвинути терпіння і можливість стати знаряддям в руках Господа. Але найбільше я б не виправдала довіри Господа, яку Він поклав на мене, і не змогла б пізнати, що можливість служити,—це дар. ■

Маріана Круз, Ріо-де-Жанейро, Бразилія

Єпископ сказав мені: “Сестро Круз, у мене є для вас подарунок на день народження”.

ЇЙ ПОТРІБНА ЛЮБОВ

Я був не дуже зразковим підлітком і багато часу для служіння іншим не витрачав. Якось моя мама запросила мене відвідати з нею в приватній лікарні сестру моєї бабусі.

Моя кузина і її дочка Стефані приєдналися до нас під час цього візиту. Стефані було сім чи вісім років. Коли ми увійшли в приватну лікарню, вона махала рукою кожному, кого бачила. Вони ж світлішали, ніби вона роздавала їм сонячне проміння й веселку. Я ж, з іншого боку, уникав будь-яких поглядів у вічі.

Коли ми увійшли в палату, яку сестра моєї бабусі розділяла з іншою літньою жінкою, я заховався якомога далі за всіх. Однак Стефані примостилася на ліжку сестри моєї бабусі й почала частувати її історіями.

І тоді я дещо помітив у тій палаті. Той бік приміщення, де була сестра моєї бабусі, яскравів знаками любові й сім'ї. На стіні висіли малюнки, зроблені олівцями й пастеллю, а тумбочку прикрашали квіти. Інший бік кімнати був порожній і голий. Там не було жодної ознаки будь-яких відвідувачів; на стіні не було ні листівок, ні малюнків.

Сусідка сестри моєї бабусі сиділа на самоті у кріслі на колесах, ніби не помічаючи нас. Вона тихенько наспівувала мелодію, постукуючи пальцями по ручкам свого крісла, через що я почувався незатишно.

Стефані потягла свою маму за руку й спитала: "Мамусю, що сталося з тією жінкою?" Мама Стефані нахилилася й прошепотіла: "Їй потрібна любов". Я не був готовий до того, що сталося далі.

Без жодних вагань Стефані побігла й сіла на коліна тієї жінки. Тоді вона почала розповідати їй історії й ставити всілякі запитання. Жінка нічого не відповіла. Натомість по її обличчю потекли сльози і вона обняла Стефані. Наступні кілька хвилин Стефані сиділа у неї на колінах, погладжуючи її волосся і цілуєчи її у щоку.

Я ніколи не був свідком такої безкорисливої любові і намагався приховати свої сльози. Пізніше, коли ми поверталися з приватної лікарні, я дивувався тому, як маленька Стефані могла бути такою самовідданою і настільки сповненою любові й співчуття до зовсім незнайомої людини.

Зрештою я повністю змінив своє життя і відслужив на місії повного

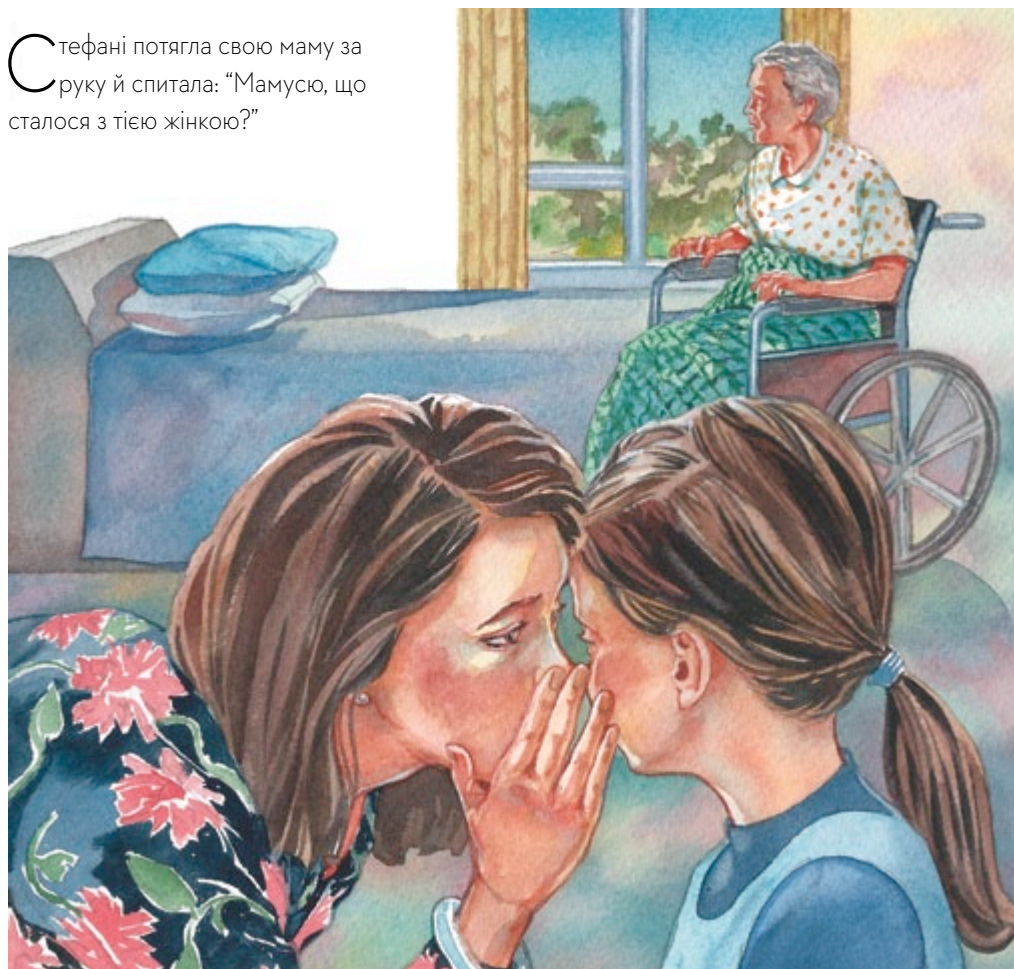
дня. Під час мого служіння Стефані писала мені милі листи, до яких додавала малюнки, схожі на ті, що були в палаті сестри моєї бабусі у приватній лікарні.

До повернення додому я отримав жахливі новини про те, що хвороба забрала життя Стефані. Я все ще сумую через те, що її світло згасло так швидко, але я продовжую бути вдячним за її приклад. Вона навчила мене, яким насправді має бути служіння.

Нам ніколи не потрібно ставити собі запитання як і чи взагалі потрібно служити. Якщо наше серце на вірному місці, тоді служіння стане частиною нас самих, а не тільки тим, що ми робимо. ■

Джей Макфарленд, шт. Юта, США

Стефані потягла свою маму за руку й спитала: "Мамусю, що сталося з тією жінкою?"

Запрошення досягти успіху

Річард М. Ромні

Співробітник редакції церковних журналів

Ділитися євангелією часто буває настільки ж просто, як запрошувати, ставити запитання або приєднуватися до розмови. Коли ми підготуємо свої серця до того, щоб ділитися євангелією, Господь скерує нас до людей, які готові почути її.

“[Господь] підготував для нас засоби, щоб ділитися євангелією у безліч способів, і Він допомагатиме в нашій роботі, якщо ми будемо діяти з вірою, щоб виконувати Його роботу”, — сказав Президент Томас С. Монсон на жовтневій конференції 2013 року¹. Ось кілька прикладів.

Я побачив, що Харлі несе мій украдений велосипед. “Я хочу запитати, де ви його взяли”, — сказав я. — Нік Бартон

Просто запитуючи інших людей, чи цікавить їх євангелія, ви можете приєднатися до участі у прискоренні роботи зі спасіння.

Поверніть велосипед

Коли Нік Бартон зі своєю дружиною Морган переїхав до Аризони, США, де Нік навчався на юридичному факультеті, вони почали молитися, щоб Господь дав їм можливість проводити місіонерську роботу. “Ми просили Небесного Батька допомогти нам стати більш чутливими до спонукань Святого Духа і бути достатньо сміливими, щоб діяти”, — розповідає Нік.

Якось у суботу Морган потрібна була машина для роботи, тож Нік

поїхав на навчання на велосипеді. Однак, коли вже потрібно було повертатися додому, велосипеда не було.

Викрадені велосипеди були настільки подібні між собою, що в поліції запитали, чи не було чогось такого, що допомогло б впізнати велосипед. Я згадав, що Морган приклеїла на кермо напис зі словами: “Я тебе кохаю”.

Нік знову помолився. “Я просив, щоб міг чогось навчитися з цієї ситуації”, — каже він. Потім він заскочив у поїзд, щоб доїхати якомога ближче до свого дому, перш ніж подзвонити дружині та попросити її приїхати й забрати його.

“На наступній зупинці я побачив, як у поїзд сідав великий хлопець у кепці козирком назад. Він ніс мій велосипед! Я побачив на кермі напис

“Я тебе кохаю”, тож був упевнений, що велосипед мій”,—розповідає Нік. Він поплескав чоловіка по плечу.

“Я сказав: “Хочу у вас запитати, де ви взяли цей велосипед”. Чоловік відповів: “На гаражному розпродажі в кінці вулиці”. Нік пояснив, що то був викрадений велосипед. Молодий чоловік відповів, що він не злодій і що Нік може забрати свій велосипед.

“Я подякував юнакові і сказав, що попрошу полісмена зателефонувати йому, аби встановити, де відбувався “гаражний розпродаж”,—розповідає Нік. Хлопець сказав, що його звать Харлі і дав свій номер телефону. Я відповів, що поверну частину грошей, які він сплатив, оскільки нас обох обманули, і вийшов з поїзда, радіючи, що повернув собі велосипед”.

Але то був лише початок.

“Просто з допитливості я зателефонував Харлі наступного ранку. Він сказав, що поліція проводить розслідування. Потім він запитав, що ми з дружиною будемо робити того дня. Я зрозумів, що він хоче подружитися з нами.

Оскільки була неділя, я сказав, що ми йдемо до церкви, однак будемо раді зустрітися з ним іншим разом. Коли я поклав слухавку, мене раптом вразила думка, що це ж явна можливість для місіонерської роботи. Я передзвонив йому і запитав, чи не буде йому цікаво піти до церкви разом з нами. Він погодився! Харлі побував на всіх зборах і пізніше сказав мені, що відчував, ніби промовці та вчителі зверталися безпосередньо до нього.

“Сім’я Харлі жила за океаном, і він переїхав невдовзі після того, як ми

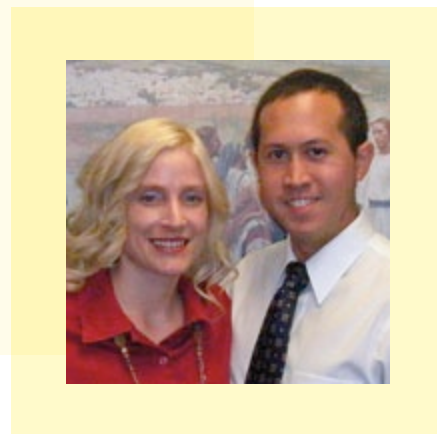

познайомилися,—розповідає Нік.— Але він став нашим справжнім другом, з повагою навчився ставитися до Церкви та ще раз упевнився, що Небесний Батько думає про нього”.

Заговори з помічником аптекаря

“Одного дня, прослухавши виступ конференції, я відчула, що мені треба поговорити з помічником аптекаря,— розповідає Ханна Роухаузер, також з Аризони.—Голос всередині мене сказав: “Він хороша людина. Запроси його на церковний захід”.

Наступного разу, коли Ханна проїжджала повз те місце, вона видивлялася, чи немає того чоловіка. Але його не було. Однак спонукання не зникало.

“Ви ходите до церкви?”— запитала я. Грег відповів: “Так”. Я вручила йому свою візитівку. “Подзвоніть мені”,—сказала я. —Ханна Роухаузер

тригодинною розмовою про релігію, тож він почав дізнаватися про Церкву”. Сьогодні старійшина Айселін служить на місії повного дня в штаті Монтана, США.

Запитай у ліфтера

26-річний Роберт Г. Елліс мол. працював поліцейським у будівлі Сенату у Вашингтоні, округ Колумбія, США.

“Я багато розмірковував над тим, що дізнався про Ісуса,—пригадує він.—Мої батько і мати не ходили до жодної церкви, але дозволяли ходити мені. Я з радістю відвідував більше десятка конфесій”. Невдовзі після одруження Роберт відчув, що має охреститися—але у якій церкві?

“Мій дух був занепокоєний. Я хотів знайти церкву, яка була віддана вченням Христа. Люди завжди казали, що всі церкви є Господньою Церквою, але, не вагаючись, продовжували, що інші конфесії є хибними. Я молився: “Я хочу охреститися, але не знаю, до якої церкви приєднатися”.

Пам’ятаючи слова Ісуса: “Просіть—і буде дано вам”(Матвій 7:7),—Роберт продовжував молитися. Одного дня, коли він був на роботі, Роберт знову відчув занепокоєння, і на очі навернулися сльози.

“Мені було страшно, і я не знав, правильні чи неправильні мої думки. Потім на мене зійшло відчуття спокою. Навіть до кінця не усвідомлюючи, навіщо я це роблю, я підійшов до ліфтера і запитав: “До якої церкви ви ходите?”

Ліфтером був Норман Макфілд, колишній місіонер, який навчався в Університеті Джорджтауна.

“У що ви вірите?”—запитав мене Норман. “В Ісуса Христа”, —з гордістю відповів я. —Роберт Г. Елліс мол.

“Минуло кілька тижнів, я знову туди приїхала, і він там був. Розуміючи, що в мене небагато часу, я відразу ж перейшла до справи. “Ви ходите до церкви?”—запитала я. Він зупинився, дуже здивований, а потім відповів: “Так”. Я вручила йому свою візитівку. “Коли-небудь подзвоніть мені”,—сказала я і поїхала геть. “Ну що ж, я виконала свою частину,—подумала я.—Тепер мене не буде мучити совість”.

На її подив він подзвонив наступного дня і назвав своє ім’я—Грег Айселін. “Пізніше він сказав мені, що оскільки ми обоє були молодими й не мали сім’ї, то він подумав, що я запрошую його на побачення,—розповідає вона.—Але все закінчилося

“Він відірвав погляд від якихось книг. Можу сказати, що він був здивований. Норман відповів: “Я—мормон. А чому ви запитуете?”

Я сказав: “Я хочу охриститися, але не знаю, до якої церкви приєднатися”.

Він запитав: “У що ви вірите?”

“У Ісуса Христа”,—відповів я з гордістю.

Він запитав: “Хочете, я розповім вам про мою церкву, Церкву Ісуса Христа Святих Останніх Днів?” Коли він розповідав мені, що Христову Церкву було відновлено на землі, я знав, що то була відповідь на мої молитви. Відчуття всередині мене були надзвичайними”.

Це сталося в 1977 році. Зараз брат і сестра Елліс є членами Церкви у Вірджинії, США.

Покладайтеся на Господа

Старійшина Даллін Х. Оукс, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, сказав, що “коли ми є “свідками Бога в усі часи і в усьому” (Мосія 18:9), Господь відкриє шлях, щоб ми знайшли і могли спілкуватися з тими, хто в пошуку. Це станеться, якщо ми прагнемо провину і якщо ми керуємося у своїх вчинках щирою, подібною до Христової, любов’ю до людей”².

Нік, Ханна, Грег, Роберт і Норман погоджуються, що сказане ним є правдою. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Томас С. Монсон, “Вітаємо на конференції,” *Ліягона*, лист. 2013, с. 4.
2. Даллін Х. Оукс, “Ділитися євангелією,” *Ліягона*, січ. 2002, с. 9.
3. Рассел М. Нельсон, “Зверніться до місіонерів! Вони можуть вам допомогти!” *Ліягона*, лист. 2012, сс. 18–21.

ДЕСЯТЬ ПІДКАЗОК ТОГО, ЯК ДІЛИТИСЯ ЄВАНГЕЛІЄЮ

Є багато способів того, як запропонувати людям дізнатися про євангелію. Ось десять пропозицій, як можна почати.

1. **Почніть розмову.** Під час знайомства природно дати людям зрозуміти, що ви член Церкви. Таке просте твердження, як “я святий останніх днів, але багато людей називають нас мормонами”, може відкрити двері.
2. **Розмовляйте під час подорожей.** Розмовляйте з людиною, яка поруч з вами в автобусі чи в літаку, або з тими сім’ями, з якими ви познайомилися під час відпустки. Один чоловік узяв за правило розпитувати таксистів про їхню сім’ю, а потім говорити про домашній сімейний вечір.
3. **Направляйте друзів на сайт *Mormon.org*.** Цей вебсайт є чудовим місцем, де ті, хто нічого не знає про Церкву, дізнається про неї більше.
4. **Запрошуйте друзів поспілкуватися з місіонерами повного дня в режимі он-лайн або особисто.** На сайті *Mormon.org* люди можуть поговорити з місіонерами. І звичайно ж, ви завжди можете познайомити людей зі старійшинами або сестрами у своїй місцевості.
5. **Користуйтеся соціальними мережами.** Церква надає багато можливостей показати, що матеріал подобається, або поділитися ним в режимі он-лайн, у тому числі темами, цитатами і відео. Hashtag (слова або група слів, що закінчуються знаком #) також дають людям можливість

приєднатися до розмови про Церкву в Інтернеті.

6. **Діліться відео.** Ознайомтеся з наявними відео на сайтах *Mormon.org* і *biblevideos.lds.org*. Переглядайте їх з друзями або діліться посиланнями на них. Також не забувайте про *Mormon Messages* (Мормонські послання), які містять натхненні відповіді на життєві запитання.
7. **Діліться інформаційними картками й плакатами.** Інформаційні картки і плакати дають вам можливість ділитися надихаючими ідеями (наприклад, див. картки на с. 71 жовтневого номера *Ліягони* за 2013 р.).
8. **Зверніться до місіонерів.** Запропонуйте вашим друзям прочитати статтю “Зверніться до місіонерів! Вони можуть вам допомогти!” Старійшини Рассела М. Нельсона, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів³.
9. **Відвідайте день відкритих дверей храму.** Допоможіть людям дізнатися про чудову нагоду відвідати день відкритих дверей храму перед освяченням храму. Запропонуйте піти разом з ними.
10. **Приділяйте увагу тим, хто повертається.** Домашні вчителі і візитні сестри мають чудову нагоду бути місіонерами для менш активних членів Церкви, які, у свою чергу, знають людей, що можуть бути сприйнятливими до євангелії.

Старійшина
Річард Г. Скотт

З Кворуму
Дванадцятьох
Апостолів

ЗЦІЛЕННЯ

ВІД ЖАХЛИВИХ ШРАМІВ ЖОРСТОКОГО ПОВОДЖЕННЯ

Можливо у вашій душі залишилися шрами після жорстокого поводження з вами, але вони не повинні залишатися назавжди.

Я звертаюся від глибини мого серця до кожного, у кого залишилися шрами від огидного гріха жорстокого поводження.

Не будучи зціленими Господом, ви можете страждати від серйозних, тривалих наслідків психічного, фізичного або сексуального насильства. Як жертва ви зазнали деяких з них. Серед них: страх, депресія, відчуття вини, ненависть до себе, знищення самоповаги і відхід від нормальних людських стосунків. Якщо жорстоке поводження триває, воно породжує велику схильність до непокори, гніву й ненависті. Ці почуття часто направлені на себе, інших, саме життя і навіть на Небесного Батька. Невдалі спроби захищатися можуть призвести до вживання наркотиків, аморальності, втечі з дому і, в крайніх трагічних випадках, до самогубства. Якщо ці почуття не виправити, вони призведуть до зневіри, розбитого шлюбу, і навіть до перетворення жертви у кривдника. Одним з жахливих наслідків цього є зростаюча недовіра до інших людей, що стає перепорою для зцілення.

Щоб отримати допомогу, ви маєте зрозуміти дещо стосовно вічного закону. Заподіяна вам шкода є результатом чийогось несправедного нападу на вашу свободу. Оскільки всі діти Небесного Батька мають свободу волі, можуть бути люди, які роблять свідомий вибір

порушувати заповіді і завдавати вам шкоди. Такі вчинки тимчасово обмежують вашу свободу. Заради справедливості і для того, щоб відшкодувати заподіяне, Господь підготував для вас шлях подолання нищівних наслідків вчинків інших людей проти вашої волі. Така допомога приходить завдяки застосуванню вічних істин за допомогою священства.

Знайте, що злочестивий вибір інших людей не може цілком знищити вашої свободи волі, якщо тільки ви не дозволите цього. Їхні вчинки можуть завдати вам болю, мук, навіть фізичної шкоди, але вони не можуть знищити ваших вічних можливостей у цьому короткому, але вирішальному житті на землі. Ви повинні розуміти, що *є вільними вирішити подолати шкідливі наслідки жорстокого поводження з вами*. Ваше ставлення може управляти змінами на краще у вашому житті. Воно дозволяє вам отримувати допомогу, яку прагне надати вам Господь. Ніхто не може позбавити вас ваших найкращих можливостей, коли ви розумієте вічний закон, і живете за ним. Закони вашого Небесного Батька і Спокута Господа уможливили для вас те, щоб вас не було позбавлено нагод, які приходять до Божих дітей.

Можливо вам погрозуватиме хтось можновладний або той, хто має контроль над вами. Можливо ви відчуєте, що потрапили в пастку, і не бачитимете виходу. Будь ласка, вірте, що *ваш Небесний Батько не хоче, щоб ви потрапили у полон неправедного впливу, загрози репресії, або страху перед діями члена сім'ї, який знущується над вами*. Вірте, що Господь приведе вас до

вирішення проблеми. Питайте з вірою, без жодного сумніву. (Див. Якова 1:6; Енош 1:15; Мороній 7:26; УЗ 8:10; 18:18).

Я урочисто свідчу, що коли інша людина проти вашої волі завдає вам жахливого болю через жорстоке поводження, збочення або інцест, ви не несете відповідальності за це і не повинні відчувати себе винними. Можливо у вашій душі залишилися шрами після жорстокого поводження з вами, але вони не повинні залишатися назавжди. Згідно з вічним планом і за розкладом Господа ці рани можуть затягнутися, якщо ви робите те, що залежить від вас. Ось, що ви можете зробити зараз.

Шукайте допомоги

Якщо на цей час ви є або в минулому стали жертвою жорстокого поводження, шукайте допомогу зараз. Можливо ви нікому не довіряєте і вам здається, що ніде немає надійної допомоги. Почніть з вашого Вічного Батька і Його улюбленого Сина, вашого Спасителя. Намагайтеся зрозуміти Їхні заповіді і дотримуватися їх. Вони приведуть вас до інших людей, які зміцнять і підтримають вас. Вам доступна допомога провідника священства, зазвичай єпископа, або інколи члена президентства колу. Вони можуть побудувати міст до кращого розуміння й зцілення. Джо-зеф Сміт навчав: "Людина нічого не може зробити для себе, якщо Бог не направить її правильним шляхом, і для цього існує священство" (*Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт* [2007], с. 111).

Конфіденційно поговоріть зі своїм єпископом або президентом філії.

Його покликання дозволяє йому діяти в якості зняряддя Господа на ваше благо. Він може скерувати вас до відновлення, основуючись на певному вченні. Розуміння й застосування вічного закону надасть вам потрібне зцілення. Він має право отримати одкровення від Господа заради вас. Він може використати священство, щоб благословити вас.

Ваш єпископ може допомогти вам знайти надійних друзів, які підтримуватимуть вас. Він може вам повернути почуття впевненості в собі й самоповаги, аби почати процес відновлення. Якщо мало місце жорстоке насильство, він може допомогти вам визначити відповідний захист і професійне лікування, які узгоджуються з вченнями Спасителя.

Принципи зцілення

Існують певні принципи зцілення, які ви пізнаєте більш повно:

Усвідомте, що ви є улюбленою дитиною вашого Небесного Батька. Він любить вас досконалою любов'ю і може допомогти вам краще, ніж будь-які земні батьки, подружжя, або вірний друг. Його Син віддав Своє життя, щоб завдяки вірі в Нього й послуху Його вченням, ви могли зцілитися. Він є досконалим цілителем.

Навчіться довіряти любові й співчуттю вашого старшого брата, Ісуса Христа, розмірковуючи над Писаннями. Як і нефійцям, Він каже *вам*: "Я маю співчуття до вас; Моє нутро сповнене милості. ... Я бачу, що вашої віри вистачить, аби Я зцілив вас" (3 Нефій 17:7-8).

Зцілення найкраще починається з вашої щирої молитви, в якій ви

просите Небесного Батька про допомогу. Таке використання вашої свободи волі уможливає божественне втручання. Якщо ви дозволите, любов Спасителя пом'якшить ваше серце і розірве цикл знущань, які можуть перетворити жертву в нападника. Лихо, навіть якщо воно умисно спричиняється через нестримні апетити інших людей, може бути джерелом зростання, якщо його розглядати з точки зору вічного принципу (див. УЗ 122:7).

Будучи жертвою, не витрачайте своїх сил на помсту або відплату своєму агресору. Зосередьтеся на вашій відповідальності робити те, що у вашій силі виправити. Залиште цивільним властям і Церкві вирішувати долю кривдника. Якими б не були їхні рішення, зрештою винний постане перед Досконалим Суддею. Кінець кінцем, кривдника, який не розкається, буде покарано справедливим Богом. Хижакі, які роблять жертвами невинних, і виправдовують своє власне розбещене життя, спокушаючи інших прийняти їхні безчесні шляхи, будуть відповідати за це. Господар застерігав щодо таких людей: "Хто ж спокусить одне з цих малих, що вірують в Мене, то краще б такому було, коли б жорно млинове на шию йому почепити,—і його потопити в морській глибині" (Матвій 18:6).

Зрозумійте, що на зцілення може піти багато часу. Відновлення, як правило, відбувається поступово. Воно прискорюється, якщо ми висловлюємо вдячність Господу, за кожний помічений крок покращення.

Прощення

Під час тривалого відновлення після серйозної операції, пацієнт з терпінням очікує на повне видужування, покладаючись на опіку інших людей. Він не завжди розуміє важливості призначеного лікування, але його послух прискорює видужування. Те саме відбувається і з вами, коли ви намагаєтеся зцілитися від шрамів жорстокого поводження. Прощення, наприклад, може бути не легким для розуміння і навіть ще важчим у застосуванні. *Почніть з утримання від судження.* Ви не знаєте, що могли перестраждати кривдники, знаходячись в ролі жертв, будучи невинними. Шлях покаяння має бути відкритим для них. Залиште вирішувати долю агресорів іншим людям. З полегшенням власної болі, повне прощення прийде легше.

Ви не можете викреслити те, що було зроблено, але ви можете прощати (див. УЗ 64:10). Прощення зцілює жахливі, трагічні рани, бо воно дозволяє любові Бога очистити ваше серце й розум від отрути ненависті. Воно очищає ваш розум від бажання помститися. Воно готує ґрунт для любові Господа, яка очищає, зцілює й відновлює.

Господар радив: “Любіть ворогів ваших, благословляйте тих, хто проклинає вас, творіть добро тим, хто ненавидить вас, і моліться за тих, *хто жорстоко ставиться до вас і утискує вас*” (3 Нефій 12:44; курсив додано).

Гнів і ненависть завдають шкоди. Вони викликають багато чого руйнівного. Вони відстрочують полегшення й зцілення, яких ви прагнете. Шляхом раціоналізації й жалю до самого себе, вони можуть перетворити жертву в кривдника. Нехай судить Бог—ви не можете зробити це краще за Нього.

Лише одна порада забути жорстоке поведіння не допоможе. Вам потрібно розуміти принципи, які принесуть зцілення. Зцілення може початися за допомогою дбайливого єпископа чи президента колу або ж мудрого професіонала. Якби ви зламали ногу, то й не подумали б вправляти її самотужки. У серйозних випадках жорстокого поведіння професійна допомога також буде корисною. Існує багато способів почати лікування, але пам'ятайте, що повне зцілення приходить через Спасителя, Господа Ісуса Христа, нашого Вчителя й Викупителя. Майте віру в те, що коли ви докладатимете зусилля, Його досконала, вічна,

нескінченна Спокута може заспокоїти ваші страждання.

Яким би неможливим це не здавалося вам зараз, з часом те зцілення, яке ви можете отримати від Спасителя, дозволить вам дійсно простити винуватця. Коли ви зможете простити образу, вас полишить біль і душевні страждання, які Сатана прагне укорінити у вашому житті, спонукаючи вас ненавидіти кривдника. Зрештою ви пізнаєте глибший спокій. Хоча це важлива частина зцілення, проте, якщо думка про прощення збільшує ваш біль, відкладіть цей крок, допоки ви глибше не відчуете цілющу силу Спасителя у своєму власному житті.

Застереження

Я застерігаю вас не брати участі у двох недоречних заходах з лікування, які можуть завдати вам більше болю, ніж принести добра. Це надмірне заглиблення у найменші подробиці подій з вашого минулого, особливо під час відвертих групових бесід і звинувачення кривдника в усіх труднощах у вашому житті.

Залагодження шкоди, заподіяної жорстоким поведінням, має відбуватися у приватному порядку, конфіденційно, з допомогою надійного провідника священства і, за потребою, кваліфікованого професіонала, якого він рекомендує. Потрібно провести належне обговорення щодо загального характеру жорстокого поведіння, аби ви могли отримати відповідну пораду і завадити агресору продовжити чинити насильство. Тоді, за допомогою Господа, поховайте минуле.

Я смиренно свідчу про істинність того, про що я розповів вам. Воно ґрунтується на вічних принципах, які, як я бачив, використовує Господь, щоб дати повноту життя тим, хто отримав шрами через злочестиве жорстоке поведіння.

Якщо ви відчуваєте, що існує лише іскра надії, повірте мені, це не проста іскра. Вона може стати надійною з'єднувальною ланкою з Господом, яка огорне вас захисним колом. Він зцілить вас, коли ви припините боятися і покладете свою довіру на Нього, намагаючись жити за Його вченнями.

Зверніться по допомогу Господа зараз (див. Мормон 9:27; Мороній 7:26, 33). Вирішіть зараз поговорити зі своїм єпископом. Не дивіться на все, з чим ви стикаєтеся у житті, крізь окуляри, затемнені шрамами жорстокого поведіння. В житті так багато прекрасного. Відкрийте вікна вашого серця і дозвольте увійти туди любові Спасителя. І якщо станеться так, що огидні думки минулого повернуться, згадайте про Його любов і Його цілющу силу. Ваша депресія перетвориться на мир і впевненість. Ви закриєте огидну сторінку життя і відкриєте його томи щастя. ■

Щоб дізнатися більше про зцілення, яке надає Викупитель, див. виступ англійською мовою старійшини Річарда Г. Скотта на генеральній конференції у квітні 1994 року “To Be Healed” (Бути зціленими) conference.lds.org.

З виступів старійшини Скотта на генеральних конференціях у квітні 1992 і 2008 рр.; Використання великої літери та пунктуацію узгоджено із сучасним правописом.

ЧИСТІ СЕРЦЯ і ЧИСТІ ТІЛА

Господь заповів, щоб ми “організували себе, ... так, очистили свої серця ... , щоб Я міг зробити вас чистими” (УЗ 88:74).

Ви, молоді люди, зростаєте на території ворога”, — сказав президент Бойд К. Пекер, президент Кворуму Дванадцятьох Апостолів.¹ Дійсно, моральні норми вірних святих останніх днів зазнають нападів! Ви готові боротися проти будь-якої огидної чи брудної думки, яку Сатана, Інтернет і світ можуть вкласти у ваш розум чи серце?

Підготуйте себе

Майже кожного ранку, перед 5-ю годиною, групи гідної молоді в темноті вишикуються в чергу біля дверей Солт-Лейкського храму, готові увійти у баптистерій. Вони виходять із темноти світу входять

у світло храму. Переодягнувшись у біле, вони спокійно йдуть далі — у чудову христильну купіль, де їх христять за померлих. Занурюючись у чисті, оновлюючі води купелі, ця молодь зміцнюється, знаючи, що бере участь у вічній роботі задля інших.

Вийшовши в темноту, вони вирушають, поспішаючи, до школи — але вони вже не ті ж самі, бо вони пішли з храму, озброєні силою і славою (див. УЗ 109:22–23). Несучи світло й чистоту храму у своїх серцях, вони підготовлені відштовхнути темряву цієї “ворожої території” і залишитися морально чистими. Це стосується не лише Солт-Лейкського храму, подібне часто відбувається,

коли молодь по всьому світу залишає темряву ворожої території і вибирає жити гідно, щоб увійти у світло храму.

Наприклад, минулого року рідні сестра і брат з Колорадо, США, охристілися більш як за 50 їхніх предків кожний і відчували, що це таке — чистота храму. Брат сказав: “До мене приходять хороше, духовне почуття, коли я в храмі. А потім, коли я стикаюся зі спокусами, я згадую те почуття і це допомагає мені”. Намагаючись жити гідно, щоб відвідувати храм, сестра написала у своєму щоденнику список того, що вона *буде* і чого вона *не буде* робити, стикнувшись зі спокусою. Вона відстоювала свої принципи, більш того,

Ніл Ф. Мерріотт

Другий радник у генеральному президентстві Товариства молодих жінок

розповіла про цей список батькам і друзям, щоб ті могли допомагати їй. Ці двоє молодих людей створили могутню моральну броню для свого серця, розуму та тіла.

Очистіть своє серце

Чи ваші чисті вчинки супроводжуються чистими бажаннями?

Давид, автор псалмів, молиться у Псалмі 139:23–24: “Випробуй, Боже, мене,—і пізнай моє серце, досліди Ти мене,—і пізнай мої задуми, і побач, чи не йду я дорогою злою”. Стосовно цих віршів Президент Лоренцо Сноу (1814–1901) дав таку пораду: “Я б рекомендував, щоб [кожна людина] засвоїла цю молитву Давида. ... Багатьом людям не вдається досягнути такого стандарту в цій майстерності, бо вони роблять справи в таємниці ..., а це—прямий шлях до того, щоб відвернутися від Всемогутнього”.²

Прохання до Небесного Батька створити в вас чисте серце—це вияв віри. Він має всю силу; звертайтеся до Нього часто і смиренно просіть про Його божественну допомогу, щоб вам тримати свої почуття чистими—чистими саме в сексуальному розумінні.

“Ходіть за духом,—і не вчините пожадливістю тіла” (Галатам 5:16). Яку ж силу ви матимете, якщо

ходитимете в Дусі! Кожної неділі, приймаючи причастя, ви свідчите, що готові завжди пам'ятати Ісуса Христа (див. УЗ 20:77, 79). Пам'ятання про Спасителя може дати вам духовну силу відвернутися від нечистоти.

Будьте чистими перед Богом

Чому існує заповідь бути сексуально чистими? Тому що Небесний Батько дав нам сили породження у шлюбі лише для божих цілей. Старійшина Девід А. Беднар, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, сказав: “Наше ставлення до цієї божественної сили і користування нею значною мірою визначатиме наше щастя у смертному житті і нашу долю у вічності”.³

Сексуальна близькість дає чоловікові і дружині любов та емоційну єдність. Однак старійшина Річард Г. Скотт, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, попередив: “Господь заборонив ті інтимні акти поза триваючим шлюбним зобов'язанням, оскільки в такому разі вони руйнують Його цілі. ... Вони приносять велику емоційну й духовну шкоду. Навіть якщо учасники не розуміють того, що відбувається зараз, вони зрозуміють це пізніше. Сексуальна аморальність створює бар'єр для впливу Святого Духа”.⁴

Сексуальну інтимність дано не для того, щоб задовольняти хіть, цікавість чи набути популярності. Таке егоїстичне використання цього Богом даного дару буде *завжди* призводити до нещастя і заважати духовному зростанню.

Якщо ви готуєте себе й очищуєте своє серце, то Господь допоможе вам зробитися чистими і залишатися такими. Якщо ви відчуваєте себе винними або трохи засоромленими, прагніть сили Спокути. Ми можемо очиститися тільки через спокутуючу жертву Ісуса Христа. Покайтеся й щиро моліться про прощення. Зверніться до свого єпископа або президента філії, якщо потрібно. Чи можете ви стати чистими й залишатися такими у нечистому світі? Так, ви можете! Ви знаєте істину й маєте підтримку Святого Духа, батьків, провідників та живого пророка. Дивлячись на Ісуса Христа, ви можете бути чистими й залишатися чистими перед Ним. ■

ПОСИЛАННЯ

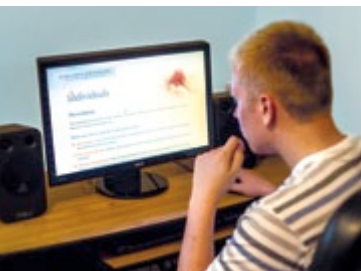
1. Бойд К. Пекер, “Порада молоді”, *Ліягона*, лист. 2011, с. 16.
2. *Учення Президентів Церкви: Лоренцо Сноу* (2012), с. 125.
3. Девід А. Беднар, “Ми віримо, що повинні бути цнотливими”, *Ліягона*, трав. 2013, с. 42.
4. Richard G. Scott, “Making the Right Choices”, *Ensign*, Nov. 1994, 38.

КЛЮЧОВІ ІДЕЇ СТОСОВНО СЕКСУАЛЬНОЇ ЧИСТОТИ

Уникайте ситуацій, які сприяють посиленню спокуси. ... Уникайте будь-яких проявів порнографії. Дух може допомогти вам дізнатися, коли ситуація стає загрозованою. ...

Якщо ви відчуваєте спокусу скоїти якусь статеву провину, зверніться по допомогу до батьків і єпископа. Моліться вашому Небесному Батькові, Який допоможе вам протистояти спокусі і здолати непристойні думки та відчуття. Якщо ви вчинили статеву провину, невідкладно поговоріть з вашим єпископом”.

Заради зміцнення молоді
(брошура, 2011), сс. 36–37.

ПИЛЬНУЙ!

Ім'я не вказується

У мене є багато про що жалкувати в останні чотири роки мого життя. Я виріс у Церкві, і багато хто з членів сім'ї та друзів подавали мені гарний приклад. Та незважаючи на ці благословення, я не був достатньо пильним, а це призвело до низки проблем у моєму житті.

Усе почалося, коли мені було років 13 і я надто захопився медіа. Я постійно дивився телевізор, а без відеоігор, мені здавалося, я просто помру. Моя пристрасть до медіа призвела до іншої проблеми: у мене не було жодного хорошого друга, бо я не дуже старався потоваришувати з хлопцями зі свого кворуму. У спробі знайти друзів я заходив не туди, куди треба, й долучився в он-лайн до чат-групи. У цій групі дехто виставляв порнографію. Через слабкість, викликану моїми іншими проблемами, я легко потрапив у пастку порнографії.

Я намагався виправдати свою поведінку поясненням, що це, мовляв, нікому не шкодить; нічого в цьому не може бути поганого. З першого ж разу, коли я побачив порнографію, мені було огидно її переглядати, але я потрапив на її гак. Я хотів бути хорошим членом Церкви, але зробив низку

помилку і довго їх не виправляв належним чином.

Мені потрібно було півтора року, щоб зустрітися зі своїм єпископом. Він допоміг мені побороти бажання дивитися порнографію. З часом я також почав товаришувати з людьми у моєму приході, коли та семінарському класі. Зараз мені 17, і тільки віднедавна я відчув себе вільним. Лише в останні кілька місяців я поборов свою залежність від медіа. Я щиро молився щодня і регулярно читав Писання.

Не дайте жодній з цих проблем вкоренитися у вашому серці. Я свідчу, що Господь справді прощає тим, хто згрішив. Але у вас буде набагато безболісніше життя, якщо вам не треба буде каятися в тому, у чому мав каятися я. Я благаю вас якомога більше вберігатися від болю, дізнаючись про наслідки гріха в такий спосіб, щоб ви боялися й уникали його. Я кажу це, бо гріх вбиває душу, і якщо ви грішите, ви будете відчувати біль. Диявол ненавидить нас, прагне наших страждань і має силу впливати на нас, якщо ми це йому дозволяємо. Але я свідчу, що ми можемо знайти благодать, милосердя, доброту й безпеку у Спокуті Ісуса Христа. ■

Президент
Томас С.
Монсон

ЯК ВИБРАТИ ХОРОШИХ ДРУЗІВ

Під час дослідження, проведеного в обраних приходах і колах Церкви, ми виявили дуже важливий факт. Ті особи, чиї друзі одружені в храмі, як правило, також одружуються в храмі, в той час як особи, чиї друзі не одружені в храмі, як правило, не одружуються в храмі. Вплив друзів на людину видається більш домінуючим

фактором, ніж настанови батьків, повчання на заняттях або близькість храму.

Ми схильні ставати схожими на людей, якими захоплюємося. Як ідеться в класичному оповіданні Натанієля Готорна “Велике кам’яне обличчя”, ми переймаємо манери, ставлення, навіть поведінку тих, ким захоплюємося, і, як правило, це наші друзі. Спілкуйтеся з тими, хто як і ви, складає плани не на тимчасові зручності, дрібні цілі чи незначні прагнення, а на те, що має найбільшу цінність— на вічні перспективи.

На східній стіні Меморіального собору Стенфордського університету написана така істина: “Все, що не вічне,—надто коротке, [і] все, що не безкінечне,—надто мале”.¹

Крім кола земних друзів, я закликаю вас зробити своїм другом вашого Небесного Батька. Він завжди готовий відповісти на молитву вашого серця. Він, Хто є Батьком вашого духа, Хто створив

вас за Своєю подобою, Хто знає кінець від початку, **не підведе у Своїй мудрості і Його порада є завжди правильною.** Зробіть Його своїм другом.

Ви повинні мати ще одного важливого друга—**єпископа вашого приходу.** Він був покликаний Богом через пророцтво і рукопокладання тих, хто має повноваження. Він має право на допомогу Небес, щоб дати вам пораду і настанову. Зробіть його своїм другом.

Обачливо вибирайте собі друзів. ■

З виступу на духовному вечорі в Університеті Бригама Янга 6 листопада 2005 р.

ПОСИЛАННЯ

1. Див. www.stanford.edu/group/religiouslife/cgi-bin/wordpress/memorial-church/history/memorial-church-inscriptions/

ЯК ВИ ЦЕ ЗАСТОСУВАЛИ?

Небесний Батько завжди був і є моїм найкращим другом, і Він втішає та направляє мене щодня. Мої земні друзі допомогли мені набути міцнішого свідчення і більшого бажання старанніше трудитися в Церкві. Єпископ мого приходу допоміг мені більше зрозуміти, чим є Церква, а це сприяло моему зростанню як члена Церкви. Вибір друзів, які духовно підносять, дозволяє мені йти прямою і тісною дорогою, яка одного дня приведе мене до Небесного Батька, щоб я знову побачила Його.

Саванна А., шт. Монтана, США

НЕДІЛЬНІ УРОКИ

Тема цього місяця:

Спокута Ісуса
Христа

БЛАГОДАТЬ І СПОКУТА ІСУСА ХРИСТА

*Ми можемо отримати силу, щоб зробити
більше, ніж ми уявляємо собі.*

Джошуа Дж. Перкі

Співробітник редакції церковних журналів

У літку 2012 р. Палакіко С. тільки-но закінчив середню школу на Гаваях, США, і з нетерпінням чекав на навчання в Університеті Бригама Янга та служіння на місії. Палакіко вже дуже багато всього зробив, щоб підготуватися до своєї місії: він тричі весь день був напарником місіонерів повного дня і часто ходив з ними на зустрічі з сім'ями, щоб навчати їх евангелії.

Одного вечора Палакіко та місіонери почали навчати сім'ю, в якій не всі були членами Церкви. У цій

сім'ї було п'ятеро дітей віком від 8 до 14 років, які не були охрищені.

“Ми відвідували їх протягом шести тижнів,—розповідає Палакіко.— Щотижня я бачив, як їхня віра зростає, коли ми навчали їх доктринальним принципам, які допоможуть їм отримати вічне життя”.

Невдовзі п'ятеро дітей прийняли запрошення охреститися і попросили Палакіко охрестити їх. Він з ентузіазмом погодився. Охрестити їх було б привілеєм і честю. Але перед Палакіко постав ще складніший

виклик: вони також попросили його розказати на службі хрищення про Святого Духа.

Палакіко просто-таки розхвилювався. “Як же мені слід виступити у той день, який вони запам’ятають до кінця життя?”—запитав він.—“Про що мені говорити?”

Незважаючи на хвилювання, Палакіко знав, що він повинен виступити, і того ж дня почав готуватися.

“Я робив усе для мене можливе, щоб усе пройшло добре”,—каже він. Він молився, читав Писання, щоб мати провід і заспокоєння, та повторював напам’ять молитву хрищення. У день проведення служби хрищення були виконані добре. І коли він виступав і зосередився на необхідності мати Духа, він відчув, що саме йому слід сказати.

“Ніколи до цього у своєму житті я не відчував сильніше вплив Духа, ніж під час того виступу,—каже Палакіко.—Мені радісно, що я зміг бути знаряддям у Господніх руках”.

Палакіко був здатний зробити те, що йому потрібно було зробити, тому що був зміцнений благодаттю, або уможливаючою силою Спокути Спасителя.

Що це за уможливаюча сила Ісуса Христа?

Оскільки усі ми грішимо, нам потрібно засвоїти принципи покаяння, які є основною частиною евангелії Ісуса Христа, та застосовувати їх. Без Спасителевої жертви ніхто з нас не зможе подолати гріх і повернутися в присутність нашого Батька.

Допомогти нам подолати гріх—один з аспектів благодаті Спасителя. Але є ще й інший. Благодать визначається як “божественна допомога або сила[, яка] дається завдяки Божій милості та любові”.¹ Завдяки благодаті Ісуса Христа ми можемо бути зміцненими, щоб “бути хорощими, творити добро та служити більше, ніж дозволяють власні бажання та природні таланти”.² Як пояснив старійшина Девід А. Беднар, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів: “Слово *благодать* ... часто вживається в Писаннях для позначення сили, що зміцнює або уможливає щось”.³

Палакіко був благословенний благодаттю Спасителя, аби виконати те, що, на його відчуття, сам по собі він би не виконав. Та ж сама сила може допомогти й усім нам і у простий, і у величний спосіб.

Як же нам досягнути до Спасителевої благодаті?

Коли нам потрібні скерування, сила чи допомога, Бог може допомогти нам. Але це також залежить і від нас. Нам слід прагнути Його допомоги й бути гідними, щоб отримати її.

Старійшина Річард Г. Скотт, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, сказав: “Коли ми дотримуємося заповідей Господа і безкорисливо служимо Його дітям, то природно з’являється сила Бога—сила зробити більше, ніж ми можемо зробити самотужки. Наше розуміння, наші таланти, наші здібності збільшуються, оскільки ми здобуємо силу й міць від Господа”.⁴

Саме це ми можемо побачити в житті Джесмін Б. з Вашингтона, США, яка отримала допомогу, щоб подолати хворобу. До цієї хвороби вона була здоровою молодою жінкою, яка була найрезультативнішою в легкоатлетичній команді своєї середньої школи і любила рано вставати, щоб відвідувати семінарію.

Потім вона занедужала. Дуже швидко вона втратила майже 7 кілограмів, і незалежно від тривалості свого сну, вставати їй вранці, щоб йти на семінарію, ставало все важче й важче. Вона вже не могла бігати так швидко, як звикла, і весь час відчувала голод, спрагу й слабкість.

Минуло більше місяця, перш ніж вона почала молитися про допомогу. “Я так довго відкладала,—каже вона,—бо вже сама думка помолитися про допомогу була підтвердженням того, що зі мною щось дійсно не так. Це лякало мене”.

Але оскільки вона упокорила себе й почала прагнути Господньої допомоги, відповіді почали приходити. Вона пішла на огляд до лікаря, і виявилось, що в неї розвинувся діабет 1 типу, а це означало, що її тіло не могло виробляти інсулін для засвоєння цукру. Діабет позначається на всьому житті людини і їй необхідно ретельно контролювати свій стан. Навіть коли лікарі розробили план, щоб допомогти Джесмін контролювати свій стан, вона все ж почала хвилюватися, чи зможе вона й далі бігати.

“Я ніколи не переставала молитися з часу, коли з усіх сил намагалася зрозуміти своє нове життя й

контролювати свою хворобу”, — каже вона. Я молилася про силу й розуміння і щоб я була здатна прийняти це випробування. Я б не витримала тих важких днів і тижнів без молитви”.

Джесмін зробила неймовірні кроки. Через два тижні після встановлення діагнозу вона знову почала свої тренування з бігу, а через рік вона успішно взяла участь у змаганнях на рівні штату. “Я вірю, що Небесний Батько благословив мене міцним, здоровим тілом, тому що я прагнула бути стійкою в евангелії,— каже вона.— Мати діабет—це не кінець світу. Я знала, що з Його допомогою, я зможу пройти через це”.

Завдяки благодаті Бога та маючи довіру до Нього, Джесмін може не піддаватися своїй хворобі й мати чудові успіхи в житті.

Благодать доступна кожному

Така сама зміцнююча сила, благодать Христа, доступна кожному

з нас. Усякий раз, коли відчуваєте себе самотніми, переобтяженими або коли ви у відчаї, згадуйте, що Господь Ісус Христос робить Свою благодать доступною для вас.

Як пояснив старійшина Крейг А. Кардон, сімдесятник: “Якщо ми виявляємо віру в Господа Ісуса Христа, уможливаюча сила Його Спокути *зміцнює* нас тоді, коли нам це потрібно [див. Кн. Якова 4:7], а Його викупна сила *освячує* нас, коли ми “ски[даємо] з себе оболонку тілесної людини” [Мосія 3:19]. Це приносить надію всім, а особливо тим, хто відчуває, що повторювані людські слабкості заважають Спасителю допомогти нам і спасти нас”.⁵ ■

ПОСИЛАННЯ

1. Путівник по Писаннях, “Благодать”, scriptures.lds.org.
2. Девід А. Беднар, “Спокута і подорож земним життям”, *Ліягона*, квіт. 2012, с. 15.
3. Девід А. Беднар, “У силі Господа”, *Ліягона*, лист. 2004, с. 76.
4. Річард Г. Скотт, “Заради миру в домі”, *Ліягона*, трав. 2013, с. 30.
5. Крейг А. Кардон, “Спаситель прагне прощати”, *Ліягона*, трав. 2013, с. 15.

ПРИЄДНУЙТЕСЯ ДО РОЗМОВИ

Те, що ви можете робити:

- Думати про час, коли Бог дарував вам благодать, і записувати про це у своїх щоденниках.
- Поставити собі за мету збільшувати свої можливості і знаходити час, щоб визнавати благодать Спасителя, стараючись досягнути цієї мети.
- Ділитися своїм свідченням та досвідом з іншими: вдома, у школі, у церкві чи соціальних медіа.

ВИ МОЖЕТЕ БУТИ ПІГАНТСЬКОЮ ДОПОМОГОЮ

Кожного разу, коли ви подаєте гарний приклад, допомагаєте комусь у своїй сім'ї або виявляєте доброту, ви дуже впливаєте на будівництво свого дому

(див. Заради зміцнення молоді [2011], с. 14).

Скільки разів я можу зустрічатися з кимось, перед тим як це переросте в "постійні побачення"?

Чи можу я слухати якусь пісню або дивитися якийсь фільм, де є щось погане, якщо цю пісню слухають, а цей фільм показують у школі і вчитель каже: "В них немає нічого поганого"?

Чи добре буде носити нескромний одяг, будучи членом спортивної команди?

ЦЕ ДОБРЕ ... ? ЧИ МОЖУ Я ... ?

Тут ви можете дізнатися, як можна дотриматися норм з брошури Заради зміцнення молоді у вашій ситуації.

Хейді Мак-Конкі

Брук П. зі шт. Каліфорнія, США, відчула, що її вагання зникли: подружитися з учасниками її команди виявилось набагато легше. Інші дівчата напосідали на неї, щоб вона на тренування й ігри вдягалася, як вони.

Брук вже вирішила, що вона хоче бути скромною, але не знала, як нею бути в її виді спорту. Чи допустимо одягатися, як інші члени її команди, тільки на час спортивних подій?

"Я вирішила розібратися,—каже Брук.—Я переглянула брошуру *Заради зміцнення молоді*, Писання, церковні виступи—усе, що потрапило в мої руки. Та видавалося так, що ніщо з описаного не відповідало моїй ситуації і не давало мені доволі конкретної поради. Але я знала: Небесний Батько знав мене і Він знав, що означає бути скромною".

Тому Брук взялася до справи. "Я вирішила стати на коліна й помолитися",—каже вона. Молячись, вона виразила своє бажання виконувати заповіді, а потім спитала, чи буде правильним, якщо вона буде вдягатися на тренування й ігри так, як члени її команди.

Після молитви Брук відчула, що їй не слід змінювати свій вибір стосовно одягу на догоду одноліткам. Хоч рішення Брук і не знайшло розуміння в інших, усе ж вона знайшла мир і спокій, знаючи, що її вибір був прийнятний Небесному Батьку.

Ваша історія

Можливо, ви ніколи не потрапляли в ситуацію Брук, перед якою постала конкретна дилема, але ви могли опинитися в іншій складній ситуації. Ви робите все можливе, щоб жити за євангельськими нормами: бути скромними, говорити надихаючою мовою, переглядати хороші програми, дотримуватися Слова мудрості, ...

А потім БАЦ! Дехто ускладнює вам життя і знезацька “протилежність у всьому” (2 Нефій 2:11) стає не просто часто цитованою фразою з Писань. Ваші друзі або навіть члени вашої сім’ї змушують вас одягатися або говорити, або діяти всупереч тому, що ви вважаєте правильним. Ви хочете зробити правильний євангельський вибір, однак, можливо, ви починаєте почувати себе спантелеченими: *Що все ж таки у вашому житті означає жити за нормами?* Як і Брук, ви самі можете знайти відповідь на це запитання через навчання, молитву та особисте одкровення.

Ваші запитання

Ваше повсякденне життя повне запитань: *Що мені надіти в школу? Що я буду їсти на обід? Кого мені триматися?* На деякі запитання є дуже прості відповіді. *Чи буду я жувати жуйку, яку знайду на тротуарі?* Ні. Ви, можливо, й не подумаете про це двічі. На деякі з ваших запитань, особливо на ті, що стосуються норм, відповіді може бути набагато складніше: *Яку музику слід слухати? Як мені по-справжньому святити Суботній день?* На щастя, у вас немає необхідності придумувати відповіді на всі запитання самим. Наші сучасні пророки визначили євангельські норми, і ви можете вивчати їхні вчення, що вміщені у брошурі *Заради зміцнення молоді*.

Після вивчення цих норм, ви, вірогідніше за все, не завжди точно знатимете, як застосувати їх в кожній ситуації, і

це—нормально. Це нормально, якщо у вас залишилися без відповіді запитання стосовно того, як якась конкретна норма стосується вашої ситуації.

Просто подумайте про історію з Книги Мормона, де Господь наказав Нефію побудувати корабель. Нефій зразу не знав, як йому виконати Господній наказ, але він все ж вирішив спробувати. І він, не вагаючись, звернувся по допомогу; він спитав: “Куди мені піти, щоб знайти руду для виплавляння, щоб зробити інструменти і побудувати корабель?” (1 Нефій 17:9). Він почав з вирішення, яким буде перший крок—зробити інструменти,—а потім попросив Господа допомогти йому дізнатися, як їх виготовити. Господь відповів на запитання Нефія (і крок за кроком Нефій зміг завершити побудову корабля), і коли ви стараетесь виконувати заповіді, Він зможе відповісти на ваші запитання також.

Ваші відповіді

Якщо у вас є запитання стосовно того, як жити за якоюсь конкретною нормою або виконувати якусь певну заповідь, перш за все звертайтеся до Писань, до брошур *Заради зміцнення молоді*, *Стійкі у вірі*, до поради пророків і молитесь. Ви можете продивитися відповідні уривки з Писань, що вказані в цих брошурах або у виступах з генеральних конференцій—і навіть розширити

Ви самі можете знайти відповідь на запитання через навчання, молитву та особисте одкровення.

пошук, знаходячи додаткові уривки з Писань під час свого дослідження. Якщо ви прагнете знання через вивчення євангелії, Святий Дух буде “освітлювати [ваше] розуміння” (Алма 32:28).

Також ви можете звернутися за підтримкою до членів своєї сім’ї, друзів, церковних провідників. Вони можуть підказати вам корисні джерела, підтримати й заохотити і навіть поділитися власним досвідом стосовно подібних ситуацій і того, як вони подолали їхні труднощі.

Іноді навіть після молитви, неодноразового перечитування брошури *Заради зміцнення молоді*, вивчення Писань і пошуку поради ви все ще будете відчувати, неначе бредете у тумані невизначеності стосовно якихось конкретних норм. І хоч ви й отримали вже дуже корисну пораду, застосування її у ваших обставинах може іноді викликати почуття, неначе ви пробуєте знайти вулицю, користуючись географічним атласом, а не картою доріг. Іншим часом вам, можливо, потрібно буде швидко прийняти рішення, не маючи можливості вдумливо й довгий час розмірковувати над ним.

І в тому і в іншому випадку пам’ятайте: молитва—це могутнє джерело допомоги. Молитва—це не останнє, на що слід надіятися; молитва—це те, з чого вам слід почати просити про знання, і вона є корисним інструментом у подальшому. Небесний Батько знає вас особисто—ваші дари, ваші випробування, ваші сильні сторони і ваші труднощі. Тому, якщо ви не знаєте, як найкраще виконувати церковні норми в якійсь конкретній ситуації, не панікуйте. Він знає! Легко потрапити у западню, намагаючись пристосувати євангелію до свого життя; але натомість Він може показати вам, як пристосувати ваше життя до євангелії. Коли ви молилися з вірою, Він навчить вас, даючи відповіді саме для вас “у ту саму мить” (УЗ 100:6), коли вони вам потрібні. Така нагода для отримання особистого одкровення є одним з найбільших наших благословень, бо ми були охрищені й отримали дар Святого Духа.

Ваш приклад

Живучи за Божими нормами, ви можете бути світлом для тих, хто навколо вас. Ви можете заохочувати їх

виконувати заповіді. І якщо оточуючі точно не знають, як же їх виконувати, ви можете навчати цьому, щоб знаходити відповіді на їхні особисті запитання.

Намагаючись подавати гарний приклад, не дуже дивуйтеся, якщо часом інші люди—навіть ті, хто також старається жити за євангелією,—не завжди вибирають робити те саме, що й ви. Якщо ви не маєте віри у свої сили, просто згадайте, що хтось, мама чи тато, вже навчали вас, як відповісти на самі основні запитання, як, наприклад, таке: *Чи буду я жувати жуйку, яку знайду на тротуарі?* Тому старайтеся бути терпеливими до себе та інших, коли всі ми працюємо над тим, щоб знайти відповіді на складніші запитання, ті питання, на які не завжди можна дати відповідь “так” або “ні”. *Як я живу за цією нормою у своєму житті?* Пам’ятайте: усі ми недосконалі люди, які навчаються з дня у день жити за досконалою євангелією і працюють над удосконаленням самих себе. Це постійний процес.

І ви можете взяти активну участь в тому процесі! Активно шукайте відповіді на свої особисті запитання і заохочуйте інших до цього. Роблячи так, завжди пам’ятайте, що незалежно від вибору інших людей, ви можете вибрати виконувати заповіді Небесного Батька. ■

Хейді Мак-Конкі живе у шт. Делавер, США

ПО СУТІ

У Писаннях сказано, що нам треба бути **досконалими**.

Як мені досягти цього?

Що Спаситель просив від нас, коли сказав: “Бу[дьте] досконалими, саме Яким є Я, або Яким досконалим є ваш Батько, Який на небесах”? (3 Нефій 12:48).

У Писаннях *досконалий* означає “виповнений, повний, розвинений до кінця; повністю праведний. ... Істинні Христові послідовники можуть стати [досконалими] через Його благодать і спокуту”.¹

Старійшина Рассел М. Нельсон, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів навчав, що досконалості в цьому житті “можна досягнути, якщо ми стараємося виконувати кожний обов’язок і дотримуватися кожного закону. ... Якщо ми будемо робити все для нас можливе, тоді Господь благословить нас за наші справи та бажання нашого серця”.²

Отже, Спаситель *не* каже, що бути досконалим означає ніколи не помилятися. Він також *не* сказав, що помилка означає неможливість досягнути досконалості. Ми *можемо* каятися.

Як сказав Президент Лоренцо Сноу, (1814–1901), ключ до досконалості в цьому житті—“бу[ти] кращими сьогодні, ніж ви були вчора. ... І так продовжуйте день у день ставати потрошку кращими”.³ ■

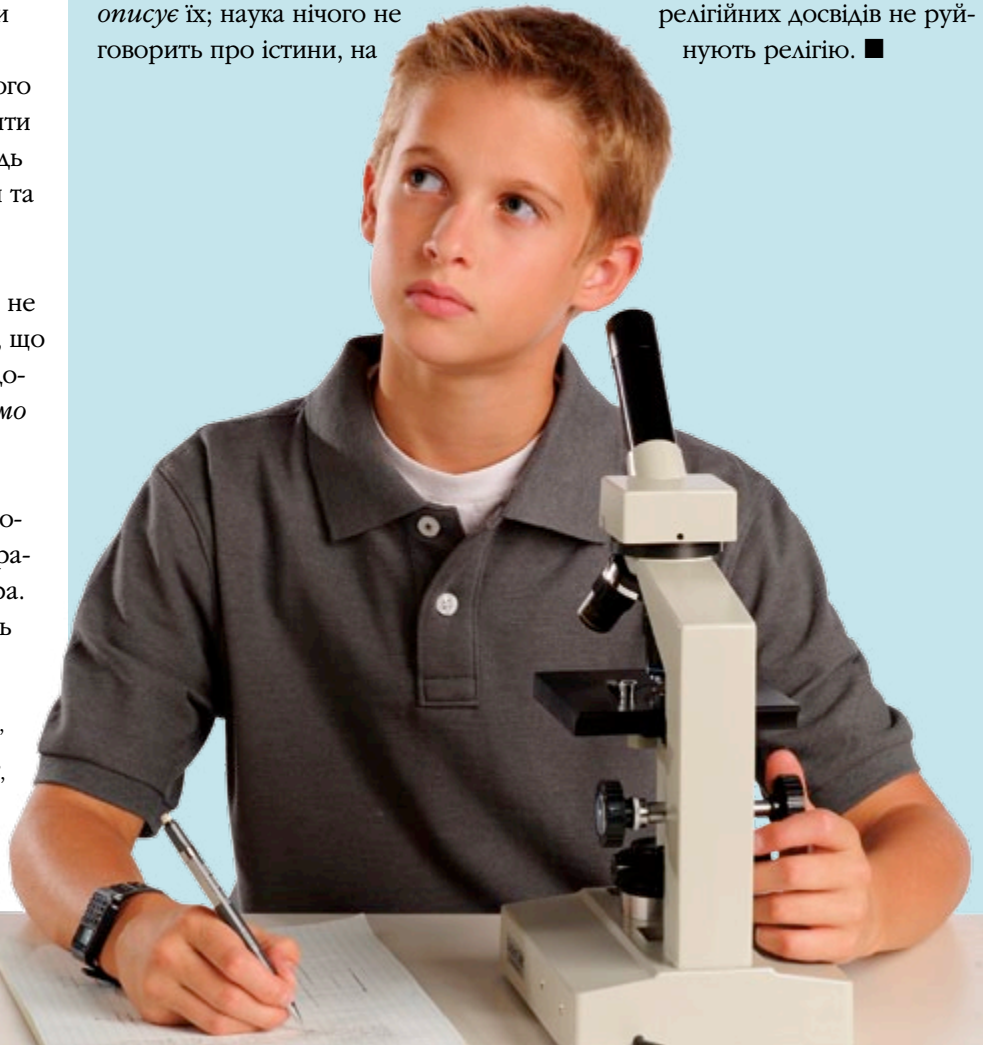
ПОСИЛАННЯ

1. Путівник по Писаннях, “Довершений, досконалий”, scriptures.lds.org.
2. Russell M. Nelson, “Perfection Pending”, *Ensign*, Nov. 1995, 86.
3. *Учення Президентів Церкви: Лоренцо Сноу* (2012), с. 108.

У мене є **друг, який вважає**, що існує **наукове пояснення всьому—**духовним почуттям, відповідям на молитви, чудесам і т.д. **Що я можу сказати цьому своєму другу?**

З одного боку, ваш друг правий—усе, можливо, має пояснення, яке можна дати в науковій термінології (хоч у нас для всього ще й не існує такої термінології). Здатність науки щось пояснити не шкодить релігії. Навіть якщо ви приймаєте наукові пояснення якогось духовного досвіду або чуда, то слід пам’ятати, що наука лише *описує* їх; наука нічого не говорить про істини, на

яких вони ґрунтуються, їхній сенс або мету. Цю роль виконує релігія. Наш Небесний Батько знає все і відкриває нам те, що нам потрібно, аби нам повернутися до Нього і розвивати в собі віру, надію, милосердя та всі інші божественні риси. Як релігійна інтерпретація природного феномену не руйнує науку, так само й наукові пояснення релігійних досвідів не руйнують релігію. ■

Віртуальні ДРУЗІ ПО ЛИСТУВАННЮ

Друг нашої сім'ї, Елікзандер, розповів мені про свою племінницю Лул. Вона приблизно мого віку, і він хотів, щоб я з нею познайомилась. Я про це не дуже багато думала, однак через кілька тижнів вона догала мене до своїх друзів на Facebook.*

Привіт, Стефені! Я—Лул, племінниця Елікзандера. Він сказав, що ми з тобою майже одного віку.

Привіт, Лул! Пам'ятаю, я чула про тебе. Елікзандер сказав, що ти живеш в Албанії. Класно!

Це смішно. Мені здається, що в Америці жити класно! Ха-ха-ха! Що ти робиш у ці вихідні?

У мене в суботу вранці гра у баскетбол, потім я збираюся піти у храм святих останніх днів. У неділю я планую піти у церкву. А що ти робиш?

Та так, нічого. Я розглядала зображення Солт-Лейкського храму в Інтернеті. Він такий прекрасний! Мій дядько сказав, що ти і він—мормони. Я ходила з ним кілька разів до церкви. Мені там справді сподобалось! Я б із задоволенням ходила туди щотижня, але зазвичай в неділю у мене є чим зайнятися зі своєю сім'єю.

Якщо хочеш, я можу робити нотатки в церкві щотижня, а потім відсилати їх тобі. Так ти можеш більше дізнатися про те, у що ми віримо.

Дякую! Мені б хотілося дізнатися, про що ви там говорите.

Привіт, Лул! Сподіваюсь, у тебе був гарний тиждень. Учора в церкві було чудово. Ось дещо із моїх записів, які я зробила. Ми багато говорили про молитву і служіння.

- Коли ми служимо іншим людям, ми служимо Богу (прочитай Мосія 2:17 на scriptures.lds.org).
- Знайди на YouTube “Dayton’s Legs”. Там йдеться про одного хлопця, що допоміг своєму другу, в якого церебральний параліч, змагатися у триборстві.
- Бог з тобою і почує тебе, коли ти молишся. Я знайшла цю статтю, де розказано, як молитися: lds.org/youth/article/how-to-pray

Стефені, дуже дякую! Це відео так надихає! Я багато молюся, щоб чинити правильно, ... але як мені дізнатися, що я чиню правильно?

ПРОДОВЖЕННЯ ЦІЄЇ ІСТОРІЇ ...

Стефені все ще продовжує навчати Лул про євангелію, посилаючи їй свої нотатки та відповідаючи на її запитання. Стефені каже, що коли вона робить нотатки в неділю, то це допомагає їй “краще пам’ятати уроки”. Відповідаючи на запитання Лул, Стефені набирається досвіду для змістовних обговорень євангелії зі своїми батьками. Цей досвід також навчав Стефені місіонерській роботі. “Я можу бути місіонеркою, хоч я й молода”, — каже вона.

** Імена було змінено.*

Будь ласка, порадьтеся зі своїми батьками або опікуном до того, як спілкуватися з незнайомцями на Facebook.

НЕ ПРОПУСТИ ТЕЛЕФОННИЙ ДЗВІНОК

На кожній генеральній конференції обов'язково прозвучить послання саме для вас. Не пропустіть його!

Девід Діксон

Співробітник редакції церковних журналів

Уявіть собі, що ви чекаєте на надзвичайно важливий телефонний дзвінок. Уявіть собі, що ви відправили заяву на вступ в десяток коледжів, і вам мають подзвонити з коледжу, в який ви найбільше хочете вступити, у четвер ввечері, щоб повідомити, прийняли вас чи ні. Але є невелика заковика: у них довгий список тих, кому вони мають подзвонити, і вони автоматично відкинуть вас, якщо ви не зможете відповісти через якісь дрібниці.

Якщо вам важко уявити собі таку картину з коледжем, уявіть собі щось інше, чого б ви з нетерпінням чекали. Можливо, хтось дзвонить, щоб повідомити, прийняті ви чи ні в спортивну команду, танцювальний гурток або музичну школу— про щось таке, що справді є дуже важливим для вас.

Тож ось запитання: чи будете ви знаходитися близько від свого телефону, чекаючи на очікуваний дзвінок?

Швидше за все, якщо це достатньо важливо для вас, ви не схочете знаходитися там, де не почуєте

дзвінок телефону! Ви не хотітимете пропустити цей дзвінок.

Так само кожні шість місяців є дуже важливе для вашого власного життя послання, яке чекає на вас особисто. Але знову ж таки існує невелика заковика: ви повинні спершу прийти, щоб отримати це послання.

Вилив одкровення

Генеральна конференція—це час, щоб відчуті піднесення, натхнення і духовно зміцнитися. Вона також є й безцінною можливістю знайти відповіді на особисті запитання.

Старійшина Джеффри Р. Холланд, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, навчав: “Генеральна конференція цієї Церкви—це справді знаменна подія, вона є інституційним проголошенням того, що небеса відкриті, що божественне скерування сьогодні таке ж реальне, як воно було реальним для давнього дому Ізраїля, що Бог, наш Небесний Батько, любить нас і повідомляє нам Свою волю через живого пророка”.¹

Якщо у вас є якісь запитання, моліться про це, і генеральна конференція може бути тим часом, коли знайдуться відповіді на ці запитання. Навіть якщо у вашому серці й немає якогось конкретного запитання, ви ніколи не знаєте, яке послання чи які послання з генеральної конференції буде необхідно почути саме вам. Часто найважливіше натхнення, яке ми отримуємо, допомагає нам дізнатися, як краще служити іншим.

Говорячи *про* генеральну конференцію, Президент Томас С. Монсон сказав:

“Ми зустрічаємося через кожні шість місяців, щоб підтримувати одне одного, підбадьорювати, втішати і зміцнювати віру. Ми тут,

щоб навчатися. Дехто з вас, можливо, шукає відповіді на запитання і виклики, що постають перед вами у житті. Дехто страждає через розчарування чи втрати. Коли відчувається Дух Господа, кожен може знайти глибше розуміння, натхнення і втіху”.²

Послання, що лунають на генеральній конференції, є свого роду Писаннями для нас в наші дні. Як сказав Господь: “Чи Моїм власним голосом, чи голосом Моїх слуг, все одно” (УЗ 1:38).

Якщо ви духовно підготуєтеся до конференції і особливо, якщо ви звернули пильну увагу на послання, ви можете знайти і ви знайдете настанови і натхнення особисто для себе—незалежно від ваших обставин.

Підготуйтеся, щоб отримати натхнення

Завжди корисно провести час перед конференцією, готуючись до отримання одкровення. Господь порадив нам прагнути одкровення: “Якщо ти проситимеш, ти отримаєш одкровення за одкровенням, знання за знанням, щоб ти міг знати таємниці і мирні речі—те, що приносить радість, те, що приносить життя вічне” (УЗ 42:61).

Оскільки отримати особисте одкровення є можливим будь-де, будь-коли, то ми ніколи не повинні дозволяти чому-небудь заважати нам уважно вивчати послання з генеральної конференції. Тільки на генеральній конференції ми можемо почути так багато від пророків, апостолів та інших церковних провідників.

Під час жовтневої генеральної конференції 2013 року старійшина Роберт Д. Хейлз, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, навчав: “Юні

члени Церкви, я обіцяю вам: якщо ви будете слухати, то відчуватимете Дух настільки, неначе Він всередині вас. Господь казатиме вам, що Він хоче, аби ви робили зі своїм життям”³.

Кожна сесія є важливою

Знову про важливий телефонний дзвінок. Якщо ви знаєте, що вам мають подзвонити, то вірогідніше за все ви не відходили б від телефону, ну хіба що в разі крайньої потреби. Тоді, стосовно генеральної конференції, чи має сенс пропускати сесію чи дві, аби зайнятися іншими справами на вихідні? А що, як ви вирішили піти на прогулянку в суботу вранці—пропустивши “лише” першу сесію,—але сталося так, що саме цю сесію вам найбільше й потрібно було почути?

Незалежно від того, живете ви в тій частині світу, де можете дивитися генеральну конференцію у прямій трансляції, чи вам потрібно чекати певний час, поки її можна буде подивитися у вашій території, завжди варто виділити час і докласти зусилля, щоб приділити увагу кожному виступу, як тільки він стане доступним для вас.

Вирішіть сьогодні, що ви з’явитесь готовими слухати кожний виступ і готовими прислухатися до кожного з них, старанно звертаючи увагу на натхнення, яке вам найбільш необхідно почути.

Зрештою, ви ніколи не знаєте, коли задзвонить телефон. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Jeffrey R. Holland, “The Peaceable Things of the Kingdom”, *Ensign*, Nov. 1996, 82.
2. Томас С. Монсон, “Ми знову зібралися разом”, *Ліягона*, трав. 2012, с. 4.
3. Роберт Д. Хейлз, “Генеральна конференція: зміцнення віри і свідчення”, *Ліягона*, лист. 2013, с. 6.

Хтось мене ЧУЄ?

Лукас Ф., 10 років, Бразилія,
і Сьюзен Берретт

“Я кожний день стаю на коліна помолитися. Я розмовляю з Небесним Батьком. Він чує мене й відповідає, якщо я молюся з вірою” (“I Pray in Faith”, Children’s Songbook, 14).

Я хвилювався. Моя вчителька дала мені завдання підготуватися й наступного тижня виступити під час спільних заходів. “Ти можеш поділитися своїм свідченням про

молитву”,—сказала вона. А ми тільки що говорили про молитву у нас на уроці.

Я молився багато разів. Я завжди самостійно молився, і часто молився під час сімейної молитви. Я також багато разів молився, щоб благословити їжу, і ще я молився до цього у Початковому товаристві. Але тепер я не був упевнений, що маю свідчення про молитву або розумію, як молитва могла б допомогти мені. “А чи справді хтось чує мене, коли я молюсь?”— міркував я.

Я пішов у кухню, де мама готувала вечерю.

“Мамо,—сказав я,—як я можу свідчити про молитву, якщо я не впевнений, що маю свідчення про неї?”

Мама обняла мене. “А чому б тобі завтра не провести урок про молитву на домашньому сімейному вечорі, і ми поговоримо про неї разом”,—сказала вона.

Моя мама допомогла мені знайти історії і виступи з конференції про молитву. Потім я почав

Лукас молився багато разів, але чи мав він свідчення про молитву?

ЯК МЕНІ СЛІД МОЛИТИСЯ?

Коли ми молимося, ми говоримо з Небесним Батьком, тому починаємо словами: "Наш Небесний Батьку!" Ми дякуємо Йому за наші благословення. Потім ми просимо Його про те, що нам потрібно. Ми завжди закінчуємо молитву словами: "В ім'я Ісуса Христа, амінь".

Ми можемо молитися у будь-який час, будь-де і про будь-що. Щоб помолитися, нам не обов'язково ставати на коліна або бути у церкві. Ми можемо молитися про щось незначне або щось значне.

Ми можемо молитися вголос чи подумки, на самоті або з іншими людьми.

Ми вживаємо особливі слова, щоб показати свою повагу до Небесного Батька.

Ми завжди проказуємо молитву з благоговінням, виявляючи повагу до Небесного Батька.

Президент Томас С. Монсон, "До нових зустрічей", *Ліягона*, трав. 2013, с. 114.

"Я складаю вам своє особисте свідчення про те, що Бог живе, що Він чує молитви людей зі смиреним серцем".

готуватися до домашнього сімейного вечора й виступу в Початковому товаристві.

Коли я проводив урок в понеділок, мама з татом розказали мені, як молитва допомагала їм. Наступної неділі я виступив також у Початковому товаристві, але не відчував великої різниці. Я все ще задумувався, чи маю я свідчення про молитву. Я щиро молився про свої сумніви, але відповідь відразу не приходила.

Одного дня мій тато повернувся додому після безуспішного пошуку роботи. Він був дуже засмучений. У нього не було роботи вже багато тижнів. Я, як завжди, підбіг до нього й обняв.

"Не сумуй, татку",—сказав я. І тут я відчув щось у своєму серці. "Нам треба помолитися",—сказав я.

"Прямо зараз?"— запитав мій тато.

"Так, прямо зараз,—сказав я.—

Я вірю, що Небесний Батько почує нас".

Ми разом стали на коліна і помолилися, просячи Небесного Батька втішити нас.

Після молитви ми читали Писання, як ми робили кожного вечора, а потім сіли разом і поговорили. Я помітив, що потроху наш сум почав змінюватися радістю, яку ми завжди мали у своєму домі. Я відчув різницю: наче ми були в безпеці й захищені, і я знав, що все буде добре. То було чудове почуття.

Мама теж це помітила. "Ти відчуваєш це, Лукасе?—запитала вона тихенько.—Святий Дух втішає нас, допомагаючи знати, що ми не самі".

"Так, я це відчуваю",—сказав я. Я знав, що Небесний Батько почув нашу молитву.

То був вечір, який я ніколи не забуду. Тепер я маю своє свідчення про силу молитви. ■

13

1

“Скористайтеся своїми
ЧУДОВИМИ РОЗУМОВИМИ
ЗДІБНОСТЯМИ,
щоб запам'ятати і вивчити Уложення
віри та вчення, викладені в них”.

Старійшина Л. Том Перрі, з Кворуму Дванадцятьох
Апостолів, з жовтневої генеральної конференції 2013 р.

6

2

3

8

12

4

10

9

5

11

7

Я люблю євангелію, і мені подобається бути членом Церкви. Моя улюблена пісня—“Люблю на храм дивитись” (Збірник дитячих пісень, № 99). Мені так радісно знати, що моя сім'я—вічна.

Атоніна Т., 10 років, Самоа

Єри Р., 12 років, Еквадор

Моє тіло—це храм. Я одягаюся скромно, щоб показати, що я люблю й поважаю своє тіло і що я люблю Небесного Батька і Ісуса Христа.

Лорієнн П., 6 років, Філіппіни

з нетерпінням чекаю, щоб подивитися наступну генеральну конференцію.

Ріна Х., 10 років, Японія

Це—Перше Президентство. Кожний вечір я заходжу на сайт генеральної конференції через Інтернет і слухаю її перед тим, як лягати спати. Я

Іттарі В., 5 років, з Мексики, дуже слухняна. Вона любить свою сім'ю і їй подобається малювати їх. Їй улюблена пісня Початкового товариства—“Люблю на храм дивитись” (Збірник дитячих пісень, № 99). Їй подобається розглядати квіти біля храму. Коли вона молиться, то завжди каже Небесному Батьку, як міцно вона Його любить. Вона любить Початкове товариство і старається бути гарним прикладом для своєї молодшої сестри, Айліми.

ДРУЗІ ЗІ ВСЬОГО СВІТУ

З інтерв'ю Емі Джейн Левітт

*Мхорой, шамварі!**

Зустрічайте Тендая, який живе в країні Зімбабве. Зімбабве знаходиться у південній частині Африки. В Африці безліч тварин, наприклад, є носороги, слони, бізони, леви і жирафи. Але Тендаю не вдається бачити цих тварин близько від свого дому, бо він живе неподалік Хараре, найбільшого міста в Зімбабве. І все ж Тендай радий, що ці прекрасні тварини живуть в його країні. ■

* "Привіт, друзі!" шонська мовою.

Моя улюблена історія про те, як Нефію було наказано побудувати корабель. Я сподіваюсь, що завжди матиму сміливість робити, як і Нефій, те, що правильно.

Я — ТЕНДАЙ із Зімбабве

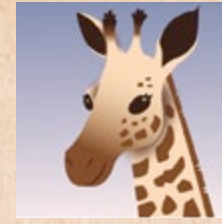
У Початковому товаристві мені найбільше подобається презентація Початкового товариства. Я люблю ділитися своїм свідченням про Ісуса Христа.

Коли я закінчую виконувати свою домашню роботу, то допомагаю своїй старшій сестрі з її уроками. У неї є деякі проблеми, і тому їй важко навчатися. Я також люблю допомагати іншим дітям у моїй школі, в яких є проблеми. Деякі діти сміються з них, а я ніколи цього не роблю.

Якось кілька моїх друзів гралися на нашому подвір'ї. Один з них сказав погане слово. Інші діти засміялися, а я ні. Я сказав їм, що це—не смішно і що ми не повинні казати погані слова.

Моя сім'я дуже важлива для мене. У мене є одна старша сестра і сестра-близнюк. Мої дві сестри і я живемо з нашою мамою та прабабусею, або Гого. Це я кажу "бабуся" нашою рідною шонською мовою.

ЛЮБЛЮ НА ХРАМ ДИВИТИСЬ

Моїй сім'ї треба було їхати 13 годин машиною, щоб дістатися храму в Йоганнесбурзі, Південно-Африканська Республіка.

ВИРУШАЙМО!

У валізі Тендая спаковані його улюблені речі. А що з цих речей спакували б ви у свою валізу?

Мудіва із Зімбабве

Мудіва вдягнена, щоб йти до церкви, але ви можете одягнути її також у шкільний одяг або у костюм для танцювального фестивалю. Ви можете приклеїти цю фігурку на цупкий папір, а потім розмалювати й вирізати її. Попросіть, щоб дорослі допомогли вам ■.

Лінда К. Бертон
Генеральний пре-
зидент Товариства
допомоги

Я відчувала Духа

“Ісус же сказав: “Пустіть діток, і не бороніть їм приходити до Мене,—бо Царство Небесне належить таким” (Матвій 19:14).

Я пам’ятаю дві прості події, які сталися, коли я була дівчиною. Кожна з них показує, як Дух по-особливому торкається серцець людей будь-якого віку.

Перша сталася, коли захворів мій брат. Мій батько покликав одного чоловіка з нашого приходу, щоб він прийшов до нас додому і допоміг йому дати благословення священства. Коли наша сім’я зібралася, чекаючи, коли будуть давати благословення, цей чоловік запропонував, щоб діти вийшли, бо ми могли заважати, коли буде даватися благословення. Мій батько м’яко відповів, що важливо, аби кожна дитина була присутня під час благословення, бо потрібна наша чиста віра. Навіть в тому юному віці я відчула не тільки присутність Духа, але й велику любов мого батька до всіх його дітей. Любов мого батька допомогла мені повірити в любов Небесного Батька до мене й зрозуміти її.

Прошло кілька років, наша сім’я брала участь у причасних зборах. Моя мама була обдарованою музиканткою. Однак вона дала моїм сестрам і мені можливість заспівати замість неї. Я чітко пам’ятаю ту пісню, яку вона надихнула нас проспівати:

*“Коли я читаю про давній той час,
Про те, як служінням святим
Ісус, як овечок, дітей Своїх спас.*

О, якби міг я бути із Ним!”

(“Коли я читаю про давній той час”, Збірник дитячих пісень, с. 35)

Коли я співала цю пісню зі своїми сестрами, то відчувала в душі теплоту й радість. Мое ніжне свідчення зміцнилося, бо Святий Дух допоміг мені відчувати, що Небесний Батько і Ісус Христос люблять мене.

Я дуже вдячна за благословення мати Святого Духа і любов моїх батьків та мого Небесного Батька. ■

Ісус Христос— наш Спаситель

12-річна хвора дівчинка лежала в ліжку, їй ставало все гірше й гірше. Її батьки безпомічно дивилися на неї. Вони нічого не могли зробити, щоб врятувати її.

І тоді вони згадали дивовижні історії, які чули про одного чоловіка, який жив серед них, на ім'я Ісус. Люди казали, що Він міг зцілювати хворих і повертати зір сліпим. Може б Він міг спасти життя і їхньої донечки!

Батько дівчинки, Яір, побіг шукати Ісуса. Він благав Ісуса зцілити його донечку. А тут прибув посланець із жахливою новиною. Було вже надто пізно. Дівчинка вже померла. “Не лякайся,— сказав Ісус Яіру,— тільки віруй!” (Марк 5:36).

Ісус і Яір, прийшовши до Яірового дому, увійшли в кімнату, де лежала дівчинка. Ісус взяв дівчинку за руку і сказав їй встати. Коли вона підвелася, її батьки були просто вражені. Ісус повернув їхню донечку до життя!

Того дня Ісус показав, як Він турбувався про дівчинку та її сім'ю, служачи їм. Ісус показує,

ПІСНЯ ТА УРИВОК З ПИСАНЬ

- “О, як осягнути Ісусові милості”, (Гімни, № 110)
- 1 Івана 4:14

як Він турбується про нас багатьма різними чудовими й дивовижними способами:

- Він допоміг створити цей прекрасний світ і всі творіння, що є в ньому.
- Він добровільно прийшов на землю, щоб бути нашим Спасителем, навіть знаючи, що це буде дуже важко.
- Він провів Своє життя на землі, благословляючи, зцілюючи та навчаючи інших.
- Він жив досконалим життям.
- Він з готовністю пішов на страждання за наші гріхи у Гефсиманському саду і помер на хресті, щоб ми могли воскреснути і повернутися на небеса. ■

ІДЕЇ ДЛЯ ДОМАШНЬОГО ВИСТУПУ

Ви можете разом прочитати історію про дочку Яіра (див. Лука 8:41–42, 49–56). Потім ви можете показати ілюстрацію із зображенням Спасителя, що на наступній сторінці, і попросити членів сім'ї розказати, як, на їхнє відчуття, Він показує чудовими і вражаючими способами Свою любов до нас. Члени сім'ї також по черзі можуть прочитати по одному куплету гімну “О, як осягнути Ісусові милості”. Після кожного куплету пропонуйте сім'ї разом заспівати приспів. Потім обговоріть чи намалюйте, як ваша сім'я може показувати любов до Спасителя.

Город, повний благословенъ

Лінда Пратт

Грунтується на справжніх подіях

З-з-з-з! З-з-з-з! З-з-з-з! Зайнята своєю роботою, жовта бджола сіла на квітку біля Андреа. Андреа підскочила й швиденько втекла. Андре не любила бджіл. Вона побігла в іншу частину городу рвати бур'яни на грядці помідорів.

Сонце пригрівало в спину Андреа. Вона могла почути, що мама поруч, на грядці кукурудзи. Раптом Андреа почула сильніше дзижчання. *З-з-з-з! З-з-з-з! З-з-з-з!* Андреа побігла до мами.

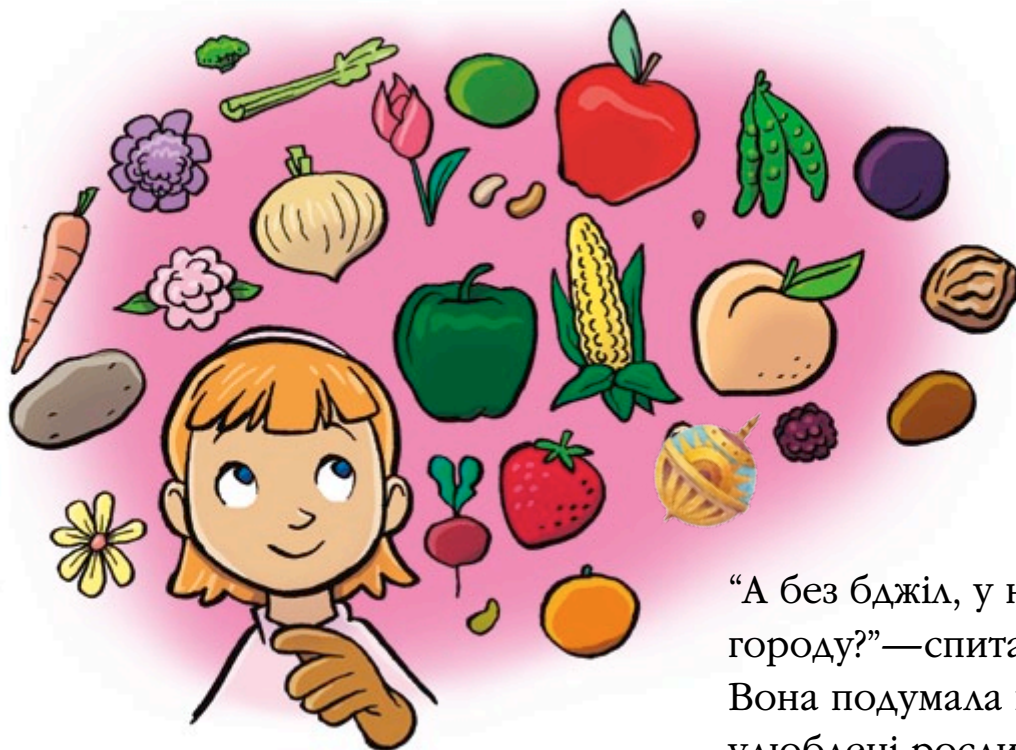

“Там, мамочко, надто багато бджіл!— сказала вона.— Я хочу працювати на городі, де немає бджіл”.

“Нам потрібні бджоли, щоб все на городі росло,— сказала мама.— Ісус створив бджіл, щоб запилювати рослини, аби ми могли мати наші улюблені продукти”.

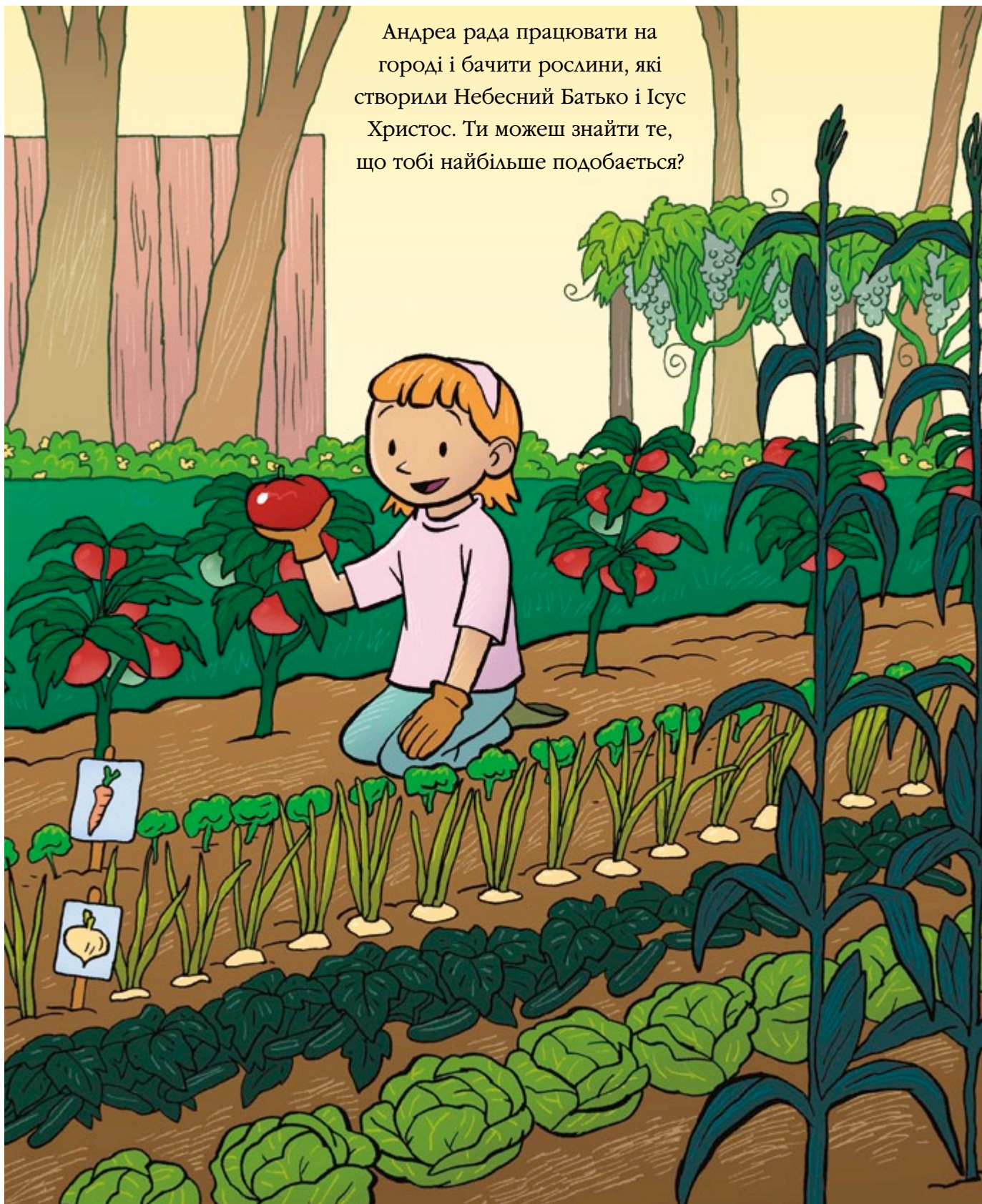
“А без бджіл, у нас не буде городу?”—спитала Андреа. Вона подумала про всі свої улюблені рослини. Вона любила красиві квіти. Їй подобалося їсти суницю й помідори. Їй було б сумно жити у світі, де їх не було б.

“Я рада, що Ісус створив рослини,— сказала Андреа.—Я також рада, що Він створив бджіл!” ■

Знайди фрукти й овочі

Андреа рада працювати на городі і бачити рослини, які створили Небесний Батько і Ісус Христос. Ти можеш знайти те, що тобі найбільше подобається?

ЧЕКАННЯ У ФОЙЄ

Лорі Фуллер

Співробітниця редакції церковних журналів

Одного вечора я привела з собою моїх молодших сестер і брата в храм, щоб виконувати хрищення. Храмівий працівник, перевіряючи наші рекомендації, виявив, що на рекомендації моєї сестри відсутній підпис єпископа. Я почала заповнювати бланк для храмового літописця, який би подзвонив єпископу. Потім храмівий працівник перевіряв рекомендацію мого брата і виявив, що вона не була активована. У мене була ручка, тож я взяла бланк, який нам дали, і почала заповнювати також і його.

Я знала, що мої брат і сестра не могли увійти у храм через помилки в їхніх рекомендаціях, але я відчувала себе відповідальною за них, і поки я не допоможу їм владнати справу з цими помилками, також не можу увійти в храм. У мене було важко на душі через те, що я не могла бути в храмі. Ми вийшли з баптистерію й піднялися сходами до входу у храм, щоб пояснити ситуацію біля столу перевірки рекомендацій. Храмівий літописець сказав, що він може вирішити цю проблему за кілька хвилин, тому всі ми четверо сіли чекати у фойє.

Я відчувала досаду, коли мені через кілька зроблених не з нашої вини помилок довелося чекати у фойє, а не зайти у храм.

Поки я сиділа там, моя досада переросла у відчай. Ми не могли увійти в храм через такі прості помилки, але вони визначали різницю між чеканням у фойє і входом у Господній дім. У мене тоді видався важкий день, і я розраховувала, що храм допоможе мені відчувати спокій. Ті помилки були допущені не з моєї вини, але чекання тяглося й тяглося, і я відчула, що ось-ось розплачусь. Я намагалася регулярно відвідувати храм і подавати гарний приклад в цьому для своїх молодших брата і сестер. Так чому ж нас не пускають у храм, коли мені так хочеться бути в ньому?

І тоді я зрозуміла: якщо я так розстроїлася через те, що не можу потрапити в храм із-за кількох чужих помилок, то в якому ж я буду відчаї, якщо це трапиться через мої власні помилки—через те, що я не буду гідна увійти в храм? Подумавши про це, я відразу ж заспокоїлась. Я відчула, що засвоїла урок, який Бог хотів мені дати. Я пообіцяла Йому, що завжди буду старатися бути гідною, щоб увійти у храм. Я пообіцяла, що ніколи мої власні помилки не будуть причиною того, що я не увійду в храм; я ніколи не хотітиму, щоб мої вчинки обмежували мене знаходженням лише у фойє.

Пізніше того ж вечора я домовилася про зустріч з моїм єпископом для поновлення моєї храмової рекомендації. Перед тим, як піти на неї, я перевірила, чи не зробила я якихось помилок, які б не дали мені увійти у храм. Коли єпископ запитав мене, чи гідна я увійти в дім Господа, я так була вдячна, що можу сказати “так”. ■

ІЛЮСТРАЦІЯ РОБЕРТА Т. БАЙРЕТТА

ЕЗРА ТЕФТ БЕНСОН

Езра Тефт Бенсон виконував багато **роботи** на їхній сімейній фермі. Оскільки він любив фермерство, то отримав вчений ступінь в галузі економіки сільського господарства і з часом став міністром сільського господарства Сполучених Штатів у **Вашингтоні, округ Колумбія**. Президент Бенсон любив **Книгу Мормона** і закликав членів Церкви вивчати її сім'єю і індивідуально.

Також у цьому номері

для дорослої молоді

Запрошення досягти успіху

Троє молодих людей—студент-юрист, покупець в аптеці та ліфтер—показали нам приклад того, як вони діляться євангелією у повсякденному житті.

с. 42

для молоді

с. 64

А що, як я пропущу всього кілька сесій генеральної конференції через те, що хочу дещо зробити на ті вихідні, це нормально, правда ж?

НЕ ПРОПУСТИ ТЕЛЕФОННИЙ ДЗВІНОК

для дітей

Я відчула Духа

Святий Дух може промовляти до вашого серця—навіть якщо ви дитина.

с. 73

